

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

1. นางสาวศศิธร เพ็ชรนิล	ครูสอนภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร
โรงเรียนศรียานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี
2. นางสาวปวันรัตน์ จำเริญ	ครูสอนภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร
โรงเรียนหนองตากงพิทยาคาร
3. นางกชกร มีมกระโทก	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนศรียานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี
4. นายวันนะ หิน	ครูสอนภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร
โรงเรียนสอยดาววิทยา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ดร.วรนุช สายทอง	ศึกษานิเทศก์สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจันทบุรี
2. ดร.เจนวิทย์ วารีป่อ	อาจารย์ประจำภาควิชาทดสอบและการวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจันทบุรี
3. ดร.ณรัตน์ชนพร อันทะศรี	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสฤติเดช
4. นางกชกร มีมกระโทก	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนศรียานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี
5. นายวรรณะ หิน	ครูสอนภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร
โรงเรียนสอยดาววิทยา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ อว ๐๖๓๑.๐๒/ ๗๐๓

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุมัติโครงการสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรียานุสรณ์

ด้วย นางสาวสุภาณี และคณะคณาจารย์ระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภา สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ นางสาวศศิธร เพชรนิล เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร จึงขออนุมัติโครงการสัมมนาบุคลากรของท่าน เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิชัย ศรีพนมธนากร)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๑-๕๑๑๑ ต่อ ๑๐๒๕๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี "ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล"

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๑.๐๒/ ๗๐๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองตากงพิทยาคาร

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะตัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดีชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ นางสาวปวันรัตน์ จำเริญ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร จึงขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์บุคลากรของท่าน เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดีชัย ศรีพนมธนากร)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓๓-๙๓๓๓ ต่อ ๑๐๒๙๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAJ BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๗๐๗

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๓ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสอยดาววิทยา

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะดัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสด์ชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิฎกา สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ นายวรรณะ หิน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร จึงขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์บุคลากรของท่าน เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสด์ชัย ศรีพนมธนากร)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๓-๔๑๓๓ ต่อ ๑๐๒๔๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๗๐๘

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรียานุสรณ์

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะตัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดีชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภา สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ นางกชกร มีมกระโทก เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร จึงขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์บุคลากรของท่าน เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดีชัย ศรีพนมธนากร)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓๑-๔๓๓๓ ต่อ ๑๐๒๔๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAJ BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว. ๐๖๓๓.๐๒/๘๔๖

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียน ศึกษาธิการจังหวัดจันทบุรี

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะดัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิชัย ศรีพนมมณารักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภา สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ ดร.วรณัฐ สายทอง เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษารวบรวมขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๓-๙๓๓๓ ต่อ ๑๐๒๙๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี "ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล"

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๑.๐๒/๘๕๗

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบเขตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสฤติพิเศษ

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะตัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ ๒” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรีลลิตชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริภา สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ ดร.ณัฏฐ์ชนพร อ้นทะศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษารว้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓๕-๓๕๓๕ ต่อ ๓๐๒๙๐, ๓๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๘๕๘

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.เจนวิทย์ วาสิบ่อ

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะตัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสด์ชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๙๙๙๙๙-๙๙๙๙ ต่อ ๕๐๒๙๐, ๕๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี "ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล"

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๑.๐๒/๘๔๙

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีษานุสรณ์

ด้วย นางสาวสุภาณี และคณะคณาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลวิศชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิภา สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือนางกชกร มีมกระโทก เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๑-๕๑๑๑ ต่อ ๓๐๒๙๐, ๓๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAH BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๘๕๐

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลอยดาววิทยา

ด้วย นางสาวสุภาณี แคมมะคัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิชัย ศรีพนมพจนากุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวฤทธิ์ สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านคือ นายวรรณะ หิน เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์: ๐-๓๙๓๓-๙๓๓๓ ต่อ ๓๐๒๙๐, ๓๐๒๖๐

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๕๘๐

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปะตงวิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒ จำนวน ๓๐ ชุด
๒. แบบประเมินสมรรถนะ จำนวน ๓๐ ชุด
๓. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตร จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะดัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิชัย ศรีพนมรนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภา สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวสุภาณี แคะมะดัน เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนในสถานศึกษาของท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓๑-๕๑๑๑ ต่อ ๓๐๒๙๐, ๓๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี “ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล”

RAMBHAJ BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ที่ อว ๐๖๓๓.๐๒/๑๐(๒)

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปะตงวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับ

จำนวน ๓๐ ชุด

ประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒

จำนวน ๓๐ ชุด

๒. แบบประเมินสมรรถนะ

จำนวน ๓๐ ชุด

๓. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตร

ด้วย นางสาวสุภาณี แคะมะคัน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่อง ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ ๒" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิชัย ศรีพนมธนากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล สมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวสุภาณี แคะมะคัน เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์. ๐-๓๙๓๓๑-๙๑๑๑๑ ต่อ ๑๐๒๙๐, ๑๐๒๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี "ภูมิปัญญาแห่งภาคตะวันออกสู่สากล"

RAMSHAI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY : Wisdom of the East Leads to Internationalization

ภาคผนวก ค
หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

1. รายละเอียดภาพรวมของหลักสูตร

หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เป็นการออกแบบเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับช่วงวัย ซึ่งครอบคลุมสมรรถนะต่าง ๆ ในด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยหลักสูตรฉบับนี้จะนำเสนอรายละเอียดที่ครอบคลุมประเด็นซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรสมรรถนะ ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก สมรรถนะย่อย แนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งจะนำเสนอรายละเอียดไว้ในหัวข้อต่อไป

2. แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ในการนำหลักสูตรไปสู่โรงเรียนและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรเป็นงานเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย แต่ละฝ่ายมีความเกี่ยวข้องในแต่ละส่วนของการนำหลักสูตรไปใช้ การนำหลักสูตรไปใช้จำเป็นต้องเป็นขั้นตอนตามลำดับ นับแต่ขั้นการวางแผน และการประชาสัมพันธ์หลักสูตร และการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนต่อมาคือดำเนินการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีระบบ นับแต่การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร การบริหารวัสดุหลักสูตรและสิ่งอำนวยความสะดวกในการนำหลักสูตรไปใช้ และการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร การติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะทำให้หลักสูตรที่สร้างขึ้นบรรลุผลตามจุดหมาย และเป็นกระบวนการที่ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่าย และที่สำคัญที่สุดคือครูผู้สอน

3. สมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ

3.1 สมรรถนะหลัก

สมรรถนะหลัก (Core Competencies) ของหลักสูตรนี้ ยึดตามกรอบหลักสูตรฐานสมรรถนะ ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พัฒนาขึ้นและอยู่ในช่วงของการทดลองใช้หลักสูตร เพื่อนำมาใช้ต่อไปในอนาคต มาเป็นกรอบในการกำหนดสมรรถนะหลักของหลักสูตรนี้ ซึ่งประกอบด้วย 6 สมรรถนะหลัก คือ 1) การจัดการตนเอง 2) การคิดขั้นสูง

3) การสื่อสาร 4) การรวมพลังทำงานเป็นทีม 5) การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง 6) การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน ซึ่งหลักสูตรนี้นำมากำหนดเป็นสมรรถนะหลัก ซึ่งเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับหลักสูตรจำนวน 1 สมรรถนะ คือ สมรรถนะการสื่อสาร (Communication: CM) โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมรรถนะการสื่อสาร (Communication: CM)

นิยาม

มีความสามารถรับรู้ รับฟัง ตีความ และส่งสารด้วยภาษาต่าง ๆ ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา โดยใช้กระบวนการคิด ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ ความเข้าใจ ในระบบคุณค่า การแก้ปัญหาาร่วมกันผ่านกลวิธีการ สื่อสาร อย่างฉลาดรู้ สร้างสรรค์ มีพลัง โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

ระดับความสามารถของสมรรถนะการสื่อสาร

ระดับความสามารถของสมรรถนะการสื่อสาร ที่หลักสูตรนี้นำมาใช้ จะเป็นระดับความสามารถของสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ซึ่งเป็นระดับความสามารถของสมรรถนะการสื่อสารในระดับเริ่มต้น มีรายละเอียดดังนี้

ระดับที่ 1 เริ่มต้น

คำอธิบาย : รับและส่งสารที่เป็นข้อมูล ข้อเท็จจริง และความรู้สึกที่มีรายละเอียดมากขึ้นในสถานการณ์ใกล้ตัว มีความอดทน ในการรับสารแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสื่อสาร โดยตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างตนเองกับบุคคลใกล้ตัว คำนึงถึงประโยชน์และโทษของสื่อ ที่มีต่อตนเอง สามารถสื่อสารเรื่องราวใกล้ตัวทั้งที่เป็นภาษา ภาพ เสียง สัญลักษณ์ ทำทางการแสดงออกทางศิลปะอย่างง่าย โดยเลือกและผลิตสื่อให้เหมาะกับบุคคล และกาลเทศะ

3.2 สมรรถนะเฉพาะ

หลักสูตรนี้ กำหนดสมรรถนะเฉพาะของหลักสูตร เป็น 2 สมรรถนะเฉพาะ และในแต่ละสมรรถนะเฉพาะจะแตกย่อยออกเป็นสมรรถนะเฉพาะย่อย เพื่อให้มีความชัดเจนและนำไปใช้เป็นเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สมรรถนะเฉพาะ	สมรรถนะเฉพาะย่อย
1. ดู ฟัง และพูดเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว คำอธิบายสมรรถนะ: ดู ฟัง ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา และใช้ทักษะการดูและฟังในการจับประเด็นสำคัญ จนเห็นถึงประเด็นความสำคัญของภาษาเขมรและเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมรและมีทักษะพูดคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้	1.1 ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชาจนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจ ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด
	1.2 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุอวัยวะของตนเองได้
	1.3 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุลำดับเครือญาติได้
	1.4 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผักได้
	1.5 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผลไม้ได้
	1.6 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่ออาหารได้
	1.7 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสัตว์ได้
	1.8 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ได้

สมรรถนะเฉพาะ	สมรรถนะเฉพาะย่อย
2. อ่านและเขียนพยัญชนะ สระและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว คำอธิบายสมรรถนะ: รู้จักรูป การออกเสียง และเขียนสระ พยัญชนะ และเห็นถึงความสำคัญของการรู้จักรูป เสียง และการเขียน สระ พยัญชนะ ในการนำไปเขียนเป็นคำศัพท์ง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	2.1 รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและเขียนสระพยัญชนะของภาษาเขมรได้
	2.2 อ่านและเขียนคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การระบุอวัยวะของตนเองลำดับเครือญาติของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาด

4. หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน

หลักสูตรนี้ ได้กำหนดโครงสร้างของหน่วยการเรียนรู้เป็น 2 หน่วย เวลาเรียน 20 ชั่วโมง โดยกำหนดให้หน่วยการเรียนรู้ ที่ 1 มีทั้งหมด 8 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลาเรียน 16 ชั่วโมง และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มี 2 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลาเรียน 4 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะย่อย	เวลา (ที่ใช้สอน)
1. ดู ฟัง และพูดเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว	การสื่อสารเป็นระดับความสามารถระดับเริ่มต้นของพฤติกรรม บ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 ดังนี้ แสดงความอดทนในการรับสารและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และสื่อสาร กับบุคคล ใกล้ตัวเกี่ยวกับสถานการณ์ใกล้ตัว ที่ต่างจากตนเอง	1.1 ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา จนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด	2 ชั่วโมง

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะย่อย	เวลา (ที่ใช้สอน)
		1.2 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด ระบุอวัยวะของตนเองได้	2 ชั่วโมง
		1.3 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด ระบุลำดับเครือญาติได้	2 ชั่วโมง
		1.4 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อผักได้	2 ชั่วโมง
		1.5 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด เรียกชื่อผลไม้ได้	2 ชั่วโมง
		1.6 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับอาหาร และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด เรียกชื่ออาหารได้	2 ชั่วโมง

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะเฉพาะย่อย	เวลา (ที่ใช้สอน)
2. อ่านเขียน ภาษา เขมรอย่างง่าย	การสื่อสาร-เป็นระดับ ความสามารถระดับ เริ่มต้นของพฤติกรรม บ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 ดังนี้ แสดงความอดทนในการ รับสารและแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และสื่อสาร กับบุคคลใกล้เคียงกับ สถานการณ์ใกล้เคียง ที่ต่างจากตนเอง	1.7 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด เรียกชื่อสัตว์ได้	2 ชั่วโมง
		1.8 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ ได้	2 ชั่วโมง
		2.1 รู้จักรูป การออกเสียง การเขียนพยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและ เขียนสระพยัญชนะของ ภาษาเขมรได้	2 ชั่วโมง
		2.2 อ่านและเขียนคำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ของฉันทรอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และ สิ่งของเครื่องใช้ และอื่น ๆ	2 ชั่วโมง
		รวม	20 ชั่วโมง

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
ปีที่ 4 - 6 เพื่อให้บรรลุได้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผู้สอนจะต้องศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์สมรรถนะหลัก

สมรรถนะย่อย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนบทบาท ของครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ออกความรู้แก่นักเรียน เปลี่ยนเป็น ผู้สนับสนุน และเสริมสร้างกิจกรรม และประสบการณ์เรียนการสอนที่มีความหมายแก่นักเรียน ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 4 - 6 มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) เป็นกิจกรรมที่ต้องจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อม ที่จะเรียนเนื้อหาสาระใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนผ่านมาแล้ว หรือนำเข้าสู่เนื้อหา ใหม่ที่จะเรียนต่อไป โดยมีกิจกรรมที่หลากหลาย แต่ต้องเลือกให้เหมาะสม เพื่อเป็นตัวเร้าที่ดี กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนหันมาสนใจ และเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้เนื้อหาสาระในบทเรียนที่ครู จะเสนอ

2. ขั้นสอน (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียน ทั้งเป็นตัวอย่างทางภาษาที่เป็นจริง และตัวภาษาที่ครูสอนเลือกใช้ในห้องเรียน ครูผู้สอนต้องแสดง บทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล แล้วนักเรียนมีหน้าที่ฟัง และสังเกต ควรใช้กิจกรรมที่ดึงดูดนักเรียนเป็น ศูนย์กลาง โดยการเปลี่ยนกิจกรรมตามสถานการณ์ และความสนใจของนักเรียนมาเป็นการนำเสนอ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในขั้นนี้ นักเรียนจะเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ที่ครูนำเสนอ ครูต้องคำนึงถึงให้มากที่สุดคือ การใช้คำพูดพร้อมกับแสดง สิ่งของ หรือกิริยาท่าทางให้ผู้เรียนได้ฟัง สังเกตและรับรู้ เพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้อง และชัดเจน ที่สุด

3. ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรม ที่ได้จัดเพื่อให้นักเรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่นักเรียนได้รับ ครั้งนี้ กิจกรรมที่จัดขึ้นในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนอาจจะนำนักเรียนร้องเพลง เล่นเกม ทำแบบฝึกหัด หรือให้งานก็ได้ ฯลฯ

6. สื่อการเรียนรู้

6.1 ใบกิจกรรม เรื่อง มารู้จักภาษาเขมรกันเถอะ

6.2 ใบกิจกรรม เรื่อง ร่างกายของเรา

6.3 ใบกิจกรรม เรื่อง ครอบครัวของฉัน

6.4 ใบกิจกรรม เรื่อง ผัก

6.5 ใบกิจกรรม เรื่อง ผลไม้

- 6.6 ใบกิจกรรม เรื่อง อาหารแสนอร่อย
- 6.7 ใบกิจกรรม เรื่อง สัตว์ที่เรารู้จัก
- 6.8 ใบกิจกรรมเรื่อง ของใช้ใกล้ตัว
- 6.9 ใบกิจกรรม เรื่อง พืชสมุนไพร สะ พาเพลิน
- 6.10 ใบกิจกรรม เรื่อง อ่านเขียน เรียนสนุก
- 6.11 ตารางพยัญชนะภาษาเขมร
- 6.12 คอมพิวเตอร์/โทรศัพท์/สมาร์ทโฟน
- 6.13 บัตรภาพ/บัตรคำ
- 6.14 เกมการศึกษา
- 6.15 You Tube

7. การวัดและการประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการจัดการเรียนการสอนซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กัน บูรณาการกัน หรือผสมผสานกันระหว่างการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียน และตัดสินระดับความก้าวหน้าทางการเรียน การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จตามมาตรฐาน และผลการเรียนรู้ในหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ผู้วิจัยได้เลือกเอาวิธีการวัดและประเมินผล โดยมีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

เกณฑ์การประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มี 3 ระดับ

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชาจนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญ	ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชาจนเกิด	ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชาจนเกิดความ	ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดง ความเข้าใจความ เป็นมาและ ความสำคัญของภาษา เขมรกับเพื่อนหรือ บุคคลใกล้ชิด	ความตระหนักต่อ ความสำคัญของภาษา เขมรโดยสามารถพูด แสดงความเข้าใจความ เป็นมาและ ความสำคัญของภาษา เขมรกับเพื่อนหรือ บุคคลใกล้ชิดได้ มากกว่า 80 %	ตระหนักต่อ ความสำคัญของภาษา เขมรโดยสามารถพูด แสดงความเข้าใจ ความเป็นมาและ ความสำคัญของ ภาษาเขมรกับเพื่อน หรือบุคคลใกล้ชิดได้ มากกว่า 60 %	จนเกิดความตระหนัก ต่อความสำคัญของ ภาษาเขมรโดย สามารถพูดแสดง ความเข้าใจ ความเป็นมาและ ความสำคัญของภาษา เขมรกับเพื่อนหรือ บุคคลใกล้ชิดได้ มากกว่า 40 %
2. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุ อวัยวะของตนเองได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของ เรา และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุ อวัยวะของตนเองได้ มากกว่า 80 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดระบุอวัยวะของ ตนเองได้มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของ เรา และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุ อวัยวะของตนเองได้ มากกว่า 40 %
3. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดระบุลำดับ เครือญาติได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดลำดับเครือ ญาติได้มากกว่า 80 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดลำดับเครือญาติได้ มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดลำดับ เครือญาติได้มากกว่า 40 %

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
4. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และ สามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ ผักได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดเรียกชื่อผักได้ มากกว่า 80 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดเรียกชื่อผักได้ มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และ สามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ ผักได้มากกว่า 40 %
5. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ ผลไม้ได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดเรียกชื่อผลไม้ได้ มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดเรียกชื่อผลไม้ได้ มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ ผลไม้ได้มากกว่า 40 %
6. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และ สามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ อาหารได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดเรียกชื่ออาหารได้ มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดเรียกชื่ออาหารได้ มากกว่า 60%	ดู ฟัง คำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ อาหารได้มากกว่า 40%

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
7. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูด เรียกชื่อสัตว์ได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ สัตว์ได้มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถ พูดเรียกชื่อสัตว์ได้ มากกว่า 60%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และ สามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ สัตว์ได้มากกว่า 40%
8. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ สิ่งของเครื่องใช้ได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ สิ่งของเครื่องใช้ได้ มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ สิ่งของเครื่องใช้ได้ มากกว่า 60%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อ สิ่งของเครื่องใช้ได้ มากกว่า 40%
9. รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่าน และเขียนสระ พยัญชนะของภาษา เขมรได้	รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่าน และเขียนสระ พยัญชนะของภาษา เขมรได้มากกว่า 80%	รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่าน และเขียนสระ พยัญชนะของภาษา เขมรได้มากกว่า 60%	รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่าน และเขียนสระ พยัญชนะของภาษา เขมรได้มากกว่า 40%
10. อ่านและเขียน คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และ สิ่งของเครื่องใช้	อ่านและเขียนคำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถอ่าน และเขียนคำศัพท์	อ่านและเขียนคำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถอ่าน และเขียนคำศัพท์	อ่านและเขียนคำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถอ่าน และเขียนคำศัพท์

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
โดยสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การระบุวัยาะของตนเองลำดับเครือญาติของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาด	ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การระบุวัยาะของตนเองลำดับเครือญาติของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาด ได้มากกว่า 80%	ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การระบุวัยาะของตนเองลำดับเครือญาติของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาด ได้มากกว่า 80%	ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การระบุวัยาะของตนเองลำดับเครือญาติของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาด ได้มากกว่า 80%

8. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ ที่ 1

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ดู ฟัง และพูดเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว
เวลาเรียน 16 ชั่วโมง

1. สมรรถนะเฉพาะ และสมรรถนะเฉพาะย่อย

สมรรถนะเฉพาะ

ดู ฟัง และพูดเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว

คำอธิบายสมรรถนะ: ดู ฟัง ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา และใช้ทักษะการดูและการฟังในการจับประเด็นสำคัญ จนเห็นถึงประเด็นความสำคัญของภาษาเขมรและเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมรและมีทักษะพูดคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถเข้าใจคำศัพท์ที่ดูและฟังได้

สมรรถนะเฉพาะย่อย

1. ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา จนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความคิดเห็นความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด

2. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุวัยาะของตนเองได้

3. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดลำดับเครือญาติได้
4. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผักได้
5. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผลไม้ได้
6. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับอาหาร และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่ออาหารได้
7. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสัตว์ได้
8. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับจำนวนนับ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ได้

2. สมรรถนะหลัก

สมรรถนะการสื่อสาร เป็นระดับความสามารถระดับเริ่มต้นของพฤติกรรมบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 ดังนี้

แสดงความอดทนในการรับสารและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสื่อสารกับบุคคลใกล้เคียงเกี่ยวกับสถานการณ์ ใกล้ตัวที่ต่างจากตนเอง

3. สาระสำคัญ

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา และใช้ทักษะการดูและการฟังในการจับประเด็นสำคัญ จนเห็นถึงประเด็นความสำคัญของภาษาเขมรและเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร และมีทักษะพูดคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ตัวเลข ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้โดยสามารถเข้าใจคำศัพท์ที่ดูและฟังได้

4. สมรรถนะประจำหน่วย

เล่าเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรให้บุคคลใกล้เคียงฟัง และพูดคำศัพท์อย่างง่ายเกี่ยวกับร่างกาย ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้

5. เนื้อหาสาระ

5.1 ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร

5.2 คำศัพท์อย่างง่ายเกี่ยวกับร่างกายของเรา ครอบครั้ว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้

6. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	สมรรถนะ	เวลาเรียน
แผนที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร	สมรรถนะย่อยที่ 1 ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา จนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมรโดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด	2 ชั่วโมง
แผนที่ 2 ร่างกายของเรา	สมรรถนะย่อยที่ 2 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุอวัยวะของตนเองได้	2 ชั่วโมง
แผนที่ 3 ครอบครั้วของฉัน	สมรรถนะย่อยที่ 3 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครั้ว สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุลำดับเครือญาติได้	2 ชั่วโมง
แผนที่ 4 ผัก	สมรรถนะย่อยที่ 4 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผักได้	2 ชั่วโมง
แผนที่ 5 ผลไม้	สมรรถนะย่อยที่ 5 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผลไม้ได้	2 ชั่วโมง
แผนที่ 6 อาหาร	สมรรถนะย่อยที่ 6 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับอาหาร และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่ออาหารได้	2 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้	สมรรถนะ	เวลาเรียน
แผนที่ 7 สัตว์	สมรรถนะย่อยที่ 7 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสัตว์ได้	2 ชั่วโมง
แผนที่ 8 สิ่งของเครื่องใช้	สมรรถนะย่อยที่ 8 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ได้	2 ชั่วโมง

7. สื่อการเรียนรู้ประจำหน่วยการเรียนรู้

- 7.1 ใบกิจกรรม เรื่อง มารู้อักขระเขมรกันเถอะ
- 7.2 ใบกิจกรรม เรื่อง ร่างกายของเรา
- 7.3 ใบกิจกรรม เรื่อง ครอบครัวของฉัน
- 7.4 ใบกิจกรรม เรื่อง ผัก
- 7.5 ใบกิจกรรม เรื่อง ผลไม้
- 7.6 ใบกิจกรรม เรื่อง อาหารแสนอร่อย
- 7.7 ใบกิจกรรม เรื่อง สัตว์ที่เรารู้จัก
- 7.8 ใบกิจกรรมเรื่อง ของใช้ใกล้ตัว
- 7.9 You Tube
- 7.10 คอมพิวเตอร์/โทรศัพท์/สมาร์ทโฟน
- 7.11 บัตรภาพ/บัตรคำ
- 7.12 เกมการศึกษา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

8. การวัดและการประเมินผล

เป้าหมาย	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ประเมิน	เวลาประเมิน	สถานที่ ประเมิน
		เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์ การประเมิน			
สมรรถนะเฉพาะข้อที่ 1 ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมา และความสำคัญของภาษา เขมรในฐานะของภาษา เพื่อการสื่อสารระหว่าง คนไทยกับคนกัมพูชา จน เกิดความตระหนักต่อ ความสำคัญของภาษา เขมรโดยสามารถพูด แสดงความเข้าใจความ เป็นมาและความสำคัญ ของภาษาเขมรกับเพื่อน หรือบุคคลใกล้ชิด	1.1 เล่าเรื่องราวความเป็นมาของภาษาเขมร ให้คนใกล้ชิดฟังได้ 1.2 บอกความสำคัญของภาษาเขมรได้	- แบบทดสอบ - แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบประเมิน สมรรถนะ ย่อย	- ทดสอบ - ประเมิน การปฏิบัติ - สังเกต	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน Onsite - นอก ห้องเรียน

เป้าหมาย	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ประเมิน	เวลาประเมิน	สถานที่ ประเมิน
		เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์ การประเมิน			
สมรรถนะเฉพาะย่อยที่ 2 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด ระบุอวัยวะของตนเองได้	2.1 บอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้อย่างถูกต้อง 2.2 พูดย่ออวัยวะของ ตนเองได้อย่างถูกต้อง	- แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบประเมิน สมรรถนะ ย่อย	- ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต - ประเมิน ผลงาน	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน Onsite - นอก ห้องเรียน
สมรรถนะย่อยที่ 3 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ครอบครัว สามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถระบุ ลำดับเครือญาติได้	3.1 บอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับเครือ ญาติได้ 3.2 พูดย่อลำดับเครือญาติ ได้	- แบบทดสอบ - แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบประเมิน สมรรถนะ ย่อย	- ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต - ประเมิน ผลงาน	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน - Online - นอก ห้องเรียน

เป้าหมาย	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ประเมิน	เวลาประเมิน	สถานที่ ประเมิน
		เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์ การประเมิน			
สมรรถนะย่อยที่ 4 ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ผัก และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด ระบุเรียกชื่อของผักได้	4.1 บอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับผักชนิด ต่าง ๆ ได้ 4.2 พูดเรียกชื่อผักชนิด ต่าง ๆ ได้	-แบบทดสอบ -แบบประเมิน การปฏิบัติ -แบบสังเกต พฤติกรรม -แบบประเมิน สมรรถนะย่อย	-ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต - ประเมิน ผลงาน	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณขึ้นอยู่กับเป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน Onsite - นอก ห้องเรียน
สมรรถนะย่อยที่ 5 ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ผลไม้ และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด ระบุเรียกชื่อผลไม้ได้	5.1 บอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ ได้ 5.2 พูดเรียกชื่อผลไม้ได้	-แบบทดสอบ -แบบประเมิน การปฏิบัติ -แบบสังเกต พฤติกรรม -แบบประเมิน สมรรถนะย่อย	- ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต - ประเมิน ผลงาน	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณขึ้นอยู่กับเป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน Onsite - นอก ห้องเรียน

เป้าหมาย	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ประเมิน	เวลาประเมิน	สถานที่ ประเมิน
		เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์ การประเมิน			
สมรรถนะย่อยที่ 6 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับ อาหาร และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้น โดยสามารถพูด ระบุเรียกชื่ออาหารได้	6.1 บอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ได้ 6.2 พูดเรียกชื่ออาหาร ได้	- แบบทดสอบ - แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบประเมิน สมรรถนะย่อย	- ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต - ประเมิน ผลงาน	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน Onsite - นอก ห้องเรียน
สมรรถนะย่อยที่ 7 ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เหล่านั้นโดยสามารถพูด ระบุเรียกชื่อสัตว์ได้	7.1 บอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้ 7.2 พูดเรียกชื่อสัตว์ได้	- แบบทดสอบ - แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบประเมิน สมรรถนะย่อย	- ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต - ประเมิน ผลงาน	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน Onsite - นอก ห้องเรียน

เป้าหมาย	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ประเมิน	เวลาประเมิน	สถานที่ ประเมิน
		เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์ การประเมิน			
สมรรถนะย่อยที่ 8 ดู ฟัง คำศัพท์ต่าง ๆ เกี่ยวกับ สิ่งของเครื่องใช้ และ สามารถเข้าใจความหมาย ของคำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพุดระบุเรียกชื่อ สิ่งของเครื่องใช้ได้	8.1 บอกความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ได้ 8.2 พุดเรียกชื่อสิ่งของ เครื่องใช้ได้	- แบบทดสอบ - แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบประเมิน สมรรถนะย่อย	- ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต - ประเมิน ผลงาน	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน Onsite - นอก ห้องเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านเขียน ภาษาเขมรอย่างง่าย

เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

1. สมรรถนะเฉพาะ และสมรรถนะเฉพาะย่อย

สมรรถนะเฉพาะ

อ่านและเขียนพยัญชนะ สระและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว

คำอธิบายสมรรถนะ: รู้จักรูป การออกเสียง และเขียนสระ พยัญชนะ และเห็นถึงความสำคัญของการรู้จักรูป เสียง และการเขียน สระพยัญชนะในการนำไปเขียนเป็นคำศัพท์ง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

สมรรถนะเฉพาะย่อย

1. รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและเขียนสระ พยัญชนะของภาษาเขมรได้
2. อ่านและเขียนคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การระบุวัยวะของตนเองลำดับเครือญาติของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาด

2. สมรรถนะหลัก

สมรรถนะการสื่อสาร เป็นระดับความสามารถระดับเริ่มต้นของพฤติกรรมบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 ดังนี้

แสดงความอดทนในการรับสารและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสื่อสาร กับบุคคลใกล้เคียงเกี่ยวกับสถานการณ์ ใกล้ตัวที่ต่างจากตนเอง

3. สารสำคัญ

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับรูปพยัญชนะ สระ การออกเสียง การเขียนพยัญชนะ สระภาษาเขมร และนำพยัญชนะ สระภาษาเขมรเขียนเป็นคำศัพท์อย่างง่ายได้

4. สมรรถนะประจำหน่วย

อ่านออกเสียง เขียนพยัญชนะ สระภาษาเขมร และสามารถนำพยัญชนะ สระภาษาเขมรเขียนเป็นคำศัพท์อย่างง่ายได้

5. เนื้อหาสาระ

5.1 รู้จักรูป อ่านและเขียนพยัญชนะ สระ ภาษาเขมร

5.2 อ่านและเขียนคำศัพท์ง่ายๆ ใกล้เคียง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	สมรรถนะ	เวลาเรียน
แผนที่ 1 พยัญชนะ สระ พาเพลิน	สมรรถนะย่อยที่ 9 รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและเขียนสระ พยัญชนะของภาษาเขมรได้	2 ชั่วโมง
แผนที่ 2 อ่านเขียน เรียนสนุก	สมรรถนะย่อยที่ 10 อ่านและเขียนคำศัพท์ง่ายๆเช่น ร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ และคำศัพท์อื่น ๆ	2 ชั่วโมง

7. สื่อการเรียนรู้ประจำหน่วยการเรียนรู้

7.1 ใบกิจกรรม เรื่อง พยัญชนะ สระ พาเพลิน

7.2 ใบกิจกรรม เรื่อง อ่านเขียน เรียนสนุก

7.3 You Tube

7.4 คอมพิวเตอร์/โทรศัพท์

7.5 ตารางพยัญชนะภาษาเขมร

8. การวัดและการประเมินผล

เป้าหมาย	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ ประเมิน	เวลา ประเมิน	สถานที่ ประเมิน
		เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์ การประเมิน			
สมรรถนะย่อยที่ 9 รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถ อ่านและเขียนสระพยัญชนะ ของภาษาเขมรได้	9.1 รู้จักรูป อ่านออกเสียง พยัญชนะ สระ ภาษาเขมร ได้ 9.2 เขียนพยัญชนะ สระ ของภาษาเขมรได้	- แบบทดสอบ - แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบประเมิน สมรรถนะย่อย	- ทดสอบ - ประเมิน การปฏิบัติ - สังเกต	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน - Online - นอก ห้องเรียน
สมรรถนะย่อยที่ 10 อ่านและเขียนคำศัพท์ง่าย ๆ เช่น ร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้	10.1 อ่านคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของ เครื่องใช้	- แบบประเมิน การปฏิบัติ - แบบสังเกต พฤติกรรม	- ประเมิน การ ปฏิบัติงาน - สังเกต	ระดับดีขึ้นไป (เชิงปริมาณ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมาย)	ครู	- ก่อนเรียน - หลังเรียน	- ห้องเรียน - Online - นอก ห้องเรียน

เป้าหมาย	รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ ประเมิน	เวลา ประเมิน	สถานที่ ประเมิน
		เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์ การประเมิน			
และคำศัพท์อื่น ๆ	10.2 เขียนคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของ เครื่องใช้	- แบบประเมิน สมรรถนะย่อย	- ประเมิน ผลงาน				

9. แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง แผนที่ 1

รายวิชา ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
หน่วยการเรียนรู้ ดู ฟัง และพูด เรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง ที่ 1 เรื่อง ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา และใช้ทักษะการดูและการฟังในการจับประเด็นสำคัญ จนเห็นถึงประเด็นความสำคัญของภาษาเขมรและเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร

2. สมรรถนะหลัก

สมรรถนะการสื่อสาร เป็นระดับความสามารถระดับ เริ่มต้น ของพฤติกรรมบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 ดังนี้

แสดงความอดทนในการรับสารและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสื่อสาร กับบุคคลใกล้เคียงเกี่ยวกับสถานการณ์ ใกล้ตัวที่ต่างจากตนเอง

3. สมรรถนะเฉพาะ

ดู ฟัง และพูดเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว

คำอธิบายสมรรถนะ: ดู ฟัง ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา และใช้ทักษะการดูและฟังในการจับประเด็นสำคัญ จนเห็นถึงประเด็นความสำคัญของภาษาเขมรและเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร และมีทักษะพูดคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถเข้าใจคำศัพท์ที่ดูและฟังได้

4. สมรรถนะเฉพาะย่อย

ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา จนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด

5. สมรรถนะประจำหน่วย

เล่าเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรให้บุคคลใกล้ชิดฟัง และพูดคำศัพท์อย่างง่ายเกี่ยวกับร่างกาย ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

6.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถบอกความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรได้

6.2 ด้านทักษะ/กระบวนการคิด (P)

- นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรให้เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดฟังได้

6.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- นักเรียนไม่คัดลอกงานของเพื่อนมาส่งครู
- นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีความตั้งใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
- นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียน
- นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญความเป็นมาของภาษาเขมร

7. วัสดุ/อุปกรณ์

7.1 ใบกิจกรรม เรื่อง มารู้จักภาษาเขมรกันเถอะ

7.2 You Tube

7.3 คอมพิวเตอร์/โทรศัพท์/สมาร์ตโฟน

8. วิธีการดำเนินกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (5 นาที)

1.1 ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาเขมร พร้อมอธิบาย

1.2 ครูถามนักเรียนในชั้นเรียนว่า “มีใครทราบความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรหรือไม่” (ไม่มี)

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (40 นาที)

2.1 ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรให้กับนักเรียน

2.2 ครูบรรยายและเล่าให้นักเรียนฟังถึงเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษา

เขมร

2.3 ครูให้นักเรียนออกมาเล่าความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรให้ครูและ

เพื่อนฟัง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป (15 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนเขียนความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร

3.2 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเรื่อง ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร

3.3 เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น

9.การวัดและการประเมินผล

สมรรถนะ	จุดประสงค์	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
สมรรถนะย่อยที่ 1 ดู ฟัง เรื่องราวความเป็นมาและ ความสำคัญของภาษาเขมร ในฐานะของภาษาเพื่อการ สื่อสารระหว่างคนไทยกับคน กัมพูชา จนเกิดความตระหนัก ต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดง ความเข้าใจความเป็นมาและ ความสำคัญของภาษาเขมร กับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด	1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถบอกความเป็นมาและ ความสำคัญของภาษาเขมรได้ 2. ด้านทักษะ/กระบวนการคิด (P) - นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับ ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร ให้เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดฟังได้ 3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) - นักเรียนไม่คัดลอกงานของเพื่อนมาส่งครู - นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย - นักเรียนมีความตั้งใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน - นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาด ของห้องเรียน - นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญ ความเป็นมาของภาษาเขมร	- ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง ความเป็นมา และความสำคัญของ ภาษาเขมร	- ใบกิจกรรมเรื่อง ความเป็นมาและ ความสำคัญของ ภาษาเขมร	ร้อยละ 60 ขึ้นไปถือว่า ผ่านเกณฑ์ประเมิน ระดับ ดี

บันทึกผลหลังการสอน

รายวิชา ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

แผนการจัดการเรียนรายชั่วโมง แผนที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. วิธีแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวสุภาณี แคะมะคัน)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบกิจกรรมเรื่อง มารู้จักภาษาเขมรกันเถอะ

การศึกษาภาษาใด ๆ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ แนวความคิด และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่าง ๆ ที่กลุ่มคนเหล่านั้นอาศัยอยู่และใช้ภาษานั้นในการสื่อสารก่อน เช่นเดียวกับการศึกษาภาษาเขมรจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเทศ ภาษาเขมร และชนชาติเขมร

กลุ่มคนเขมรเริ่มก่อกำเนิดในดินแดนสุวรรณภูมิ หรือเอเชียอาคเนย์ เป็นพวกแรกเริ่มร่วมกับกลุ่มมอญ ซึ่งถือว่าเก่าสุดในกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ปัจจุบันยังสามารถสัมผัสวัฒนธรรมเขมรแบบเดิมได้เหมือนกัน เริ่มนับแต่ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตต่าง ๆ ของชาวเขมร

สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ในดินแดนที่ประเทศกัมพูชาตั้งอยู่ มีวัฒนธรรมโบราณปรากฏได้แก่ เครื่องใช้สอย เครื่องขาม และโลหะต่าง ๆ

ยุคสมัยแห่งภาษาและวัฒนธรรมเขมร

นักปราชญ์เขมรได้แบ่งภาษาและวัฒนธรรมไว้เป็น 3 ยุค ตามประวัติศาสตร์เขมร ได้แก่

1. ยุคก่อนเมืองพระนคร ยุคนี้แบ่งออกเป็น 2 อาณาจักร

อาณาจักรฟูนัน อาณาจักรนี้เป็นอาณาจักรที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียอาคเนย์ มีรัฐน้อยใหญ่เป็นประเทศราชราชธานีมีกำแพงแน่นหนา ขุดคูน้ำล้อมรอบ และเลี้ยงจรเข้ไว้ในคูน้ำด้วยประชาชนเสียดายแก้วรัฐด้วย ทอง เงิน เพชร มุกและเครื่องหอมอื่น ๆ การเคารพศาสนา บ้างก็เคารพศาสนาพราหมณ์-ฮินดู บ้างก็นับถือพุทธ ความเชื่อได้แก่ การเคารพผีนียกตา เทวดา หรือผีบรรพบุรุษ ประชาชนอยู่รวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ มีรูปร่างสันทนต์ ผิวดำแดง ผมหยิก เจาะหูใส่ต่างหูทั้งชายและหญิง เราอาจกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมสมัยฟูนันนี้เป็นวัฒนธรรมผสมระหว่าง เขมร – ฮินเดีย เพราะวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาอย่างมากมายทำให้วิถีชีวิตชาวเขมรสมัยนี้เปลี่ยนแปลงไปมาก

อาณาจักรเจนละ สมัยนี้ถือว่าเข้มแข็งที่สุด มีการก่อสร้างปราสาทหลายแห่ง การนับถือศาสนาเหมือนกับสมัยฟูนัน การสร้างบ้านเรือนนิยมสร้างหันหน้าไปทางทิศตะวันออก เครื่องแต่งกายในสมัยนั้น ชาย หญิงจะเกล้ามวยผม เปลือยท่อนบน

2. ยุคเมืองพระนคร ยุคเมืองพระนครนี้ถือว่าเป็นยุคทองแห่งอารยธรรมเขมร มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ศิลปะ และวัฒนธรรม มีการบันทึกเหตุการณ์ด้วยศิลาจารึกทั้งภาษาสันสกฤตและภาษาเขมร โบราณ วัฒนธรรมด้านการศึกษามีทั้งศึกษาโบราณ การเขียนบนหนังสือ ส่วนใหญ่จะเป็นการจารึกในแผ่นหิน

3. ยุคหลังเมืองพระนคร สมัยหลังเมืองพระนครนับตั้งแต่มีการโยกย้ายเมืองหลวงออกจากนครธมก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมายทำให้วัฒนธรรมเขมรโบราณบางอย่างหายไป บางอย่างมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับกาลเวลา เพื่อดำรงอยู่ของประเทศชาติ

ลักษณะทั่วไปของภาษาเขมร

ข้อความในจดหมายเหตุจีนและจากหลักฐานทางโบราณ และประวัติศาสตร์ยืนยันได้ว่า หรือขอมเป็นชาติ ที่มีความ เจริญรุ่งเรืองและมีอารยธรรมสร เหนือดินแดนสุวรรณภูมิมาเป็นเวลา ช้านานนับพันปี เป็นแหล่งอารยธรรมสำคัญของประเทศต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่บริเวณเอเชียอาคเนย์ ในอดีต เขมรมีอำนาจ มีวัฒนธรรมที่รุ่งเรือง ตลอดจนมีภาษาเป็นของตนเองใช้ทั้ง ภาษาพูดและ ภาษาเขียน

ภาษาเขมรเป็นภาษาที่ใช้พูดในประเทศเขมรหรือพระราชอาณาจักรกัมพูชาและใน จังหวัด ต่าง ๆ ของประเทศไทยที่มีอาณาเขตติดต่อกับเขมร มีประชากรที่มีเชื้อสายเขมร เช่น สุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี จันทบุรี ตราด นอกจากนั้น ภาษาเขมรยังใช้ พูดในบริเวณ ดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ซึ่งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศเวียดนาม

ภาษาเขมรจัดอยู่ในตระกูลออสโตรเอเชียติก (Austroasiatics) ซึ่งมีภาษามอญ ภาษาเขมร เป็นภาษาที่สำคัญ กาญจนนา นาคสกุล (2524 : 1) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาเขมรว่า

ภาษาเขมรมีลักษณะทั่วไปเป็นภาษาคำโดด คือ เป็นภาษาที่ไม่มี การผันคำนามคำกริยาไป ตามความสัมพันธ์ที่คำนั้นมีกับคำอื่น หรือตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับทางไวยากรณ์ ประโยคภาษา เขมรประกอบด้วยคำที่ทำหน้าที่ประธาน กริยา และกรรม ส่วนขยายนามและกริยามักจะอยู่ ตามหลังนามและกริยาที่ถูกขยาย ลักษณะคำส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว และคำสองพยางค์ คำหลายพยางค์มักจะเป็นคำประสม หรือมีฉะนั้นก็เป็น คำที่ยืมมาจากภาษาอื่น โดยเฉพาะ ภาษาบาลีและสันสกฤต

ลักษณะเด่นของภาษาเขมรที่สำคัญประการหนึ่งคือ ภาษาเขมรมีวิธีการสร้างคำ โดยการเติม หน่วยหน้าศัพท์ (Prefix) และเติมหน่วยกลางศัพท์ (Infix) ในหน่วยคำมูลฐาน ทำให้หน่วยคำมูล ฐานดังกล่าวซึ่งเป็นคำพยางค์เดียวกลายเป็นคำสองพยางค์ ซึ่งลักษณะ การสร้างคำดังกล่าวนี้ คำรา ไวยากรณ์ไทยเรียกว่า การแผลงคำ

ภาษาเขมรเป็นภาษาที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะในด้าน การยืมคำ ภาษาเขมรยืมคำส่วนใหญ่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต จากการศึกษาภาษา เขมรโบราณที่ ปรากฏในจารึกต่าง ๆ พบว่า ภาษาเขมรยืมคำจากภาษาสันสกฤตมาใช้ใน ด้านการปกครอง การทหาร วรรณกรรม รวมทั้งใช้จารึกเรื่องราวต่าง ๆ ตั้งแต่ระยะเริ่มแรก ของการก่อตั้งอาณาจักร ลักษณะการยืมคำจากภาษาสันสกฤตเข้ามาใช้ในภาษาเขมรจะ นำมาใช้ในฐานะที่เป็นภาษาสูง กว่าภาษาเขมร เช่น ใช้จารึกข้อความส่วนที่สำคัญ เป็นต้น ว่า บทสรรเสริญเทพเจ้า พระมหากษัตริย์ ส่วนภาษาเขมรจะใช้จารึกข้อความส่วนที่ไม่สำคัญ ได้แก่ ราชนามของที่ถวาย และชื่อข้าทาสบริวารต่าง ๆ ต่อมาเมื่อพระพุทธศาสนา ลัทธิเถรวาทเผยแผ่เข้ามาในดินแดนเขมร

ประมาณต้นพุทธศตวรรษที่ 21 ภาษาเขมรจึง ยืมคำภาษาบาลีเข้ามาใช้และใช้คำภาษาบาลีเป็นหลักในการสร้างคำใหม่สืบเนื่องต่อมา จนถึงปัจจุบัน

ภาษาไทยและภาษาเขมรถึงแม้ว่าจะเป็นภาษาคนละตระกูลกัน แต่เนื่องจากไทย และเขมรมีอาณาเขตติดต่อกัน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทั้งในฐานะมิตรและศัตรู จึงทำให้มีคำยืมภาษาไทยในภาษาเขมรเป็นจำนวนมาก และ ขณะเดียวกันก็มีคำภาษาเขมรจำนวนไม่น้อยที่ยืมมาใช้ในภาษาไทย นอกจากนั้น ยังปรากฏคำศัพท์ในภาษาไทยและภาษาเขมรอีกเป็นจำนวนมากที่เหมือนกัน เนื่องจากคำเหล่านั้นยืมมาจากแหล่งเดียวกัน คือจากภาษาบาลีและสันสกฤต

ภาษาเขมรนอกจากจะยืมคำมาจากภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี และภาษาไทยแล้ว ภาษาเขมรยังยืมคำมาจากภาษาจีน ภาษาเวียดนาม และภาษาฝรั่งเศส โดยเฉพาะภาษาฝรั่งเศส เขมรได้ยืมคำจากภาษาฝรั่งเศสมาใช้เป็นจำนวนมากหลังจากที่เขมรถูกฝรั่งเศสปกครอง ภาษาฝรั่งเศสส่วนใหญ่ ในภาษาพูดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองหลวง

ภาษาเขมรเป็นภาษาที่มีใช้ในอดีตและยังคงใช้สืบเนื่องต่อมาจนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนภาษาเขมรจึงเกิดขึ้นตลอดเวลา ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญประการหนึ่งของภาษาโดยทั่วไป

อักษรเขมร

อักษรเขมรเป็นอักษรที่ดัดแปลงมาจากอักษรปัลลวะซึ่งเป็นอักษรที่ใช้อยู่ในอินเดียฝ่ายใต้ สมัยราชวงศ์ปัลลวะ ในราวปีพุทธศักราช 1100 อักษรปัลลวะได้เผยแพร่เข้ามายังประเทศในแถบเอเชียอาคเนย์ และเป็นต้นแบบของตัวอักษรของชาติต่าง ๆ ในแถบเอเชีย เช่น ขอม มอญ พม่า ลาว ไทย ตัวอักษรในภาษาเขมรแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ อักษรมูล และอักษรเขรียง

อักษรมูล

อักษรมูล เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อักษรขอมบรรจง อักษรมูลจะใช้เขียนหนังสือธรรม เช่น พระไตรปิฎก พระคัมภีร์ หรือหนังสือเทศน์ และนิยมใช้เขียนข้อความที่ ต้องการเน้นเป็นพิเศษ เช่น ชื่อสถานที่ ชื่องานพิธี นอกจากนี้ ยังใช้เขียนหัวเรื่อง หรือชื่อเรื่องในหนังสือหรือวารสารต่าง ๆ เป็นต้น

อักษรเขรียง

อักษรเขรียง หรืออักษรเอน เป็นตัวอักษรธรรมดาที่ นิยมใช้มากในปัจจุบัน ใช้ในการเขียนภาษาเขมรทั่วไปที่ไม่ต้องการเน้นแลไม่ใช้ชื่อหรือหัวเรื่อง

ใบกิจกรรมเรื่อง มารู้จักภาษาเขมรกันเถอะ
 คำชี้แจง:ให้นักเรียนเล่าความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง แผนที่ 2

รายวิชา ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

หน่วยการเรียนรู้ ดู ฟัง และพูด เรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว

เวลาเรียน 16 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง แผนที่ 2 เรื่อง ร่างกายของเรา

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกายของเรา ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนควรเรียนรู้และฝึกฝนให้คล่องแคล่วเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้นี้ไปใช้ในการเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำวงศัพท์ไปใช้ในการพูดคุยกับคนกัมพูชาได้

2. สมรรถนะหลัก

สมรรถนะการสื่อสาร เป็นระดับความสามารถระดับเริ่มต้นของพฤติกรรมบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 1 ดังนี้

แสดงความอดทนในการรับสารและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสื่อสาร กับบุคคลใกล้ชิดเกี่ยวกับสถานการณ์ใกล้ตัวที่ต่างจากตนเอง

3. สมรรถนะเฉพาะ

ดู ฟัง และพูดเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาเขมรและคำศัพท์ง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัว

คำอธิบายสมรรถนะ: ดู ฟัง ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชา และใช้ทักษะการดูและฟังในการจับประเด็นสำคัญ จนเห็นถึงประเด็นความสำคัญของภาษาเขมรและเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร และมีทักษะพูดคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ครอบครั้ว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4. สมรรถนะเฉพาะย่อย

ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดระบุรายละเอียดของตนเองได้

5. สมรรถนะประจำหน่วย

เล่าเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรให้บุคคลใกล้เคียงฟัง และพูดคำศัพท์อย่างง่ายเกี่ยวกับร่างกาย ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

6.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง

6.2 ด้านทักษะ/กระบวนการคิด (P)

- นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนสามารถพูดระบุอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างถูกต้อง

6.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- นักเรียนไม่คัดลอกงานของเพื่อนมาส่งครู
- นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีความตั้งใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
- นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียน
- นักเรียนเห็นประโยชน์เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาเขมรหมวดร่างกายของตน

7. วัสดุ/อุปกรณ์

- 7.1 ใบกิจกรรม เรื่อง ร่างกายของเรา
- 7.2 บัตรภาพเกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- 7.3 บัตรคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- 7.4 คอมพิวเตอร์/โทรศัพท์/สมาร์ทโฟน

8. วิธีการดำเนินกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (5 นาที)

1.1 ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาเขมร

1.2 ครูให้นักเรียนดูภาพอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย แล้วสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพ

ดังกล่าวว่าในภาพนี้มีอวัยวะส่วนใดบ้าง แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนเรื่อง ร่างกายของเรา

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (40 นาที)

2.1 ครูแจกใบกิจกรรม และนำเสนอเรื่อง ร่างกายของเรา เป็นคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ครูพูดคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเป็นคำภาษาเขมรและบอกความหมายให้นักเรียนเข้าใจ

2.2 ครูให้นักเรียนฝึกพูดออกเสียงคำศัพท์เรื่อง ร่างกายของเรา

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป (15 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์จากภาพ

3.2 ทดสอบพูดคำศัพท์ภาษาเขมรหมวดร่างกายของจีน

3.3 เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแสดงความคิดเห็น

9. การวัดผลและการประเมินผล

การวัดและประเมินตามสมรรถนะ

สมรรถนะ	จุดประสงค์	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
สมรรถนะย่อยที่ 2 ดู ฟัง คำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับ ร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูด ระบุอวัยวะของ ตนเองได้	1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K) - นักเรียนเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่าง ถูกต้อง 2. ด้านทักษะ/ กระบวนการคิด (P) - นักเรียนสามารถพูด ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของ ร่างกายได้อย่างถูกต้อง - นักเรียนสามารถพูด ระบุอวัยวะส่วนต่าง ๆ	-ตรวจใบ กิจกรรมเรื่อง ร่างกายของ เรา	-ใบกิจกรรม เรื่อง ร่างกาย ของเรา	ร้อยละ 60 ขึ้นไปถือว่า ผ่านเกณฑ์ ประเมินใน ระดับ ดี

สมรรถนะ	จุดประสงค์	วิธีการ ประเมิน	เครื่องมือ การประเมิน	เกณฑ์การ ประเมิน
	ของตนเองได้อย่าง ถูกต้อง 3. ด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ (A) - นักเรียนไม่คัดลอก งานของเพื่อนมาส่งครู - นักเรียนมีความ รับผิดชอบต่องานที่ ได้รับมอบหมาย - นักเรียนมีความตั้งใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน - นักเรียนช่วยกันดูแล รักษาความสะอาดของ ห้องเรียน - นักเรียนเห็น ประโยชน์เกี่ยวกับ คำศัพท์ภาษาเขมรหมวด ร่างกาย			

บันทึกผลหลังการสอน

รายวิชา ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง แผนที่ 2 ร่างกายของเรา

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. วิธีแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรสุพรรณบุรี

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวสุภาณี แกะมะคัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบกิจกรรมเรื่อง ร่างกายของเรา

เกมจับคู่คำศัพท์กับภาพ (Matching Picture and Word Game)

อุปกรณ์

1. บัตรภาพ
2. บัตรคำศัพท์

วิธีการเล่น

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แจกบัตรคำศัพท์และบัตรภาพให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งจะได้บัตรคำศัพท์ อีกกลุ่มจะได้บัตรภาพ ให้ต่างคนต่างปิดของตนเองไว้
2. ครูอธิบายวิธีการเล่น
3. ให้นักเรียนทั้ง 5 กลุ่มจับคู่บัตรคำให้ตรงกับภาพ ภายในเวลาที่กำหนดไว้ โดยเรียกชื่อเป็นภาษาเขมรได้เท่านั้น
4. เมื่อคู่ได้พบกันแล้ว ให้มายืนที่หน้าชั้นเรียน พร้อมกับชูบัตรคำ และบัตรภาพของตนเอง
5. เมื่อหมดเวลาครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบบัตรคำและบัตรภาพว่าถูกต้องหรือไม่
6. ให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์นั้นด้วย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำศัพท์หมวดอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย

ภาพ	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1. 	ซัก (red dashed box)	มุข (green heart)	หน้า (purple dotted box)
2. 	กัด (red dashed box)	ม้วด (green heart)	ปาก (purple dotted box)
3. 	คาง (red dashed box)	จงกา (green heart)	คาง (purple dotted box)
4. 	สะ (red dashed box)	ชมา (green heart)	ไหล่ (purple dotted box)
5. 	โหมบ่ไซ (red dashed box)	ปรอ ออบได ม (green heart)	มือ (purple dotted box)

คำศัพท์หมวดอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย (ต่อ)

ภาพ	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
6. 	ไคล้ค	พะเนก	ตา
7. 	ควาล	กบาล	ศีรษะ
8. 	ไธษุ:	โจรเมาะ	จมูก
9. 	ไทรเจีค	ตรอเจียก	หู

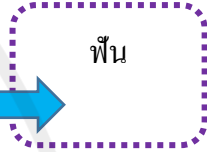
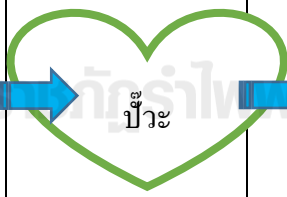
คำศัพท์หมวดอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย (ต่อ)

ภาพ	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
10. 	สกะ	เสาะ	ผม
11. 	ជើង	เจิง	ขา
12. 	ដៃ	ไเด	แขน
13. 	ប្រអប់ជ	ปรอ ออบเจิง	เท้า

คำศัพท์หมวดอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย (ต่อ)

ภาพ	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
14. 	ค	กอ	คอ
15. 	หลัง	ขนอง	หลัง
16. 	นิ้ว	กรอ – จอก	เล็บ
17. 	ตา	ทะ-เปื้อด	แก้ม

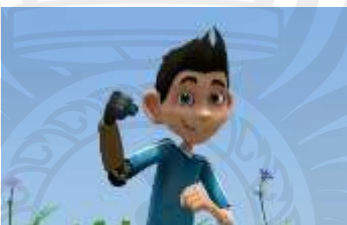
คำศัพท์หมวดอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย (ต่อ)

ภาพ	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
18. 			
19. 			
20. 			
21. 			

ใบกิจกรรมเรื่อง ร่างกายของเรา

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใส่หมายเลขภาพให้ตรงกับคำศัพท์ภาษาเขมร

មុខ : मुख หน้า.....	មាត់ : มีวัด ปาก.....	ចង្កេះ : จองกา คาง.....
ស្មា : ชมา ไหล่.....	ច្រមុះ : โจรเมาะ จมูก	ត្រចៀក : ตรอเจียก หู.....
សក់ : เสาะ ผม.....	ជើង : เจิง ขา	ដៃ : ไค แขน.....
ក្រអួតជើង : ปรอ ออบเจิง เท้า.....	ក : กอ คอ	ក្រចក : กรอ – จอก เล็บ.....

1 	2 	3
4 	5 	6
7 	8 	9
10 	11 	12

แบบทดสอบพูดคำศัพท์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพูดคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง จำนวน 20 คำ 20 คะแนน

ลำดับที่	คำศัพท์	การออกเสียง	ความหมาย
1	ชู	มูบ	หน้า
2	ขาด	มืวด	ปาก
3	ชก	จงกา	คาง
4	ก	กอ	คอ
5	สว	ชมา	ไหล่
6	ผ	ไค	มือ
7	เผียผ	เคิมไค	ข้อมือ
8	โก่งผ	แกงไค	ข้อศอก
9	ชก	จงเก๊ะ	เอว
10	เผิง	เจิง	ขา
11	กฏา	กบาล	ศีรษะ
12	นูก	พะแนก	ตา
13	ตรอเจีย	ตรอเจีย	หู
14	ชช	โจรเมะ	จมูก
15	บะบมืวด	บะบมืวด	ริมฝีปาก
16	ส	เสาะ	ผม
17	กรอชผ	กรอจอกไค	เล็บมือ
18	กรอชเผิง	กรอจอกเจิง	เล็บเท้า
19	กเผิง	กอจิง	น่อง
20	ผาชนูก	โรมพะแนก	ขนตา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบบันทึกผลการพูดคำศัพท์ เรื่อง ร่างกายของเรา

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับที่	คำศัพท์	ผลการออกเสียง	แปล	หมายเหตุ
1	หู			
2	ตาล			
3	จมูก			
4	ก			
5	ส			
6	ไฟ			
7	เผ็ดไฟ			
8	แกงไฟ			
9	ตะกั่ว			
10	เผ็ด			
11	กฏ			
12	น้ำ			
13	ตุ๋น			
14	ตุ๋น			
15	บวบ			
16	ส			
17	ก			
18	ก			
19	ก			
20	น้ำ			

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16 - 20	ดีมาก
12 - 15	ดี
8 - 11	พอใช้
0 - 7	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวสุภาณี แคะมะดัน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำชี้แจง : การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร

1. คัดเลือกเอกสาร
2. อ่านและวิเคราะห์หาสาระสำคัญ ตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ ที่กำหนดไว้เป็นกรอบในการวิเคราะห์
3. บันทึกข้อมูล โดยบันทึกลงในแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง
ชื่อเอกสารพร้อมแหล่งอ้างอิงตามหลักการเขียนบรรณานุกรม

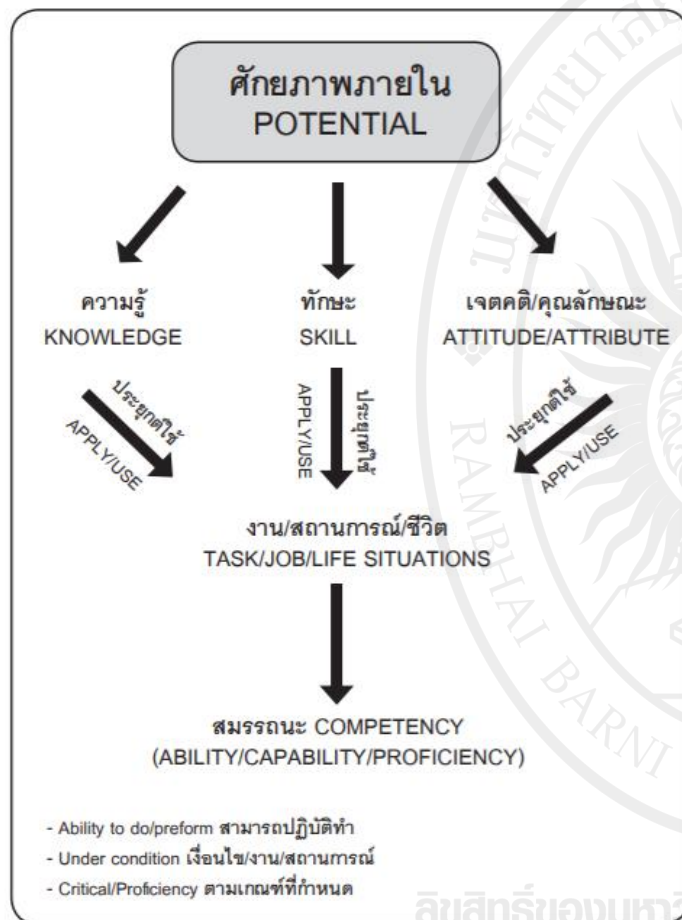
1. ถ้านักเรียน เรียนจบตามหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นแล้ว นักเรียนต้องทำอะไรได้ (ระบุ 1 อย่าง เฉพาะที่สำคัญที่สุด) (สมรรถนะเฉพาะ)				
2. จะทำสิ่งนั้นได้ ต้องเรียนรู้ เนื้อหาสำคัญอะไร (ความรู้)	3. จะทำสิ่งนั้นได้ จำเป็นต้อง มีทักษะใด (ทักษะ)	4. จะทำสิ่งนั้นได้ ต้องมีคุณลักษณะใด (คุณลักษณะ/เจตคติ)	6. สถานการณ์อะไร ที่นักเรียน ต้องได้พบ จึงจะมั่นใจว่าเขา จะสามารถทำสิ่งนั้นได้อย่าง แท้จริง (งานและสถานการณ์)	8. สถานการณ์นั้น ๆ นักเรียน ควรจะได้รับเท่าไร และ เมื่อไร จึงจะเกิดผลอย่าง แท้จริง (ผลสำเร็จ/เกณฑ์)
5. การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ร่วมกันอย่างไร (การประยุกต์ใช้)			7. สรุปแล้ว นักเรียนต้องทำ/ปฏิบัติอะไรบ้าง (การกระทำ)	

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำชี้แจง : การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่ง ก็คือ เพื่อทำการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นหลักสูตรสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่งข้อมูล คือ 1) เอกสารและงานวิจัยที่สะท้อนสาระสำคัญถึงสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น และ 2) การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเขมร โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะอยู่บนพื้นฐานกรอบแนวคิดเกี่ยวกับ “สมรรถนะ” ซึ่งกำหนดโดยสำนักงานเลขาธิการการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562 : 6 - 8) ดังนี้

แผนภาพ กรอบแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562 : 8)

คำอธิบายประกอบแผนภาพ

สมรรถนะเป็นความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ตนมีในการทำงานหรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่ง สมรรถนะแสดงออกทางพฤติกรรม การปฏิบัติที่สามารถวัดและประเมินผลได้ สมรรถจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะ และความสามารถอื่น ๆ ที่ช่วยให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน

คนทุกคนมีศักยภาพ (Potential) ภายใน ซึ่งเป็นความสามารถที่แฝงอยู่ในตัวบุคคล แต่ละคนมีศักยภาพในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านแฝงอยู่แล้ว แต่อาจยังไม่ได้แสดงออกให้เห็น จนกว่าจะได้รับการกระตุ้นหรือได้รับการศึกษาหรือเรียนรู้ที่เหมาะสมกับภาวะแฝงนั้น และเมื่อศักยภาพนั้นปรากฏออกมา หากได้รับการส่งเสริมต่อไป ก็จะทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในด้านนั้นสูงขึ้น ดังนั้นการได้เรียนรู้สาระความรู้ (Knowledge) และได้รับการฝึกทักษะ (Skills) ต่าง ๆ รวมทั้งการได้รับการพัฒนาคุณลักษณะ (Attributes) ที่พึงประสงค์ เหล่านั้น สามารถช่วยพัฒนาบุคคลให้มีความสามารถเพิ่มสูงขึ้นได้

อย่างไรก็ตาม ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่บุคคลได้เรียนรู้ อาจไม่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน หากบุคคลนั้นขาดความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ตนมี ในการปฏิบัติงาน หรืออีกนัยหนึ่ง ก็คือ การขาดความสามารถเชิงสมรรถนะ ดังนั้น ความรู้ ทักษะ

	เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่มีในการทำงานหรือการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่ง
--	--

แหล่งอ้างอิง : สำนักงานเลขาธิการการศึกษา. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สกศ.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

องค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะ มี 7 ประการ

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ทักษะ (Skill)
3. คุณลักษณะ/เจตคติ (Attribute / Attitude)
4. การประยุกต์ใช้ (Application)
5. การกระทำ / การปฏิบัติ (Performance)
6. งานและสถานการณ์ต่าง ๆ (Tasks / Jobs / Situations)
7. ผลสำเร็จ (Success) ตามเกณฑ์ที่กำหนด (Performance Criteria)

แสดงตัวอย่างของการมีสมรรถนะเกิดขึ้นในตัวนักเรียน ได้ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ ๒

ในช่วงเวลาที่เกิดพายุไต้ฝุ่น สายสุตาซึ่งเป็นคณะกรรมการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมในตำบล ได้เรียนรู้เรื่องการทำงานร่วมกัน และฝึกฝนเรื่องการทำงานเป็นทีมผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ได้รวบรวมเพื่อน ๆ ๑๐ คน ช่วยเจ้าหน้าที่ในการดูแลเด็ก ๆ และคนแก่ในศูนย์อพยพ สายสุตาเป็นผู้ประสานงาน และแบ่งหน้าที่ให้เพื่อน ๆ ทำตามความถนัดทั้งการจัดหาอาหาร การจัดยาดูแลผู้เจ็บป่วย และให้กำลังใจแก่ผู้ที่เป็นห่วงกังวลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เสียหาย ยามใดที่งานมีปัญหา สายสุตาและเพื่อน ๆ จะระดมความคิดหาวิธีแก้ปัญหา อีกทั้งให้กำลังใจซึ่งกันและกันเพื่อทำงานนี้ให้สำเร็จ โดยมีสายสุตาเป็นผู้ประสานงาน ซึ่งทำให้เด็ก ๆ คนแก่ และทุกคน ในศูนย์อพยพ มีสุขภาพกายใจที่ดี พร้อมรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป

- สายสุตา และเพื่อน ๆ มี**สมรรถนะการทำงานแบบรวมพลัง เป็นทีม** เพราะมีทักษะในการทำงานร่วมกันและปฏิบัติตามบทบาทเพื่อการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ในส่วนสายสุตานั้นมี**สมรรถนะการเป็นผู้นำ**และใช้ภาวะผู้นำอย่างเหมาะสม สามารถประสานและนำกลุ่มแม่บ้านให้ปฏิบัติงานได้โดยนำความสามารถของสมาชิกแต่ละคนมาใช้ในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ

ตัวอย่างที่ ๓

นักเรียนพบว่า แหล่งน้ำของหมู่บ้านเริ่มส่งกลิ่นเหม็น เพราะมีคนนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้ง เมื่อศึกษาระเบียบของหมู่บ้านพบว่า มีข้อห้ามอยู่แต่ไม่ได้บังคับใช้อย่างจริงจัง จึงรวมตัวกันกับเพื่อน ๆ ไปปรึกษาผู้ใหญ่บ้าน เพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา สรุปได้ว่า ควรมีการแจ้งข้อมูลเสียงตามสายของหมู่บ้านและติดป้ายประกาศเตือนพร้อมแจ้งบทลงโทษผู้ฝ่าฝืน

- ปัญหาสาธารณะไม่ใช่เรื่องของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นเรื่องของทุกคน ที่ต้องมีคนกล้าคิด และรวมตัวกันเพื่อพิจารณาหาผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาตามระบบ นักเรียนกลุ่มนี้จัดว่าเป็น**ผู้มีสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง/ตื่นรู้**

ตัวอย่างการมีสมรรถนะ

ตัวอย่างที่ ๑

เมื่อโรงเรียนต้องจัดงานที่ต้องเชิญแขกมาทั้งสิ้น ๒๐๐ คน คุณครูให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ช่วยวางแผนในการจัดโต๊ะว่าควรจัดจำนวนเท่าไรหรือนักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน มีฝ่ายหนึ่งเสนอให้จัดน้อยกว่า ๒๐๐ เพราะโดยส่วนใหญ่แขกที่มาน้อยกว่าจำนวนที่เชิญเสมอ เพราะอาจมีแขกบางคนซึ่งติดธุระมาในวันงานไม่ได้ อีกฝ่ายก็ค้านว่าควรจัดโต๊ะให้ครบตามจำนวนที่เชิญเหลือดีกว่าขาด อีกฝ่ายค้านว่าการเหลือที่นั่งเอาไว้ เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณทั้งปริมาณอาหาร ปริมาณโต๊ะและเก้าอี้ น้องเจนเสนอให้ใช้ฟังก์ชันของโปรแกรมเอกซ์เซล Normdist ที่ได้เรียนมา ในการคำนวณหาจำนวนของที่นั่งที่จะจัดให้มีความเสี่ยงต่อแขกนั่งงานน้อยที่สุด ทุกคนเห็นด้วยเพราะเป็นวิธีที่มีเหตุผลรองรับ ไม่ได้ใช้เพียงความรู้สึกในการแก้ปัญหา

- **น้องเจนมีสมรรถนะคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน** เพราะแก้ปัญหาของโรงเรียนโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ที่เรียนเชื่อมโยงกับปัญหาที่ตนเองพบในชีวิตจริงได้อย่างมีเหตุผลตามวัย

ประเด็นคำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1. ถ้านักเรียน เรียนจบตามหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นแล้ว นักเรียนต้องทำอะไรได้ (ระบุ 1 อย่าง เฉพาะที่สำคัญที่สุด)
 - 1.1 จะทำสิ่งนั้นได้ ต้องเรียนรู้เนื้อหาสำคัญอะไร
 - 1.2 จะทำสิ่งนั้นได้ จำเป็นต้องมีทักษะใด
 - 1.3 จะทำสิ่งนั้นได้ ต้องมีคุณลักษณะนิสัยใด
 - 1.4 การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ร่วมกันอย่างไร
 - 1.5 สถานการณ์อะไร ที่นักเรียนต้องได้พบ จึงจะมั่นใจว่าเขาจะสามารถทำสิ่งนั้นได้อย่างแท้จริง
 - 1.6 สรุปแล้ว นักเรียนต้องทำ/ปฏิบัติ อะไรบ้าง
 - 1.7 สถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนควรจะได้รับเท่าไร และเมื่อไร จึงจะเกิดผลอย่างแท้จริง
2. ยังมีอะไร ที่นักเรียนต้องทำได้หลังจากเรียนจบหลักสูตรดังกล่าวนี้ อีกหรือไม่
3. ถ้าไม่มี ให้จบการสัมภาษณ์
4. แต่ถ้ามี ให้ดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นย่อยตั้งแต่ 1.1 - 1.7 เช่นนี้ ไปเรื่อย ๆ จนกว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารจะกล่าวว่า หมดแล้ว จึงจะจบการสัมภาษณ์

แบบบันทึกการสัมภาษณ์

ชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร..... สถานที่.....วันเดือนปี.....

เวลา.....

1. ถ้านักเรียน เรียนจบตามหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นแล้ว นักเรียนต้องทำอะไรได้ (ระบุ 1 อย่าง เฉพาะที่สำคัญที่สุด) (สมรรถนะเฉพาะ)				
2. จะทำสิ่งนั้นได้ ต้องเรียนรู้ เนื้อหาสำคัญอะไร (ความรู้)	3. จะทำสิ่งนั้นได้ จำเป็นต้อง มีทักษะใด (ทักษะ)	4. จะทำสิ่งนั้นได้ ต้องมีคุณลักษณะใด (คุณลักษณะ/เจตคติ)	6. สถานการณ์อะไร ที่ นักเรียนต้องได้พบ จึงจะ มั่นใจว่าเขาจะสามารถทำ สิ่งนั้นได้อย่างแท้จริง (งานและสถานการณ์)	8. สถานการณ์นั้น ๆ นักเรียน ควรจะได้รับเท่าไร และ เมื่อไร จึงจะเกิดผลอย่างแท้จริง (ผลสำเร็จ/เกณฑ์)
5. การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ร่วมกันอย่างไร (การประยุกต์ใช้)			7. สรุปแล้ว นักเรียนต้องทำ/ปฏิบัติ อะไรบ้าง (การกระทำ)	

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

**แบบสอบถามความคิดเห็นความเหมาะสมของ
หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

โรงเรียนปะตงวิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบองค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนปะตงวิทยา ตามลำดับ ดังนี้

1. ตรวจสอบองค์ประกอบหลักสูตรฐานสมรรถนะตามรายการที่กำหนด และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการตรวจสอบตามความเป็นจริง
2. บันทึกแนวทางในการปรับปรุง/แก้ไขแต่ละรายการเพื่อให้นำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนต่อไป
3. หากมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ให้บันทึกลงในข้อเสนอแนะอื่น ๆ
4. สรุปผลการตรวจสอบภาพรวมองค์ประกอบหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนปะตงวิทยา โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางแสดงผลการตรวจสอบภาพรวมองค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะของโรงเรียนปะตงวิทยา

การให้ระดับคุณภาพ

ผู้เชี่ยวชาญให้ระดับคุณภาพตามที่ได้พิจารณาตรวจสอบหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนปะตงวิทยา โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคุณภาพ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

องค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

โรงเรียนปะตงวิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. รายละเอียดภาพรวมของหลักสูตร					
2. แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้					
3. สมรรถนะหลัก และสมรรถนะเฉพาะ					
4. หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน					
5.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. สื่อการเรียนรู้					
7. การวัดและการประเมินผล					
8. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้					
9. แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มี 3 ระดับ

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ระดับ ความคิดเห็น		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
1. ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนกัมพูชาจนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด	ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับ คนกัมพูชาจนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดได้มากกว่า 80 %	ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับ คนกัมพูชาจนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดได้มากกว่า 60 %	ดู ฟังเรื่องราวความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรในฐานะของภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างคนไทยกับ คนกัมพูชาจนเกิดความตระหนักต่อความสำคัญของภาษาเขมร โดยสามารถพูดแสดงความเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของภาษาเขมรกับเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดได้มากกว่า 40 %			

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ระดับ ความคิดเห็น		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
2. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดระบุอวัยวะของตนเองได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดระบุอวัยวะของตนเองได้มากกว่า 80 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดระบุอวัยวะของตนเองได้มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดระบุอวัยวะของตนเองได้มากกว่า 40 %			
3. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดระบุลำดับเครือญาติได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดลำดับเครือญาติได้มากกว่า 80 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดลำดับเครือญาติได้มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพุดลำดับเครือญาติได้มากกว่า 40 %			

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ระดับความคิดเห็น		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
4. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผักได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผักได้มากกว่า 80 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผักได้มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผักได้มากกว่า 40 %			
5. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผลไม้ได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผลไม้ได้มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผลไม้ได้มากกว่า 60 %	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผลไม้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อผลไม้ได้มากกว่า 40 %			

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ระดับ ความคิดเห็น		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
6. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อ อาหารได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่ออาหาร ได้มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่ออาหาร ได้มากกว่า 60%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับผัก และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่ออาหาร ได้มากกว่า 40%			
7. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อ สัตว์ได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อสัตว์ ได้มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อสัตว์ ได้มากกว่า 60%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถ เข้าใจความหมายของ คำศัพท์เหล่านั้น โดย สามารถพูดเรียกชื่อสัตว์ได้ มากกว่า 40%			

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ระดับ ความคิดเห็น		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
8. ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ได้	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ได้มากกว่า 80%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ได้มากกว่า 60%	ดู ฟัง คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น โดยสามารถพูดเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ได้มากกว่า 40%			
9. รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและเขียนสระพยัญชนะของภาษาเขมรได้	รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและเขียนสระพยัญชนะของภาษาเขมรได้มากกว่า 80%	รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและเขียนสระพยัญชนะของภาษาเขมรได้มากกว่า 60%	รู้จักรูป การออกเสียง การเขียน พยัญชนะ สระ โดยสามารถอ่านและเขียนสระพยัญชนะของภาษาเขมรได้มากกว่า 40%			

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สมรรถนะเฉพาะย่อย/ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ระดับ ความคิดเห็น		
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	+1	0	-1
10. อ่านและเขียนคำศัพท์ที่ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การระบุอวัยวะของตนเองลำดับเครื่องมือของ ครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาด	อ่านและเขียนคำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และ สิ่งของเครื่องใช้ โดย สามารถอ่านและเขียน คำศัพท์ในสถานการณ์ ต่าง ๆ เช่น การระบุ อวัยวะของตนเองลำดับ เครื่องมือของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาดได้ มากกว่า 80%	อ่านและเขียนคำศัพท์ ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกาย ของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และ สิ่งของเครื่องใช้ โดย สามารถอ่านและเขียน คำศัพท์ในสถานการณ์ ต่าง ๆ เช่น การระบุ อวัยวะของตนเองลำดับ เครื่องมือของครอบครัว การซื้อสินค้าในตลาดได้ มากกว่า 80%	อ่านและเขียนคำศัพท์ที่ง่าย ๆ เกี่ยวกับร่างกายของเรา ครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร สัตว์ และสิ่งของเครื่องใช้ โดยสามารถอ่านและเขียน คำศัพท์ในสถานการณ์ ต่าง ๆ เช่น การระบุอวัยวะ ของตนเองลำดับเครื่องมือ ของครอบครัว การซื้อ สินค้าในตลาดได้มากกว่า 80%			

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ภาคผนวก จ
คุณภาพเครื่องมือ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 14 การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ

ประเด็น	ระดับการประเมิน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			ความ
	1	2	3	4	5			เหมาะสม
หลักสูตร								
1. รายละเอียดภาพรวม ของหลักสูตร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. แนวทางการนำ หลักสูตรไปใช้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. สมรรถนะหลัก และสมรรถนะเฉพาะ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. หน่วยการเรียนรู้ และเวลาเรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การวัดและ การประเมินผล	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8. แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9. แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับรายชั่วโมง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรเฉลี่ย						4.93	0.15	มากที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 15 ความสอดคล้องระหว่างคำอธิบายในแต่ละระดับคุณภาพของเกณฑ์การประเมิน
กับประเด็นการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ประเด็นการประเมิน	คนที่/คะแนน					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
ประเด็นการประเมินที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นการประเมินที่ 10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตาราง พบว่า ประเด็นการประเมินทุกประเด็นการประเมิน มีค่า IOC เท่ากับ 1
ทุกประเด็นการประเมิน หมายความว่า แบบประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ตาราง 16 ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินสมรรถนะภาษาเขมร
เพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

นักเรียน	ผู้ประเมินคนที่ 1 (ผู้วิจัย)	ผู้ประเมินคนที่ 2 (ครูผู้ช่วย)
1	18	20
2	21	19
3	16	17
4	19	22
5	18	16
6	21	23
7	17	18
8	19	17
9	20	22
10	24	22
11	18	19
12	15	16
13	17	15
14	16	18
15	19	21

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยโปรแกรม Jamovi

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Correlation Matrix

		ผู้ประเมินคนที่ 1
ผู้ประเมินคนที่ 2	Pearson's r	0.71 **
	p-value	0.003
	N	15

** $p < .01$

จากตาราง พบว่า ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินสมรรถนะภาษา
เขมรเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.71

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ฉ
ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 18 คะแนนของนักเรียนรายบุคคล จากการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

เลขที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละของคะแนน	ผลการประเมิน
1	24	80.00	ผ่าน
2	21	70.00	ผ่าน
3	19	63.33	ผ่าน
4	21	70.00	ผ่าน
5	20	66.67	ผ่าน
6	22	73.33	ผ่าน
7	21	70.00	ผ่าน
8	20	66.67	ผ่าน
9	21	70.00	ผ่าน
10	22	73.33	ผ่าน
11	19	63.33	ผ่าน
12	21	70.00	ผ่าน
13	22	73.33	ผ่าน
14	20	66.67	ผ่าน
15	21	70.00	ผ่าน
16	20	66.67	ผ่าน
17	20	66.67	ผ่าน
18	20	66.67	ผ่าน
19	22	73.33	ผ่าน
20	20	66.67	ผ่าน
21	21	70.00	ผ่าน
22	21	70.00	ผ่าน
23	21	70.00	ผ่าน
24	21	70.00	ผ่าน
25	20	66.67	ผ่าน

ตาราง 18 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ร้อยละของคะแนน	ผลการประเมิน
26	23	80.00	ผ่าน
27	23	76.67	ผ่าน
28	22	73.33	ผ่าน
29	24	80.00	ผ่าน
30	22	73.33	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	21.13	70.56	ผ่าน

หมายเหตุ การตัดสินผลการประเมิน เป็นการประเมินผ่าน และไม่ผ่าน โดยมีเกณฑ์ในการประเมินคือ

ผ่าน เมื่อได้คะแนนจากการประเมิน ตั้งแต่ 60 คะแนนขึ้นไป
 ไม่ผ่าน เมื่อได้คะแนนจากการประเมิน ต่ำกว่า 60 คะแนน

การวิเคราะห์การทดสอบที (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ด้วยโปรแกรม Jamovi

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าคะแนนเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

ตาราง 19 การวิเคราะห์การทดสอบที (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว

One Sample T-Test

One Sample T-Test

		Statistic	df	p
p_score_post	Student's t	12.934	29.000	< .001

Note. $H_a: \mu > 60$

Descriptives

	N	Mean	Median	SD	SE
p_score_post	30	70.556	70.000	4.470	0.816

การทดสอบทวินาม (Binomial Test) ด้วยโปรแกรม Jamovi

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 80 ขึ้นไป มีผลการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นอยู่ในระดับผ่าน

ตาราง 20 การทดสอบทวินาม (Binomial Test)

Results

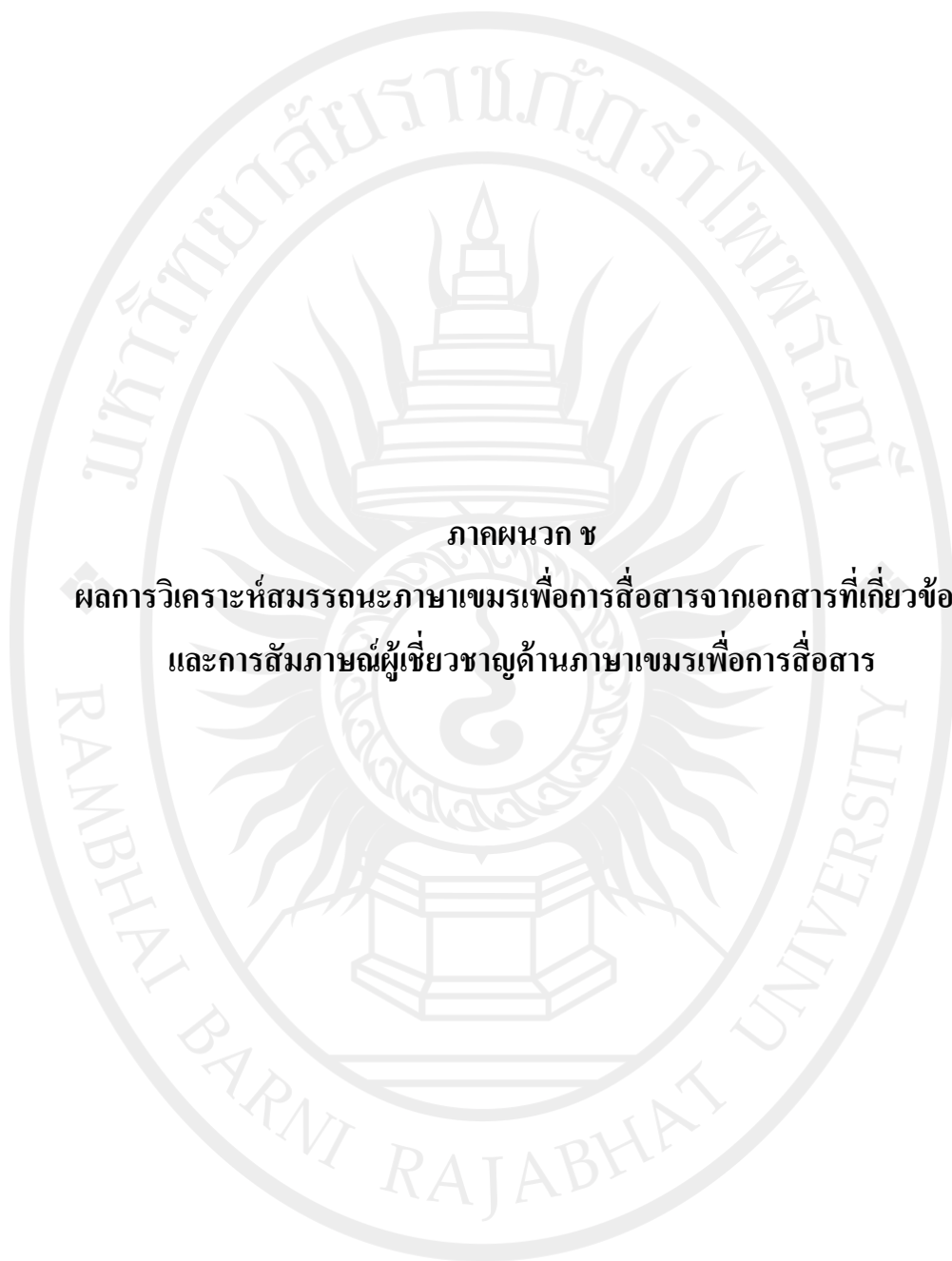
Proportion Test (2 Outcomes)

Binomial Test

	Level	Count	Total	Proportion	p
จำนวนนักเรียน	ไม่ผ่าน	0	30	0.000	1.000
	ผ่าน	30	30	1.000	0.001

Note. H_a is proportion > 0.8

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จากเอกสารหลักสูตรของ โส สุเพีย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งพัฒนาโดย โส สุเพีย (2557 : 145 - 158) เป็นหลักสูตรระดับห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 40 ชั่วโมง ทำการวิเคราะห์สาระสำคัญตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ โส สุเพีย (2557 : 150) มีการระบุ ถึงสมรรถนะ โดยเรียกว่า “สมรรถนะ สำคัญของ ผู้เรียน” ดังนี้ 1. สามารถ สื่อสารกับ ชาวกัมพูชา	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ โส สุเพีย ยังไม่มีการระบุ ความรู้ แยกย่อย ออกไปตาม สมรรถนะสำคัญ แต่ละสมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ โส สุเพีย ยังไม่มีการระบุ ทักษะย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไปตาม สมรรถนะสำคัญ แต่ ละสมรรถนะ(ข้อ) เพื่อสนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ โส สุเพีย ยังไม่มีการระบุ คุณลักษณะนิสัย ย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญ แต่ละ สมรรถนะ(ข้อ) เพื่อสนับสนุนให้	ผู้วิจัย พบว่า เอกสารหลักสูตร ของ โส สุเพีย ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การนำ ความรู้ ย่อย ทักษะย่อย และคุณลักษณะ ย่อย ใดบ้าง มาประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทางในการ	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ โส สุเพีย ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การกระทำที่ นักเรียนต้องได้ กระทำระหว่าง การเรียนรู้ ซึ่งพบข้อความ เพียงว่า (2557 : 158)	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ โส สุเพีย ยังไม่มีการระบุ ถึงลักษณะของ งานและ สถานการณ์ที่ นักเรียนจะได้นำ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ย่อยต่าง ๆ ไป ประยุกต์ใช้ใน	ผู้วิจัย พบว่า เอกสาร หลักสูตรของ โส สุเพีย ยังไม่มีการระบุ ถึงผลสำเร็จที่ เกิดขึ้นจากการ ลงมือกระทำ หรือลงมือ

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
ได้ใน ชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษา เขมร	สมรรถนะที่ได้ ระบุไว้นั้น แต่มี การระบุเป็น ความรู้ใน	สมรรถนะที่ได้ระบุ ไว้นั้น แต่มีการระบุเป็น ทักษะย่อย ๆ ใน	ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ ระบุไว้นั้น	ประยุกต์ใน ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไร	1.นำไปใช้ สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน	ลักษณะของการ กระทำหรือได้ลง มือปฏิบัติจริง แต่มีเพียงการ	ปฏิบัติ ซึ่งจะ สะท้อนถึง สมรรถนะที่ได้ กำหนดไว้ แต่มี
2. สามารถ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร และ	ภาพรวม ที่ นักเรียนต้อง เรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้	ภาพรวม ที่นักเรียน ต้องเรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้ (2557 : 152- 154)	แต่มีการระบุเป็น คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ในภาพรวม ที่นักเรียนต้อง เรียนรู้ดังนี้ (2557 :			ระบุถึงกิจกรรม การปฏิบัติใน ระหว่างการเรียนรู้ การสอน ดังนี้	เพียงการระบุถึง ผลสำเร็จใน ลักษณะของ การประเมิน
ประสบการณ์ อันเป็น	(2557 : 152-154) 1. นักเรียน	<u>ทักษะที่ 1</u> นักเรียน สามารถฟัง ดูพูด	เรียนรู้ดังนี้ (2557 : 151)			(2557 : 156) 1. แสดงบทบาท	จากคะแนน ดังนี้
ประโยชน์ต่อ การพัฒนา	สามารถจำแนก พหุฐานะพวกออก และโอได้	อ่าน และเขียนตัว และเชิงพหุฐานะได้	1. มีความซื่อสัตย์ สุจริต			สมมุติ แสดง ท่าทางประกอบ	(2557 : 157) 1.มีการกำหนด
ตนเองและสังคม รวมทั้งเจรจา	2. นักเรียน	<u>ทักษะที่ 2</u> นักเรียนสามารถฟัง	2. มีวินัยในตนเอง 3. ใฝ่เรียนรู้			2. นำเสนอ ชั้นเรียน	เกณฑ์ไว้ว่าต้อง ได้คะแนนรวม
ต่อรอง เพื่ออยู่	สามารถจัด	ดู พูด อ่าน และเขียน	4.อยู่อย่างพอเพียง			3. เล่นเกม	เฉลี่ย

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
รวมกันอย่างมีความสุข และสันติ 3. มีความรู้ด้านวัฒนธรรมในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้และความคิดอย่างเหมาะสม 4. มีความรู้คู่คุณธรรม และมีความรับผิดชอบ	เรียงลำดับ และจับคู่ตัวและเชิงพยัญชนะได้ 3. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์ที่มีพยัญชนะเพิ่ม หรือสระเต็มตัวได้	สระนิสัยได้ ทักษะที่ 3 นักเรียนสามารถออกเสียงสระนิสัยตามพยัญชนะพวกอและโอได้ ทักษะที่ 4 นักเรียนสามารถฟัง ดู พูด อ่าน และเขียนคำศัพท์ที่มีโครงสร้างพยัญชนะและสระนิสัยได้	5. มีจิตสาธารณะ			4. ทำแบบฝึกหัด 5. ผลิตชิ้นงาน 6. ทำแบบทดสอบย่อย	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
ซึ่งเป็น คุณสมบัติสำคัญ ที่สุดของคน ที่สังคมต้องการ และอยากได้	4.นักเรียน สามารถรู้จัก ตัวสะกด เสียง ตัวสะกด และ เครื่องหมาย บอิต่อ (...อ...) ได้ 5. นักเรียน สามารถเข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ที่มีอยู่ใน บทเรียน และ ประโยคได้	<u>ทักษะที่ 5</u> นักเรียน สามารถฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน พยัญชนะเพิ่ม สระ เต็มตัว และเลข ได้ <u>ทักษะที่ 6</u> นักเรียน สามารถฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน คำศัพท์พยัญชนะ เพิ่ม หรือสระเต็ม ตัว และจำนวนได้ <u>ทักษะที่ 7</u> นักเรียน สามารถฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน					

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	6. นักเรียนรู้จักวิธี ผสมพยัญชนะ เพื่อให้ได้ พยัญชนะควบกล้ำ	คำศัพท์ที่มี โครงสร้าง พยัญชนะ สระ และ ตัวสะกด พร้อมทั้ง					
	7. นักเรียนสามารถ เข้าใจความหมาย	เครื่องหมาย (....๐...) ได้					
	คำศัพท์ และสร้าง ประโยคได้	ทักษะที่ 8 นักเรียน สามารถฟัง ดู พูด					
	8. นักเรียน สามารถรู้จัก	อ่าน และเขียน พยัญชนะควบกล้ำ					
	คำศัพท์ที่มีพยางค์ ซ้อนได้	เสียงออ และ โอได้ ทักษะที่ 9 นักเรียน					
	9. นักเรียน สามารถเข้าใจ	สามารถฟัง ดู อ่าน และเขียนคำศัพท์ ที่มีโครงสร้าง					

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	ความหมายคำศัพท์ ที่มีอยู่ในบทเรียน และสร้างประโยค ได้	พยัญชนะควบกล้ำ สระนิสสัย และ คำศัพท์ที่มี โครงสร้าง					
10. นักเรียน เข้าใจความหมาย คำศัพท์ และสร้าง ประโยคเกี่ยวกับ ส่วนต่าง ๆ ของ ร่างกายได้	พยัญชนะควบกล้ำ สระนิสสัย และ ตัวสะกด (..อ..) ได้	ทักษะที่ 10 นักเรียนสามารถ ฟัง ดู อ่าน และ เขียนคำศัพท์ที่มี					
11. นักเรียนเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ และสร้างประโยค เกี่ยวกับโรงเรียน ได้	พยางค์ซ้อนได้ ทักษะที่ 11 นักเรียนสามารถฟัง ดู อ่าน						

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	12. นักเรียน สามารถเข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และสร้าง ประโยคเกี่ยวกับ ครอบครัวได้	และเขียนคำศัพท์ เกี่ยวกับส่วน ต่าง ๆ ของร่างกาย ได้ <u>ทักษะที่ 12</u> นักเรียน สามารถสนทนากัน					
	13. นักเรียน สามารถเข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และสร้าง ประโยคเกี่ยวกับ อาชีพได้	ได้เกี่ยวกับส่วน ต่าง ๆ ของร่างกายได้ <u>ทักษะที่ 13</u> นักเรียนสามารถฟัง ดู อ่าน และเขียน					
	14. นักเรียน เข้าใจความหมาย คำศัพท์ และสร้าง	คำศัพท์และบท สนทนาเกี่ยวกับ โรงเรียน					

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	ประโยชน์เกี่ยวกับ อาหารและ เครื่องดื่มได้ 15. นักเรียน เข้าใจความหมาย คำศัพท์ และสร้าง ประโยชน์เกี่ยวกับ การซื้อขาย สิ่งของในตลาด ได้	<u>ทักษะที่ 14</u> นักเรียน สามารถสนทนากัน เกี่ยวกับโรงเรียนได้ <u>ทักษะที่ 15</u> นักเรียนสามารถฟัง ดู อ่าน และเขียน คำศัพท์และบท สนทนาเกี่ยวกับ ครอบครัว <u>ทักษะที่ 16</u> นักเรียน สามารถสนทนากัน เกี่ยวกับครอบครัว ได้					

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
		<u>ทักษะที่ 17</u> นักเรียนสามารถฟัง คู่อ่าน และเขียน คำศัพท์และบท สนทนาเกี่ยวกับ อาชีพได้					
		<u>ทักษะที่ 18</u> นักเรียน สามารถสนทนากัน เกี่ยวกับอาชีพได้					
		<u>ทักษะที่ 19</u> นักเรียนสามารถฟัง คู่อ่าน และเขียน คำศัพท์และบท สนทนาเกี่ยวกับ					

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
		อาหารและ เครื่องดื่มได้ <u>ทักษะที่ 20</u> นักเรียนสามารถ สนทนากันเกี่ยวกับ อาหารและ เครื่องดื่มได้ <u>ทักษะที่ 21</u> นักเรียนสามารถฟัง ดู อ่าน และเขียน คำศัพท์และบท สนทนาเกี่ยวกับ การซื้อ					

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
		ทักษะที่ 22 นักเรียนสามารถ สนทนากันเกี่ยวกับ การซื้อขายสิ่งของ ในตลาดได้					

จากตาราง 21 สรุปได้ว่า หลักสูตรภาษาเขมรเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโศ สุธะเพ็ญ มีการระบุสมรรถนะที่ต้องการให้ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ 4 สมรรถนะ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์แยกรายละเอียดตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ พบว่า ยังไม่มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ แยกออกอย่างชัดเจนในแต่ละสมรรถนะที่ได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม พบว่า มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งยังไม่สามารถสะท้อนไปสู่สมรรถนะย่อยแต่ละสมรรถนะย่อยที่ได้กำหนดไว้ และองค์ประกอบที่พบรายละเอียดมากที่สุด จะเป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ซึ่งประกอบด้วยความรู้สำคัญคือ พยัญชนะ สระนิสัย พยัญชนะเพิ่มสระเต็มตัวและตัวเลข ตัวสะกด พยัญชนะควบกล้ำ การสะกดพยางค์ซ้อน ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โรงเรียนของเรา ครอบครัวของเรา อาชีพ อาหารและเครื่องดื่ม การซื้อขายสิ่งของในตลาด และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ซึ่งประกอบด้วย มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยในตนเอง ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ ส่วนองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยยังวิเคราะห์ไม่พบรายละเอียดที่จะสนับสนุนให้เกิดสมรรถนะตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จากเอกสารหลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งพัฒนาโดย ไพจิตร ีกรชม (2555 : 1 - 7) เป็นหลักสูตรระดับห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 40 ชั่วโมง ทำการวิเคราะห์สาระสำคัญตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ ปรากฏผลดังตาราง ต่อไปนี้

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม (2555 : 2) มีการระบุถึง สมรรถนะ โดยเรียกว่า “สมรรถนะ สำคัญของ ผู้เรียน” ดังนี้	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม ยังไม่มีการระบุ ความรู้ แยกย่อย ออกไปตาม สมรรถนะสำคัญ แต่ละสมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม ยังไม่มีการระบุ ทักษะย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญ แต่ละ สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อสนับสนุนให้	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม ยังไม่มีการระบุ คุณลักษณะนิสัย ย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญ แต่ละ สมรรถนะ (ข้อ)	ผู้วิจัย พบว่า เอกสารหลักสูตร ของไพจิตร ีกรชม ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การนำ ความรู้ ย่อย ทักษะย่อย และคุณลักษณะ ย่อย ใดบ้าง มาประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทาง	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การกระทำที่ นักเรียนต้องได้ กระทำระหว่าง การเรียนรู้ ซึ่งพบ ข้อความเพียงว่า (2555 : 2)	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม ยังไม่มีการระบุ ถึงลักษณะของ งานและ สถานการณ์ที่ นักเรียนจะได้ นำ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ย่อยต่าง ๆ ไป	ผู้วิจัย พบว่า เอกสาร หลักสูตรของ ไพจิตร ีกรชม ยังไม่มีการระบุ ถึงผลสำเร็จที่ เกิดขึ้นจากการ ลงมือกระทำ หรือลงมือ ปฏิบัติ ซึ่งจะ สะท้อนถึง สมรรถนะ

ตาราง 22 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
1. ความสามารถในการสื่อสาร	สมรรถนะแต่ละสมรรถนะที่ได้ระบุไว้นั้น แต่มี	ผู้เรียนเกิดสมรรถนะแต่ละ	เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิด	ในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ	1. นำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ใน	ประยุกต์ใช้ในลักษณะของการ	ที่ได้กำหนดไว้แต่มีเพียงการ
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	ระบุไว้นั้น แต่มีการระบุเป็นความรู้ในภาพรวม ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้ (2555 : 2) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมของชาวกัมพูชา	สมรรถนะที่ได้ระบุไว้นั้น แต่มีการระบุเป็นทักษะย่อย ๆ ในภาพรวม ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้ (2555 : 2) <u>ทักษะที่ 1</u> สามารถฟังและพูดภาษาเขมรของคำและกลุ่มคำเบื้องต้นได้ <u>ทักษะที่ 2</u> สามารถปฏิบัติตามคำสั่งฟังและพูดตาม	สมรรถนะแต่ละสมรรถนะที่ได้ระบุไว้นั้น แต่มีการระบุเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้ (2555 : 2) 1. รักษาดี 2. ซื่อสัตย์สุจริต 3. มีวินัย 4. ใฝ่เรียนรู้ 5. อยู่อย่างพอเพียง	คุณลักษณะเหล่านั้น อย่างไร	2. ใช้ภาษาเขมรในสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาและชุมชน	กระทำหรือได้ลงมือปฏิบัติจริง แต่มีเพียงการระบุถึงกิจกรรมการปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การสอน ดังนี้ (2555 : 3) ให้นักเรียนฝึกพูด ฟังจากที่ครูกำหนดให้ภายในวงคำศัพท์ประมาณ	ระบุถึงผลสำเร็จในลักษณะของการประเมินจากคะแนน ดังนี้ (2555 : 4) มีการกำหนดเกณฑ์ไว้ว่าต้องได้คะแนนรวมเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ตาราง 22 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
		สถานการณ์เบื้องต้น ที่เกิดขึ้นได้ ทักษะที่ 3 สามารถ บอกคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระเรียนรู้อื่น	6. มุ่งมั่นในการทำงาน 7. รักความเป็นไทย 8. มีจิตสาธารณะ			120-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรม)	

จากตาราง 22 สรุปได้ว่า หลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาเขมร) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของไพจิตร ิกรชม มีการระบุสมรรถนะที่ต้องการให้ผู้เรียนให้เกิดเรียนรู้ 2 สมรรถนะ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์แยกรายละเอียดตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ พบว่า ยังไม่มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ แยกออกอย่างชัดเจนในแต่ละสมรรถนะที่ได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม พบว่า มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบ ทั้ง 7 องค์ประกอบในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งยังไม่สามารถสะท้อนไปสู่สมรรถนะย่อยแต่ละสมรรถนะย่อยที่ได้กำหนดไว้ และองค์ประกอบที่พบรายละเอียดมากที่สุด จะเป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ซึ่งประกอบด้วยความรู้สำคัญ คือนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมของชาวกัมพูชา และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ซึ่งประกอบด้วย รักษาดี ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ ส่วนองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยยังวิเคราะห์ไม่พบรายละเอียดที่จะสนับสนุนให้เกิดสมรรถนะตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จากเอกสารหลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งพัฒนาโดย บุญมา เข้มศรี (2555 : 1 - 46) เป็นหลักสูตรระดับห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 20 ชั่วโมง ทำการวิเคราะห์สาระสำคัญตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ ปรากฏผลดังตาราง ต่อไปนี้

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี ไม่มีการระบุถึง สมรรถนะ	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี ยังไม่มีการระบุ ความรู้ แยกย่อย ออกไปตาม สมรรถนะสำคัญ แต่ละสมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี ยังไม่มีการระบุ ทักษะย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญ แต่ละ สมรรถนะ(ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ผู้เรียน	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี ยังไม่มีการระบุ คุณลักษณะนิสัย ย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญ แต่ละ สมรรถนะ(ข้อ)	ผู้วิจัย พบว่า เอกสารหลักสูตร ของบุญมา เข้มศรี ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การนำ ความรู้ ย่อย ทักษะย่อย และคุณลักษณะ ย่อย ใดบ้าง มา ประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การกระทำที่ นักเรียนต้องได้ กระทำระหว่าง การเรียนรู้	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี ยังไม่มีการระบุ ถึงลักษณะของ งานและ สถานการณ์ที่ นักเรียนจะได้นำ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ย่อยต่าง ๆ ไป	ผู้วิจัย พบว่า เอกสาร หลักสูตรของ บุญมา เข้มศรี ยังไม่มีการระบุ ถึงผลสำเร็จที่ เกิดขึ้นจากการ ลงมือกระทำ หรือลงมือ ปฏิบัติ ซึ่งจะ สะท้อนถึง

ตาราง 23 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ ระบุไว้นั้น แต่มี การระบุเป็น ความรู้ใน ภาพรวม ที่ นักเรียนต้อง เรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้ (2554 : 1 - 46) 1. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์ที่	เกิดสมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ระบุ ไว้นั้น แต่มีการระบุ เป็นทักษะย่อย ๆ ใน ภาพรวม ที่นักเรียน ต้องเรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้ (2555 : 1 - 46) <u>ทักษะที่ 1</u> สามารถ พูดทักทายและการ บอกลา <u>ทักษะที่ 2</u> สามารถ พูดแนะนำตนเอง และผู้อื่น	เพื่อสนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ระบุ ไว้นั้น		แนวทางในการ ประยุกต์ในความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไร		ประยุกต์ใช้ ในลักษณะของ การกระทำหรือ ได้ลงมือปฏิบัติ จริง แต่มีเพียง การระบุถึง กิจกรรม การปฏิบัติใน ระหว่างการ เรียนการสอน ดังนี้ (2554 : 1- 46) ให้นักเรียน ทำแบบฝึก ทักษะท้ายบท	สมรรถนะที่ได้ กำหนดไว้

ตาราง 23 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	เกี่ยวกับคำ ทักทายและการ บอกเล่า	<u>ทักษะที่ 3</u> สามารถ พุดสอบถามข้อมูล ส่วนตัวได้					
	2.นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับ การ แนะนำตนเอง และผู้อื่น	<u>ทักษะที่ 4</u> สามารถ พุดแสดงความยินดี ในโอกาสต่าง ๆ ได้ <u>ทักษะที่ 5</u> สามารถ ใช้โทรศัพท์สนทนา เป็นภาษาเขมรได้ <u>ทักษะที่ 6</u> สามารถ					
	3. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับการ	พุดสนทนาในการ บอกทิศทางได้ <u>ทักษะที่ 7</u> สามารถ พุดสนทนาใน ห้วงสรรพสินค้าได้					

ตาราง 23 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	สอบถามข้อมูล ส่วนตัว	ทักษะที่ 8 สามารถ พูดสนทนาเกี่ยวกับ					
4. นักเรียนมี	ความรู้ความ	การบอกเวลาได้					
เข้าใจความหมาย	ทักษะที่ 9 สามารถ						
ของคำศัพท์ที่	พูดสนทนาใน						
เกี่ยวกับการพูด	โรงเรียนได้						
แสดงความยินดี	ทักษะที่ 10 สามารถ						
5. นักเรียนมี	พูดสนทนาใน						
ความรู้ความ	ร้านอาหารได้						
เข้าใจความหมาย	ทักษะที่ 11 สามารถ						
ของคำศัพท์ที่	พูดสนทนาเกี่ยวกับ						
เกี่ยวกับการใช้	ข้อมูลหนังสือ						
โทรศัพท์	เดินทาง และตน						
	เข้าเมืองได้						

ตาราง 23 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	6. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับการบอก ทิศทาง						
	7. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับ ห้างสรรพสินค้า						
	8. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจความหมาย						

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 23 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	ของคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับการบอก เวลา 9. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับ ที่โรงเรียน 10. นักเรียน มีความ รู้ความเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ ร้านอาหาร						

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 23 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	11. นักเรียน มีความ รู้ความเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ หนังสือเดินทาง และตนเข้าเมือง						

จากตาราง 23 สรุปได้ว่า หลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาเขมร) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของ บุญมา เข้มศรี มีการระบุสมรรถนะที่ต้องการให้ผู้เรียนให้เกิดเรียนรู้ 2 สมรรถนะ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์แยกรายละเอียดตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ พบว่า ยังไม่มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ แยกออกอย่างชัดเจนในแต่ละสมรรถนะที่ได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม พบว่า มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบ ทั้ง 7 องค์ประกอบในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งยังไม่สามารถสะท้อนไปสู่สมรรถนะย่อยแต่ละสมรรถนะย่อยที่ได้กำหนดไว้ และองค์ประกอบที่พบรายละเอียดมากที่สุด จะเป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ซึ่งประกอบด้วยความรู้สำคัญ คือ คำทักทายและการบอกเวลา การแนะนำตนเองและผู้อื่น การสอบถามข้อมูลส่วนตัว การพูดแสดงความคิดเห็น การใช้โทรศัพท์ การบอกทิศทาง ห้างสรรพสินค้า การบอกเวลาที่โรงเรียน ร้านอาหาร หนังสือเดินทางและตนเข้าเมือง ส่วนองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยยังวิเคราะห์ไม่พบรายละเอียดที่จะสนับสนุนให้เกิดสมรรถนะตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

ตาราง 24 สรุปผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จากเอกสารหลักสูตร

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 3 เล่ม เป็นหลักสูตรระดับห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม สามารถสรุปผลการวิเคราะห์สาระสำคัญตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ ปรากฏผลดังตาราง ต่อไปนี้

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
ผู้วิจัยพบว่า หลักสูตรมีการ ระบุสมรรถนะ โดยเรียกว่า “สมรรถนะ สำคัญของ ผู้เรียน” ดังนี้ 1. สามารถ สื่อสารกับชาว กัมพูชาได้ใน ชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษา เขมร	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตร ยังไม่มีการระบุ ความรู้ แยกย่อย ออกไปตาม สมรรถนะสำคัญ แต่ละสมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ ระบุไว้นั้น แต่มี	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตร ยังไม่มีการระบุ ทักษะย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไปตาม สมรรถนะสำคัญ แต่ ละสมรรถนะ (ข้อ) เพื่อสนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ แต่ละสมรรถนะที่ได้ ระบุไว้นั้น	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตร ยังไม่มีการระบุ คุณลักษณะนิสัย ย่อย ๆ ที่ จำเป็นต้องเรียนรู้ แยกย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญ แต่ละ สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อสนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด	ผู้วิจัย พบว่า เอกสารหลักสูตร ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การนำ ความรู้ ย่อย ทักษะย่อย และคุณลักษณะ ย่อย ใดบ้าง มาประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทางในการ ประยุกต์ใน ความรู้ ทักษะ	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตร ยังไม่มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การกระทำที่ นักเรียนต้องได้ กระทำระหว่าง การเรียนรู้ ซึ่งพบข้อความ เพียงว่า	ผู้วิจัย พบว่า หลักสูตร ยังไม่มีการระบุถึง ลักษณะของงาน และสถานการณ์ที่ นักเรียนจะได้นำ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ย่อยต่าง ๆ ไป ประยุกต์ใช้ใน ลักษณะของการ กระทำหรือได้ลง	ผู้วิจัย พบว่า เอกสารหลักสูตร ยังไม่มีการระบุ ถึงผลสำเร็จที่ เกิดขึ้นจากการ ลงมือกระทำ หรือลงมือ ปฏิบัติ ซึ่งจะ สะท้อนถึง สมรรถนะที่ได้ กำหนดไว้ แต่ มีเพียงการระบุ ถึงผลสำเร็จ

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
2. สามารถ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร และ ประสบการณ์อัน เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนา ตนเองและสังคม รวมทั้งเจรจา ต่อรอง เพื่ออยู่ ร่วมกันอย่างมี ความสุข และ สันติ	การระบุเป็น ความรู้ ในภาพรวม ที่นักเรียนต้อง เรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้ 1. นักเรียน สามารถจำแนก พหุวัฒนธรรมออก และ โอได้ 2. นักเรียน สามารถจัด เรียงลำดับ และ จับคู่ตัวและเชิง พหุวัฒนธรรมได้	แต่มีการระบุเป็น ทักษะย่อย ๆ ใน ภาพรวม ที่นักเรียน ต้องเรียนรู้ทั้งหมด ดังนี้ <u>ทักษะที่ 1</u> นักเรียนสามารถฟัง ดู พูด อ่าน และ เขียนตัวและเชิง พหุวัฒนธรรมได้ <u>ทักษะที่ 2</u> นักเรียนสามารถฟัง ดู พูด อ่าน และ เขียน สระนิสสัยได้	สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ระบุ ไว้นั้น แต่มีการระบุเป็น คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ในภาพรวม ที่นักเรียนต้อง เรียนรู้ดังนี้ 1. มีความซื่อสัตย์ สุจริต 2. มีวินัยในตนเอง 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. อยู่อย่างพอเพียง 5. มีจิตสาธารณะ 6. รักษาดี	คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไร	1. นำไปใช้ สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน 2. นำคำศัพท์ไป ประยุกต์ใช้ใน แต่ละวัน 3. ใช้ภาษาเขมร ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ใน สถานศึกษา และชุมชน	มีปฏิบัติจริง แต่มีเพียงการ ระบุถึงกิจกรรม การปฏิบัติใน ระหว่าง เรียนการสอน ดังนี้ 1. แสดงบทบาท สมมุติ แสดง ท่าทางประกอบ 2. นำเสนอชิ้น เรียน 3. เล่นเกม 4. ทำแบบฝึกหัด 5. ผลิตภัณฑ์งาน	ในลักษณะของ การประเมินจาก คะแนน ดังนี้ 1. มีการกำหนด เกณฑ์ไว้ว่าต้อง ได้คะแนนรวม เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70-80

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
3. มีความรู้ด้านวัฒนธรรมในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้และความคิดอย่างเหมาะสม	3. นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์ที่มีพยัญชนะเพิ่มหรือสระเต็มตัวได้	ทักษะที่ 3 นักเรียนสามารถออกเสียงสระนิสัยตามพยัญชนะพวกอและโอ ได้	7. มุ่งมั่นในการทำงาน	8. รักความเป็นไทย		6. ทำแบบทดสอบย่อย	
4. มีความรู้คู่คุณธรรม และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญที่สุดของคน	4. นักเรียนสามารถรู้จักตัวสะกด เสียงตัวสะกด และเครื่องหมายบนด้อย (... ๋...) ได้	ทักษะที่ 4 นักเรียนสามารถฟัง ดู พูดอ่าน และเขียนคำศัพท์ที่มีโครงสร้างพยัญชนะและสระนิสัยได้				7. ให้นักเรียนฝึกพูด ฝึกฟังจากที่ครูกำหนดให้ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 120-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)	
	5. นักเรียนสามารถเข้าใจ	ทักษะที่ 5 นักเรียนสามารถฟัง ดู พูดอ่าน และเขียนพยัญชนะเพิ่ม สระ					

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
สังคมต้องการ และอยากได้	ความหมาย คำศัพท์ที่มีอยู่ใน	เต็มตัว และเลขได้					
5. ความสามารถ ในการใช้ทักษะ ชีวิต	บทเรียน และ ประโยคได้	ทักษะที่ 6 นักเรียน สามารถฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน					
	6.นักเรียนรู้จักวิธี ผสมพยัญชนะ เพื่อให้ได้ พยัญชนะควบ กล้ำ	คำศัพท์พยัญชนะ เพิ่ม หรือสระเต็ม ตัว และจำนวนได้					
	7.นักเรียนสามารถ เข้าใจความหมาย คำศัพท์ และสร้าง ประโยคได้	ทักษะที่ 7 นักเรียน สามารถฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน					
	8.นักเรียน สามารถรู้จัก	คำศัพท์ที่มีโครงสร้าง พยัญชนะ สระ และ ตัวสะกด พร้อมทั้ง เครื่องหมาย (....ó...) ได้					

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	คำศัพท์ที่มีพยางค์ ซ้อนได้	ทักษะที่ 8 นักเรียน สามารถฟัง ดู พูด					
	9. นักเรียนสามารถ เข้าใจความหมาย	อ่าน และเขียน	พยัญชนะควบกล้ำ				
	คำศัพท์ ที่มีอยู่ใน	เสียงออ และ โอได้					
	บทเรียน และสร้าง	ทักษะที่ 9 นักเรียน					
	ประโยชน์ได้	สามารถฟัง ดู อ่าน					
	10. นักเรียน	และเขียนคำศัพท์ที่					
	เข้าใจความหมาย	มีโครงสร้าง					
	คำศัพท์ และสร้าง	พยัญชนะควบกล้ำ					
	ประโยชน์เกี่ยวกับ	สระนิสสัย และ					
	ส่วนต่าง ๆ ของ	คำศัพท์ที่มี					
	ร่างกายได้	โครงสร้าง					
	11.นักเรียนเข้าใจ	พยัญชนะควบกล้ำ					
	ความหมาย	สระนิสสัย และ					

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	คำศัพท์ และสร้าง ประโยคเกี่ยวกับ โรงเรียนได้	ตัวสะกด (..อ..)ได้ <u>ทักษะที่ 10</u> นักเรียนสามารถ					
12. นักเรียน สามารถเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ และสร้างประโยค เกี่ยวกับครอบครัว ได้	ฟัง ดู อ่าน และ เขียนคำศัพท์ที่มี พยางค์ซ้อนได้ <u>ทักษะที่ 11</u> นักเรียนสามารถฟัง ดู อ่าน และเขียน						
13. นักเรียน สามารถเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ และสร้างประโยค เกี่ยวกับอาชีพได้	คำศัพท์เกี่ยวกับ ส่วนต่าง ๆ ของ ร่างกายได้ <u>ทักษะที่ 12</u> นักเรียนสามารถ สนทนากัน						

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	14. นักเรียนเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ และสร้างประโยค เกี่ยวกับอาหารและ เครื่องดื่มได้	ได้เกี่ยวกับส่วน ต่าง ๆ ของร่างกาย ได้	เกี่ยวกับอาหารและ เครื่องดื่มได้	นักเรียนสามารถฟัง นักเรียนสามารถฟัง			
	15. นักเรียน เข้าใจความหมาย คำศัพท์ และสร้าง ประโยคเกี่ยวกับ การซื้อขาย สิ่งของในตลาด ได้	ดู อ่าน และเขียน คำศัพท์และบท สนทนาเกี่ยวกับ โรงเรียน	เกี่ยวกับโรงเรียน	นักเรียนสามารถสนทนากัน เกี่ยวกับโรงเรียนได้			
	16. นักเรียนมี ความรู้ ความ เข้าใจในภาษา	เกี่ยวกับโรงเรียน	นักเรียนสามารถฟัง ดู อ่าน และเขียนคำศัพท์				

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	และวัฒนธรรม ของชาวกัมพูชา	และบทสนทนา เกี่ยวกับครอบครัว					
17. นักเรียนมี	ความรู้ความ เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับคำ	<u>ทักษะที่ 16</u> นักเรียนสามารถ สนทนากันเกี่ยวกับ ครอบครัวได้					
ทักษะและการ บอกเล่า		<u>ทักษะที่ 17</u> นักเรียนสามารถฟัง ดู อ่าน และเขียน					
18. นักเรียนมี	ความรู้ความ เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับการ แนะนำตนเอง	คำศัพท์และบท สนทนาเกี่ยวกับ อาชีพได้ <u>ทักษะที่ 18</u> นักเรียนสามารถ สนทนากันเกี่ยวกับ					

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	และผู้อื่น	อาชีพได้					
	19. นักเรียนมี	<u>ทักษะที่ 19</u>					
	ความรู้ความ	นักเรียนสามารถฟัง					
	เข้าใจความหมาย	ดู อ่าน และเขียน					
	ของคำศัพท์ที่	คำศัพท์และบท					
	เกี่ยวกับการ	สนทนาเกี่ยวกับ					
	สอบถามข้อมูล	อาหารและ					
	ส่วนตัว	เครื่องดื่มได้					
	20. นักเรียนมี	<u>ทักษะที่ 20</u>					
	ความรู้ความ	นักเรียนสามารถ					
	เข้าใจความหมาย	สนทนากันเกี่ยวกับ					
	ของคำศัพท์ที่	อาหารและ					
	เกี่ยวกับการพูด	เครื่องดื่มได้					
	แสดงความยินดี	<u>ทักษะที่ 21</u>					
		นักเรียนสามารถฟัง					

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	21. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์	ดู อ่านและเขียนคำศัพท์และบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ					
	22. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการบอกทิศทาง	สนทนากันเกี่ยวกับการซื้อขายสิ่งของในตลาดได้					
	23. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ	นักเรียนสามารถสนทนากันเกี่ยวกับการซื้อขายสิ่งของในตลาดได้					
		ฟังและพูดภาษาเขมรของคำและกลุ่มคำ					
		เบื้องต้นได้					
		ทักษะที่ 24					
		สามารถปฏิบัติตาม					

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ ห้างสรรพสินค้า	คำสั่ง ฟังและปฏิบัติตาม สถานการณ์เบื้องต้น ที่เกิดขึ้นได้					
24. นักเรียนมี	ความรู้ความเข้าใจ	ทักษะที่ 25 สามารถ					
	ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ	บอกคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่ม					
	การบอกเวลา	สาระเรียนรู้อื่น					
25. นักเรียนมี	ความรู้ความเข้าใจ	ทักษะที่ 26 สามารถ					
	ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ	พูดทักทายและ					
ที่โรงเรียน		การบอกลา					
		ทักษะที่ 27 สามารถ					
		พูดแนะนำตนเอง					
		และผู้อื่น					

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
	26. นักเรียนมี ความรู้ความเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ ร้านอาหาร	ทักษะที่ 28 สามารถ ทดสอบถามข้อมูล ส่วนตัวได้					
	27. นักเรียนมี ความรู้ความเข้าใจ ความหมายของ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ หนังสือเดินทาง และตนเข้าเมือง	ทักษะที่ 29 สามารถ พูดแสดงความยินดี ในโอกาสต่าง ๆ ได้	ทักษะที่ 30 สามารถ ใช้โทรศัพท์สนทนา เป็นภาษาเขมรได้	ทักษะที่ 31 สามารถ พูดสนทนาในการ บอกทิศทางได้			
			ทักษะที่ 32 สามารถ พูดสนทนาใน ห้างสรรพสินค้าได้				

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์
		ทักษะที่ 33 สามารถ พูดสนทนาเกี่ยวกับ การบอกเวลาได้					
		ทักษะที่ 34 สามารถ พูดสนทนาใน โรงเรียนได้					
		ทักษะที่ 35 สามารถ พูดสนทนาใน ร้านอาหารได้					
		ทักษะที่ 36 สามารถ พูดสนทนาเกี่ยวกับ ข้อมูลหนังสือ เดินทาง และตนเข้า เมืองได้					

จากตาราง 24 สรุปได้ว่า หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จากเอกสารหลักสูตรจำนวน 3 เล่ม มีการระบุสมรรถนะที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ 5 สมรรถนะ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์แยกรายละเอียดตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ พบว่า ยังไม่มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ แยกออกอย่างชัดเจนในแต่ละสมรรถนะที่ได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม พบว่า มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบ ทั้ง 7 องค์ประกอบ ในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งยังไม่สามารถสะท้อนไปสู่สมรรถนะย่อยแต่ละสมรรถนะย่อยที่ได้กำหนดไว้ และองค์ประกอบที่พบรายละเอียดมากที่สุด จะเป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ซึ่งประกอบด้วยความรู้สำคัญ คือ จำแนกพยัญชนะพวกออ และโอ จัดเรียงลำดับ และจับคู่ตัวและเชิงพยัญชนะ ความหมายคำศัพท์ที่มีพยัญชนะเพิ่ม หรือสระเต็มตัว ตัวสะกด เสียงตัวสะกด และเครื่องหมายบอติดอก (...๐...) ความหมายคำศัพท์ที่มีอยู่ในบทเรียน และประโยค วิถีผสมพยัญชนะ เพื่อให้ได้พยัญชนะควบกล้ำ ความหมายคำศัพท์ และสร้างประโยค คำศัพท์ที่มีพยางค์ซ้อนความหมายคำศัพท์ ที่มีอยู่ในบทเรียน และสร้างประโยค ความหมายคำศัพท์ และสร้างประโยคเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โรงเรียน ครอบครัว อาชีพ อาหารและเครื่องดื่ม การซื้อขายสิ่งของในตลาด เข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมของชาวกัมพูชา ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับคำทักทายและการบอกเวลา การแนะนำตนเองและผู้อื่น การสอบถามข้อมูลส่วนตัว การพูดแสดงความคิดเห็น การใช้โทรศัพท์ การบอกทิศทาง ห้างสรรพสินค้า การบอกเวลา โรงเรียน ร้านอาหาร หนังสือเดินทางและตนเข้าเมือง และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ซึ่งประกอบด้วย มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยในตนเอง ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ รักษาดี มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย ส่วนองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยยังวิเคราะห์ไม่พบรายละเอียดที่จะสนับสนุนให้เกิดสมรรถนะตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.1 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

คนที่ 1 นายวรรณะ หิน สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ 11 ตุลาคม 2564 จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน เกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นและเหมาะสมกับการนำมาจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กในช่วงวัยระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนายวรรณะ หิน

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและสถานการณ์	ผลสำเร็จ/เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้วิจัยพบว่า ได้มีการระบุสมรรถนะที่สำคัญที่สุด	ผู้วิจัยพบว่า มีการระบุความรู้แยกย่อยออกไปตามสมรรถนะสำคัญแต่ละ	ผู้วิจัยพบว่า มีการระบุความรู้แยกย่อยออกไปตามสมรรถนะสำคัญแต่ละ	ผู้วิจัยพบว่า มีการระบุความรู้แยกย่อยออกไปตามสมรรถนะสำคัญแต่ละ	ผู้วิจัยพบว่า มีการระบุอย่างชัดเจน ถึงการนำ ความรู้ย่อยทักษะย่อย และ	ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า หลักสูตรมีการระบุอย่างชัดเจน ถึงการกระทำที่นักเรียนต้อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ มีการระบุถึงลักษณะของงานและสถานการณ์ที่นักเรียนจะได้	ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการลงมือกระทำหรือลงมือ	ผู้ทรงคุณวุฒิ ยังมีการระบุสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้หลังจากเรียนจบหลักสูตร

ตาราง 25 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
นักเรียน สามารถพูด ภาษาเขมร อย่างง่าย ๆ ได้	สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่	สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่	สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่	คุณลักษณะ ย่อย ใดบ้าง มาประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทางใน การประยุกต์ ในความรู้ ทักษะ	ได้กระทำ ระหว่างการ เรียนรู้ ได้แก่ นักเรียน ต้องฝึกคำศัพท์ และประโยค บทสนทนา ภาษาเขมร และประโยคที่ ต้องใช้กับคน ในพื้นที่จริง ๆ	นำความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะ ย่อยต่าง ๆ ไป ประยุกต์ใช้ใน ลักษณะของ การกระทำ หรือได้ลงมือ ปฏิบัติจริง ได้แก่ เมื่อ นักเรียนพูด ภาษาเขมร เบื้องต้นได้ แล้ว เช่น ประโยคง่าย ๆ	ปฏิบัติซึ่งจะ สะท้อนถึง สมรรถนะที่ได้ กำหนดไว้ ได้แก่ ถ้า นักเรียนได้ฝึก เรียนรู้ภาษา เขมรแล้ว เมื่อ นักเรียนเจอ สถานการณ์ จริง นักเรียน สามารถใช้ ภาษาเขมรกับ คนพื้นที่ได้ อย่างแน่นอน	ดังกล่าวนี้อแล้ว ได้แก่ นักเรียน สามารถเรียนรู้ เกี่ยวกับภาษา เขมรเพิ่มเติม ได้ด้วยตนเอง เช่น ทาง ช่องทาง โซเชียลมีเดีย YouTube ซึ่ง ในช่องทางนี้มี คำศัพท์และ ประโยค สนทนาภาษา เขมรมากมาย
1. นักเรียน เรียนรู้เกี่ยวกับ พยัญชนะ สระ	1. นักเรียนต้อง มีการท่อง คำศัพท์ภาษา	1. นักเรียนต้อง มีการท่อง คำศัพท์ภาษา	หลังจาก นักเรียนได้ฝึก และพูดภาษา	คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไร ได้แก่	หลังจาก ทุกวัน นักเรียน จึงจะสามารถ พูดภาษาเขมร ได้	นักเรียนเจอ สถานการณ์ จริง นักเรียน สามารถใช้ ภาษาเขมรกับ คนพื้นที่ได้ อย่างแน่นอน	โซเชี่ยลมีเดีย YouTube ซึ่ง ในช่องทางนี้มี คำศัพท์และ ประโยค สนทนาภาษา เขมรมากมาย	
2. นักเรียน เรียนรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์เบื้องต้น ของภาษาเขมร	2. นักเรียน เรียนรู้อีกเกี่ยวกับ คำศัพท์เบื้องต้น ของภาษาเขมร	2. นักเรียน เรียนรู้อีกเกี่ยวกับ คำศัพท์เบื้องต้น ของภาษาเขมร	หลังจาก นักเรียนจะมี ความสุข และ สนุกสนานใน	หลังจาก นักเรียนทุกคน ที่ได้ฝึกพูด ภาษาเขมร	หลังจาก นักเรียนทุกคน ที่ได้ฝึกพูด ภาษาเขมร	นักเรียนเจอ สถานการณ์ จริง นักเรียน สามารถใช้ ภาษาเขมรกับ คนพื้นที่ได้ อย่างแน่นอน	โซเชี่ยลมีเดีย YouTube ซึ่ง ในช่องทางนี้มี คำศัพท์และ ประโยค สนทนาภาษา เขมรมากมาย	

ตาราง 25 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
		2. นักเรียนฝึก พูดคำศัพท์ ภาษาเขมรที่ คุ้นเคยบ่อย ๆ	การเรียนรู้ภาษา เขมรต่อไป	ถ้านักเรียนได้ เจอ สถานการณ์ จริง นักเรียน สามารถพูด ภาษาเขมร ในพื้นที่ของ นักเรียนได้		นักเรียนก็ สามารถนำ ประโยคที่ฝึก กับครูไปพูด กับแรงงานชาว กัมพูชาหรือ คนในพื้นที่ได้	สามารถนำ คำศัพท์เหล่านี้ ไปใช้พูดกับ คนกัมพูชาและ คนในพื้นที่ได้	
		3. นักเรียนฝึก พูดประโยค สนทนาต่าง ๆ ของภาษาเขมร ได้ ซึ่งเป็น ประโยคที่ใช้ กับคนในพื้นที่ จริง ๆ						

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จากตาราง 25 นำมาสรุปเป็นนิยามความหมายของสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ได้ดังต่อไปนี้ สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษา เป็นความสามารถของนักเรียนในการพูดภาษาเขมรที่ใช้ในชีวิตประจำวันบ่อย ๆ โดยการใช้ความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะสระและคำศัพท์เบื้องต้นภาษาเขมร ทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาเขมร และการรู้สึมีความสุขและสนุกสนานในการเรียนภาษาเขมร ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน จากการฝึกคำศัพท์และประโยคบทสนทนาต่าง ๆ ของภาษาเขมรและฝึกท่องคำศัพท์ภาษาเขมรก่อนเข้าห้องเรียนทุกวัน จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานพูดกับครู พูดกับแรงงานชาวกัมพูชาและคนในพื้นที่ที่เขาสามารถพูดภาษาเขมรได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คนที่ 2 นางสาวศศิธร เพชรนิล สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม 2564 จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน เกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นและเหมาะสมกับการนำมาจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กในช่วงวัยระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนางสาวศศิธร เพชรนิล

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและสถานการณ์	ผลสำเร็จ/เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า มี	พบว่า หลักสูตร	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า ยัง
ได้มีการระบุ	การระบุความรู้	การระบุความรู้	การระบุความรู้	การระบุอย่าง	มีการระบุอย่าง	การระบุถึง	มีการระบุถึง	มีการระบุสิ่งที่
สมรรถนะที่	แยกย่อย	แยกย่อย	แยกย่อย	ชัดเจน ถึงการ	ชัดเจน ถึงการ	ลักษณะของ	ผลสำเร็จที่	นักเรียน
สำคัญที่สุด	ออกไปตาม	ออกไปตาม	ออกไปตาม	นำ ความรู้ย่อย	กระทำที่	งานและ	เกิดขึ้นจากการ	สามารถทำได้
หนึ่งอย่าง	สมรรถนะ	สมรรถนะ	สมรรถนะ	ทักษะย่อย และ	นักเรียนต้องได้	สถานการณ์ที่	ลงมือกระทำ	หลังจากเรียน
ได้แก่ นักเรียน	สำคัญแต่ละ	สำคัญแต่ละ	สำคัญแต่ละ	คุณลักษณะ	กระทำระหว่าง	นักเรียนจะได้	หรือลงมือ	จบหลักสูตร
สามารถ	สมรรถนะ	สมรรถนะ	สมรรถนะ	ย่อยใดบ้าง	การเรียนรู้	นำความรู้	ปฏิบัติ ซึ่งจะ	ดังกล่าวนี้แล้ว

ตาราง 26 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
สื่อสาร เบื้องต้นได้ เช่น การ ทักทาย การ แนะนำตัวเอง ประโยค สนทนา สบายดีไหม คุณเป็นยังไง บ้าง	(ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่ นักเรียน ต้องเรียนรู้ เกี่ยวกับ คำศัพท์ และ การจำคำศัพท์ ที่เป็นคำศัพท์ พื้นฐานให้ได้	(ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่ ให้ นักเรียนท่องจำ คำศัพท์ง่ายๆ อาจจะให้ นักเรียนท่อง คำศัพท์วันละ 5-10 คำ โดย การพูด	(ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ ระบุไว้ ได้แก่ ต้องเป็นการ เรียนที่ให้ความ สนุก เพื่อที่จะให้เขา อยากเรียนและ สามารถเรียนรู้ ได้เร็วมากขึ้น	มาประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทางใน การประยุกต์ ในความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไรได้แก่ 1. การจำลอง สถานการณ์ให้ เขาได้สื่อสาร หรือให้เขาไป เจอสถานการณ์ จริงเพื่อให้เขา	ได้แก่ หลังจาก ที่นักเรียนต้อง จำคำศัพท์ให้ ได้ 5-10 คำ แล้ว หลังจากนั้น ก็คือเอา คำศัพท์ที่จำได้ 5-10 คำมาลอง เรียงเป็น ประโยคได้ ใหม่ ทำแบบนี้ ไปเรื่อย ๆ แล้ว ต้องฝึกทั้ง คำศัพท์และ การพูดประโยค	ทักษะ และ คุณลักษณะย่อย ต่าง ๆ ไป ประยุกต์ใช้ใน ลักษณะของการ กระทำหรือได้ ลงมือปฏิบัติจริง ได้แก่ สถานการณ์ สมมติหรือ สถานการณ์จริง ซึ่งถ้าเป็นใน บทเรียนก็ น่าจะเป็น สถานการณ์	สะท้อนถึง สมรรถนะที่ได้ กำหนดไว้ ได้แก่ ได้แก่ นักเรียน ตอบกลับมาได้ ว่าคำศัพท์ พื้นฐานที่เขา สามารถจำได้ เช่น แบบขม แปลว่า ฉัน / ฉมวก แปลว่า ชื่อ หรือ โหบ บาย แปลว่า กินข้าว หรือ	ได้แก่ หลังจาก เรียนจบ หลักสูตรแล้ว นักเรียน สามารถนำ ความรู้ไปต่อ ยอดในเรื่อง การอ่านและ การเขียน โดย เป็นการอ่าน และเขียนจาก เรื่องราวที่เรียน ไปก่อนหน้านี้ เพราะว่าถ้า นักเรียน

ตาราง 26 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
		ภาษาเขมร เหมือนกับ ภาษาไทย คือ มีโครงสร้าง ประธาน กริยา กรรม		สนุกกับการใช้ ภาษา 2. หลังจากที่ นักเรียนต้องจำ คำศัพท์ให้ได้ 5-10 คำ แล้ว หลังจากนั้นก็คือ เอาคำศัพท์ที่จำ ได้ 5-10 คำมา ลองเรียงเป็น ประโยคได้ ไหม ทำแบบนี้ ไปเรื่อย ๆ แล้ว ต้องฝึกทั้ง คำศัพท์และ		สมมติในห้อง อาจจะเป็นการ จับคู่สนทนา หรือสนทนา จำลองใน ห้องเรียน ถ้าเป็น สถานการณ์ โควิดจริงอาจ ส่งลิงค์หรือ คลิปเสียง สนทนา ได้ฟัง เพื่อจะได้รู้ว่า เขาออกเสียง ประโยคนี้อย่างไร	การสนทนา เบื้องต้น เช่น โหลกฉวมก แปลว่า คุณชื่อ อะไร/ขยม ฉวมก แปลว่า ฉันชื่อ.... พูด อ่าน และ เขียน นักเรียน สามารถศึกษา ได้ด้วยตนเอง ใน YouTube ของกระทรวง ซึ่งมีเนื้อหา เกี่ยวกับภาษา	เขียนได้ นักเรียนจะ สามารถอ่าน ได้ด้วยและจะ มีทักษะทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆกัน คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน นักเรียน สามารถศึกษา ได้ด้วยตนเอง ใน YouTube ของกระทรวง ซึ่งมีเนื้อหา เกี่ยวกับภาษา

ตาราง 26 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
				การพูด ประโยค		ถูกไหมและ คำศัพท์นี้ถูก ไหม		เขมรเบื้องต้น การแนะนำ ประโยค

จากตาราง 26 นำมาสรุปเป็นนิยามความหมายของ สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ได้ดังต่อไปนี้

สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษา เป็นความสามารถของนักเรียนในการสื่อสารเบื้องต้นได้ เช่น การทักทาย การแนะนำตัวเอง ประโยคสนทนา เป็นต้น โดยเป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และการจำคำศัพท์ ที่เป็นคำศัพท์พื้นฐาน ทักษะการท่องคำศัพท์ง่าย ๆ โดยให้นักเรียนท่องวันละ 5-10 คำ และการรู้สึมีความสุขและสนุกสนานในการเรียนภาษาเขมร สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เร็วขึ้น จากการฝึกคำศัพท์และการพูดประโยค ทั้งสถานการณ์จริงและบทบาทสมมติ จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในปฏิบัติงานในการเรียบเรียงประโยคภาษาเขมร และสามารถตอบกลับมาได้ว่าคำศัพท์พื้นฐานนั้นมีความหมายว่าอย่างไร

คนที่ 3 นางสาวปวันรัตน์ จำเริญ สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ 22 ตุลาคม 2564 จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน เกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นและเหมาะสมกับการนำมาจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กในช่วงวัยระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนางสาวปวันรัตน์ จำเริญ

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและสถานการณ์	ผลสำเร็จ/เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า	พบว่า	ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า
ได้มีการระบุ	การระบุความรู้	มีการระบุ	การระบุความรู้	มีการระบุ	หลักสูตรมีการ	มีการระบุถึง	มีการระบุถึง	ยังมีการระบุ
สมรรถนะที่	แยกย่อย	ความรู้	แยกย่อย	อย่างชัดเจน	ระบุอย่าง	ลักษณะของ	ผลสำเร็จที่	สิ่งที่นักเรียน
สำคัญที่สุด	ออกไปตาม	แยกย่อย	ออกไปตาม	ถึงการนำ	ชัดเจน ถึงการ	งานและ	เกิดขึ้นจากการ	สามารถทำได้
หนึ่งอย่าง	สมรรถนะ	ออกไปตาม	สมรรถนะ	ความรู้ย่อย	กระทำที่	สถานการณ์ที่	ลงมือกระทำ	หลังจากเรียน
	สำคัญแต่ละ	สมรรถนะ	สำคัญ	ทักษะย่อย	นักเรียนต้อง	นักเรียนจะได้	หรือลงมือ	จบหลักสูตร
		สำคัญแต่ละ		และ	ได้	นำความรู้	ปฏิบัติ	ดังกล่าวนี้แล้ว

ตาราง 27 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
ได้แก่ นักเรียน สามารถพูด สื่อสาร เบื้องต้นใน ชีวิตประจำวัน ได้	สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่ 1. นักเรียนรู้จัก พยัญชนะ สระ ภาษาเขมร 2. เรียนรู้เรื่อง คำศัพท์ เบื้องต้นง่าย ๆ สำหรับเด็ก	สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่ 1. อ่าน ประโยค ทักทาย 2. ฝึกเขียน ผสมพยัญชนะ สระภาษาเขมร บ่อย ๆ	แต่ละสมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ ระบุไว้ได้แก่ 1. สร้างแรงจูง โดยการให้ นักเรียนตั้ง คำถามกับ คุณครูคนละ 10 คำ คำที่นักเรียน อยากรู้	คุณลักษณะ ย่อย ใดบ้าง มา ประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทางใน การประยุกต์ ในความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไรได้แก่ 1. การนำ ความรู้ที่ตัวเอง มี คำศัพท์ที่ ตัวเองมีไป	กระทำระหว่าง การเรียนรู้ ได้แก่ 1. อ่านประโยค สั้นๆ ได้ 2. อ่าน พยัญชนะสระ ภาษาเขมรได้ ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เช่น การค้าขาย ระหว่าง ประเทศ สนทนากับชาว กัมพูชาได้	ทักษะและ คุณลักษณะย่อย ต่าง ๆ ไป ประยุกต์ใช้ใน ลักษณะของการ กระทำหรือได้ ลงมือปฏิบัติจริง ได้แก่ 1.จับคู่สนทนา กัน แล้วมา สนทนากับครู 2.ถ้าเป็นการ เรียนออนไลน์ เป็นการสนทนา ระหว่างเด็กกับ	ซึ่งจะสะท้อน ถึงสมรรถนะที่ ได้กำหนดไว้ ได้แก่ 1. เขียน พยัญชนะ สระ แล้วให้ ผู้ปกครองเชน มา 2. นักเรียน สามารถพูด ภาษาเขมร พื้นฐานได้ 3. พูดแนะนำ ตนเองได้	ได้แก่ เมื่อเรียน จบหลักสูตร แล้วอยากให้ นำความรู้ไป ใช้ประโยชน์ ให้มากที่สุด ฝึกบ่อย ๆ สามารถนำ ความรู้ไปสู่ อาชีพได้

ตาราง 27 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
เช่น คำศัพท์ การทักทาย ร่างกายของเรา เครือญาติโดย คำศัพท์จัดเป็น หมวด ๆ ไป 3. เรียนรู้ คำศัพท์ใกล้ตัว ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3. ฟังเขียน คำศัพท์ที่ คุ้นเคย 4. พูดเกี่ยวกับ สิ่งที่ชอบ เช่น อาหารที่ชอบ มาคุยทักทาย กันได้ 5. ให้นักเรียน ฟังคำศัพท์ ภาษาเขมรแล้ว บอก ความหมาย 6. ให้นักเรียน ฟังเพลงแล้ว	2. สร้าง บรรยากาศใน ห้องเรียน เช่น พาเด็กเล่น เกมส์ พาร้อง เพลง เขาก็จะ สนุกสนาน แล้วก็เปิดใจรับ การเรียนมาก ขึ้น เมื่อเขาเปิด ใจที่จะเรียนจะ ทำให้การสอน ง่ายขึ้น	2. การนำ ความรู้ไป ประกอบอาชีพ เช่น ทหารล่าม เป็นข้าราชการ ครูสอนภาษา เขมร ล่ามใน โรงพยาบาล แม่ค้าออนไลน์	3. พูดทักทาย เป็นภาษาเขมร ง่าย ๆ ได้ 4. พูดสื่อสาร ใน ชีวิตประจำวัน ได้ เช่น ประโยชน์ ข้าวหรือยัง ถามไถ่นมา ไหน ชื่อ 5. พูดบอก พยัญชนะ สระ 6. ผสมคำ ง่าย ๆ ได้	ครูเลย โดย ผ่านทาง โซเชียล เช่น Google Meet 4. การ มอบหมายงาน ให้ไปฝึกพูด กับคนกัมพูชา โดยมีหัวข้อไป ถาม 5. ให้เขียน บรรยายอะไรก็ได้เป็นภาษา เขมร เช่น เขียน ความรู้สึก	4. บอกในสิ่งที่ ตนเองชอบ เป็นภาษาเขมร ได้ 5. พูดคำศัพท์ เบื้องต้นที่อยู่ ใกล้ตัวได้ โดย จัดเป็น หมวดหมู่ เช่น หมวดหมู่ ครอบครัว หมวดหมู่ ร่างกาย หมวด ของใน ห้องเรียน		

ตาราง 27 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
	จับคำศัพท์ บอก ความหมาย 7. ฝึกอ่าน นิทานประโยค ง่าย ๆ ทุกวัน	3. สร้าง แรงจูงใจจาก สิ่งแวดล้อม ภายนอก เช่น การติดต่อกับ คนกัมพูชา (กลุ่มวัยรุ่น)				นิทาน เขียน เกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน ทำอะไรบ้าง ถ่ายรูปมาให้ครู ดู 6. ฝึกเขียน ผสมคำ 7. ส่งเรื่องให้ นักเรียนแต่ละ คนฝึกอ่านและ มาอ่านให้ครูฟัง เรื่องไม่ เหมือนกัน ประโยคสั้น ๆ	6. พูดประโยค ง่าย ๆ เบื้องต้น ได้	

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 27 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
						1-2 บรรทัด สามารถรู้ได้ว่า นักเรียนอ่านได้ หรือไม่ 8. พูดแนะนำ ตนเองเป็น ภาษาเขมรได้		

จากตาราง 27 นำมาสรุปเป็นนิยามความหมายของสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ได้
ดังต่อไปนี้ สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษา เป็นความสามารถของนักเรียนในการพูดภาษาเขมรที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้
โดยเป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะสระและคำศัพท์ภาษาเขมรเบื้องต้นใกล้เคียงง่าย ๆ ทักษะการอ่าน เขียน และฟัง และการรู้สึมีความสุขและสนุกสนาน
ในการเรียนภาษาเขมร ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน จากการฝึก ฟัง พูด อ่าน และเขียนประโยคทุกวัน จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้
ในการปฏิบัติงานการสนทนาในชีวิตประจำวัน เช่น การค้าขายระหว่างประเทศ รวมไปถึงการนำไปประกอบอาชีพ เช่น ทหารล่าม ครูสอนภาษาเขมร
ล่ามในโรงพยาบาล แม่ค้าออนไลน์ได้

คนที่ 4 นางกชกร มีมกระโทก สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ 27 ตุลาคม 2564 จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน เกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นและเหมาะสมกับการนำมาจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กในช่วงวัยระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนางกชกร มีมกระโทก

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและสถานการณ์	ผลสำเร็จ/เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์	จากการสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้วิจัยพบว่า มี	พบว่า หลักสูตร	ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า	ผู้วิจัยพบว่า
ได้มีการระบุ	การระบุความรู้	การระบุความรู้	การระบุความรู้	การระบุ อย่าง	มีการระบุ	มีการระบุถึง	มีการระบุถึง	ยังมีการระบุ
สมรรถนะที่	แยกย่อย	แยกย่อย	แยกย่อย	ชัดเจน ถึงการ	อย่างชัดเจน	ลักษณะของ	ผลสำเร็จที่	สิ่งที่นักเรียน
สำคัญที่สุด	ออกไปตาม	ออกไปตาม	ออกไปตาม	นำ ความรู้ย่อย	ถึงการกระทำที่	งานและ	เกิดขึ้นจาก	สามารถทำได้
หนึ่งอย่าง	สมรรถนะ	สมรรถนะ	สมรรถนะ	ทักษะย่อย	นักเรียนต้องได้	สถานการณ์ที่	การลงมือ	หลังจากเรียน
ได้แก่ นักเรียน	สำคัญแต่ละ	สำคัญแต่ละ	สำคัญแต่ละ	และ	กระทำระหว่าง	นักเรียนจะได้	กระทำหรือ	จบหลักสูตร
สามารถพูด	สมรรถนะ	สมรรถนะ	สมรรถนะ	คุณลักษณะย่อย	การเรียนรู้	นำความรู้	ลงมือปฏิบัติ	ดังกล่าวนี้แล้ว

ตาราง 28 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
ภาษาเขมรได้	(ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะ แต่ละสมรรถนะ ที่ได้ระบุไว้ ได้แก่ เนื้อหา ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เช่น คำทักทาย คำทักทาย เกี่ยวกับ การรับประทานอาหาร	(ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะ ที่ได้ระบุไว้ ได้แก่ 1. ฟังพูด อ่าน เขียน บ่อย ๆ 2. อ่าน พยัญชนะ สระ หรือผสมคำ 3. ฟังพูดกับ เจ้าของภาษา อย่างต่อเนื่อง	(ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะ ที่ได้ระบุไว้ ได้แก่ 1. การเปิดใจ เมื่อเปิดใจแล้ว ต้องกล้าที่จะ ออกเสียง หรือกล้าพูด 2. ต้องเป็นคน อยากรู้ อยากพูด	ใดบ้าง มาประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทางใน การประยุกต์ ในความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไร ได้แก่ 1. ต้องคิดบวก แล้วหาความรู้ แล้วก็ใช้ทักษะ การพูด อ่าน เขียนจะทำให้	ได้แก่ 1. นักเรียน สามารถพูด ภาษาเขมรได้ พูดง่าย ๆ ง่าย ๆ 2. นักเรียน สามารถเขียน ง่าย ๆ ที่ ไม่ต้องมีตัวเชิง 3. นักเรียน สามารถเขียน คำที่เราเขียนคำ เขมรมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ทักษะ และ คุณลักษณะย่อย ต่าง ๆ ไป ประยุกต์ใช้ ในลักษณะ ของการกระทำ หรือได้ลงมือ ปฏิบัติจริง ได้แก่ ฟังพูดกับคน กัมพูชาที่อยู่ บริเวณตลาด ล้ง เพราะ ลูกน้อง ส่วนมากเป็น	ซึ่งจะสะท้อน ถึงสมรรถนะที่ ได้กำหนดไว้ ได้แก่ นักเรียน จะทำได้ เท่าไรและ เมื่อไหร่ขึ้นอยู่กับความพร้อม ของเด็กว่าเด็ก พร้อมที่จะฟัง เขียนและอ่าน ไหม เพราะเด็ก คนนั้นเขาไม่รู้ ไฝเรียน เขาก็ จะได้มาก	ได้แก่ เมื่อเรา ฝึกบ่อย ๆ ฝึกพูด ฟังเขียน ได้แล้ว เราต้อง ไปขยายผลให้ คนรอบตัวเรา อาจจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อน ปู่ ย่า ตา ยาย สอน เขาต่อ เขาจะ ได้มีความรู้ ภาษาเขมรมาก ขึ้น และจะทำ ให้เรามีความรู้ ที่ฝังลึกมากขึ้น

ตาราง 28 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
	หรือ เครื่องมือ พุดง่าย ๆ		อยากทำ เช่น เห็นอะไร ก็อยากรู้ อยากพุด	เราประยุกต์ ใช้ได้	เช่น คำว่า นึก คิด ทานข้าว คำสั้น ๆ ซึ่ง เป็นคำที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน 4. คำศัพท์ที่ ใกล้ตัวเด็ก พุด เป็นคำ ๆ แล้ว ค่อยมาเติม กริยา กรรม เหมือน ภาษาไทย คือ ประธาน กริยา กรรม เพราะ ภาษาเขมรไม่มี วรรณยุกต์	คนกัมพูชา จาก ประสบการณ์ นักเรียน สามารถพุดได้	แต่ถ้าเด็กคนนั้น เขาไม่สนใจ เขาก็จะไม่ได้ ประเด็นนี้ ขึ้นอยู่กับ ตัวเด็ก	ไปอีก

จากตาราง 28 นำมาสรุปเป็นนิยามความหมายของ สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ได้ดังต่อไปนี้

สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษา เป็นความสามารถของนักเรียนในการพูดสื่อสารภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน โดยเป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คำทักทายเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร หรือเครื่องดื่มต่างๆ ทักษะการพูด อ่าน เขียน พยัญชนะ สระ หรือการผสมคำ และการรู้สึกเปิดใจที่จะเรียนรู้ภาษาเขมรกล้าที่จะออกเสียง กล้าพูด อยากรู้ อยากเห็น อยากทำ จากการฝึก การพูด อ่าน เขียน พยัญชนะ สระ หรือการผสมคำ จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานพูดกับครู สามารถนำไปขยายผลให้คนรอบตัวต่อไปได้ด้วย

ตาราง 29 สรุปผลการวิเคราะห์สมรรถนะจากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน เกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร ที่จำเป็นและเหมาะสมกับการนำมาจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กในช่วงวัยระดับประถมศึกษาตอนปลาย

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์	จากการ สัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า มี	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า	ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า หลักสูตร	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยพบว่า
ได้มีการระบุ สมรรถนะที่	การระบุความรู้ แยกย่อย	การระบุความรู้ แยกย่อย	การระบุความรู้ แยกย่อย	มีการระบุ อย่างชัดเจน	มีการระบุอย่าง ชัดเจน ถึงการ	มีการระบุถึง ลักษณะของ	มีการระบุถึง ผลสำเร็จที่	ยังมีการระบุ สิ่งที่นักเรียน

ตาราง 29 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
สำคัญที่สุด หนึ่งอย่าง ได้แก่ นักเรียน สามารถพูด ภาษาเขมรเพื่อ การสื่อสาร ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน กับชาวกัมพูชา ได้	ออกไปตาม สมรรถนะ สำคัญแต่ละ สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะ แต่ละ สมรรถนะ ที่ไ้ระบุไว้ ได้แก่ 1. นักเรียน เรียนรู้เกี่ยวกับ พหุวัฒนธรรม	ออกไปตาม สมรรถนะ สำคัญแต่ละ สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ไ้ระบุไว้ ได้แก่ 1. นักเรียนต้อง มีการทอ คำศัพท์ภาษา	ออกไปตาม สมรรถนะ สำคัญแต่ละ สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ไ้ระบุไว้ ได้แก่ 1. นักเรียนรู้สึก สนุกสนาน ในการเรียน	ถึงการนำ ความรู้ย่อย ทักษะย่อย และ คุณลักษณะ ย่อย ใดบ้าง มาประยุกต์ใช้ ประยุกต์ใช้ ร่วมกัน และ แนวทางใน การประยุกต์ ใช้ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เหล่านั้น	กระทำที่ นักเรียนต้องได้ กระทำระหว่าง การเรียนรู้ ได้แก่ 1. นำคำศัพท์ที่ จำได้มาเรียบ เรียงเป็น ประโยค ฝึก พูดและพูด ประโยค 2. อ่าน พหุวัฒนธรรม	งานและ สถานการณ์ที่ นักเรียนจะได้นำ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ย่อยต่าง ๆ ไป ประยุกต์ใช้ใน ลักษณะของการ กระทำหรือได้ ลงมือปฏิบัติจริง ได้แก่ 1. นักเรียนพูด ภาษาเขมร พื้นฐานกับคน กัมพูชาในพื้นที่ ได้ เช่น การ แนะนำตนเอง เบื้องต้นได้ เช่น 2. นักเรียนตอบ	เกิดขึ้นจากการ ลงมือกระทำ หรือลงมือ ปฏิบัติ ซึ่งจะ สะท้อนถึง สมรรถนะที่ไ้ กำหนดไว้ ได้แก่ 1. นักเรียนพูด ภาษาเขมร พื้นฐานกับคน กัมพูชาในพื้นที่ ได้ เช่น การ แนะนำตนเอง 2. นักเรียนตอบ	สามารถทำได้ หลังจากเรียน จบหลักสูตร ดังกล่าวนี้แล้ว ได้แก่ 1. นักเรียน สามารถเรียนรู้ เกี่ยวกับภาษา เขมรเพิ่มเติม ได้ด้วยตนเอง เช่น ทาง ช่องทาง โซเชียลมีเดีย YouTube ซึ่ง ในช่องทางนี้

ตาราง 29 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
2. นักเรียน เรียนรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ เบื้องต้นของ ภาษาเขมร	เขมรก่อนเข้า ห้องเรียน ทุกวัน 2. นักเรียนฝึก พูดประโยค สนทนาต่าง ๆ ของภาษาเขมร ได้ ซึ่งเป็น ประโยคที่ใช้ กับคนในพื้นที่ จริง ๆ 3. นักเรียนฝึก เขียน ผสม พยัญชนะ สระ ภาษาเขมร	ภาษาเขมร 2. เปิดในที่จะ เรียน เมื่อเปิด ใจแล้วทำให้ นักเรียน อยากรู้ อยากเห็น อยากพูด อยากทำ	อย่างไรได้แก่ 1. นักเรียน สามารถพูด ภาษาเขมรใน สถานการณ์ จริงได้ 2. นำคำศัพท์ ที่เกิดจากการ ท่องจำมาเรียง เป็นประโยค 3. นำความรู้ ประกอบอาชีพ เช่น ทหารล่าม ครูสอนภาษา เขมร ล่ามใน	3. พูดสนทนา ใน ชีวิตประจำวัน ได้ เช่น ประโยค ทักทาย ประโยคกิน ข้าวหรือยัง การถามไป ไหนมาไหน 4. พูดบอก พยัญชนะ สระ ผสมคำ ง่าย ๆ ได้	ประโยคง่าย ๆ 2. พูดภาษาเขมร ในสถานการณ์ จริงและสมมติ 3. จับคู่สนทนา แล้วมาสนทนา กับครู 4. ฝึกพูดกับคน กัมพูชาโดยมี หัวข้อไปตาม 5. ให้เขียน บรรยายอะไรก็ได้เป็นภาษา เขมร เช่น เขียน ความรู้สึก	กลับมาได้ว่า คำศัพท์พื้นฐาน ที่เขาต้องจำมี ความหมายว่า อย่างไร 3. เขียน พยัญชนะและ สระแล้วให้ ผู้ปกครอง เซ็นชื่อกำกับ 4. บอกในสิ่ง ที่ตนเองชอบ เป็นภาษาเขมร ได้ 5. พูดคำศัพท์	มีคำศัพท์และ ประโยค สนทนาภาษา เขมร มากมาย สามารถนำ คำศัพท์เหล่านี้ ไปใช้พูดกับ คนกัมพูชาและ คนในพื้นที่ได้ 2. หลังจาก เรียนจบ หลักสูตรแล้ว นักเรียน สามารถนำ ความรู้ไป	

ตาราง 29 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
		บ่อย ๆ		โรงพยาบาล	6. นักเรียนพูด คำง่าย ๆ ของ ภาษาเขมรได้ เช่น คำว่า กินข้าว	นิทาน เขียน เกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน 6. ฝึกเขียน ผสมคำ	เบื้องต้นที่อยู่ ใกล้ตัวได้ โดย จัดเป็นหมวดหมู่ เช่น ครอบครัว ร่างกาย	ต่อยอดในเรื่อง การอ่านและ การเขียน โดย เป็นการอ่าน และเขียนจาก
		4. นักเรียนฝึก เขียนคำศัพท์ที่ คุ้นเคย			7. นักเรียน สามารถเขียน คำง่าย ๆ ที่ไม่ ต้องมีตัวเชิงได้	7. ส่งเรื่องให้ นักเรียนแต่ละ คนฝึกอ่านและ มาอ่านให้ครูฟัง เรื่องไม่	ห้องเรียน 6. พุดประโยค ง่าย ๆ เบื้องต้น ได้	เรื่องราวที่เรียน ไปก่อนหน้านี้ เพราะว่าถ้า นักเรียนเขียน ได้ นักเรียน
		5. พุดเกี่ยวกับ สิ่งที่ชอบ เช่น อาหารที่ชอบ			8. นักเรียน สามารถเขียน คำที่เราใช้คำ เขมรมาใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้ เช่น คำว่า	เหมือนกัน ประโยคสั้น ๆ 1-2 บรรทัด สามารถรู้ว่า นักเรียนอ่านได้	ร่างกาย ห้องเรียน 6. พุดประโยค ง่าย ๆ เบื้องต้น ได้	จะสามารถ อ่านได้ด้วย และจะมีทักษะ ทั้ง 4 ด้านไป พร้อม ๆ กัน
		6. ให้นักเรียน ฟังคำศัพท์ ภาษาเขมรแล้ว บอกความหมาย						
		7. ให้นักเรียน ฟังเพลงแล้ว จับคำศัพท์ บอก						

ตาราง 29 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
		ความหมาย 8. ฝึกอ่าน นิทานประโยค ง่าย ๆ ทุกวัน 9. ฝึกพูดกับ เจ้าของภาษา อย่างต่อเนื่อง		นึก คิด ทาน ข้าว คำสั้น ๆ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ ใน ชีวิตประจำวัน 9. คำศัพท์ที่ ใกล้ตัวเด็ก พูด เป็นคำ ๆ แล้ว ค่อยมาเติม กริยา กรรม เหมือน ภาษาไทย คือ ประธาน กริยา กรรม เพราะ ภาษาเขมรไม่มี	หรือไม่ 8. พูดแนะนำ เป็นภาษาเขมร 9. ฝึกพูดกับ คนกัมพูชาที่ อยู่บริเวณ ตลาด ล้ง เพราะลูกน้อง ส่วนมากเป็น คนกัมพูชา จาก ประเทศไทย คือ นักเรียน สามารถพูดได้ ภาษาเขมรไม่มี	คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน นักเรียน สามารถศึกษา ได้ด้วยตนเอง ใน YouTube ของกระทรวง ซึ่งมีเนื้อหา เกี่ยวกับภาษา เขมรเบื้องต้น การแนะนำ ประโยค 3. เมื่อเรียนจบ หลักสูตรแล้ว อยากให้...		

ตาราง 29 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
				วรรณยุกต์				ความรู้ไปใช้ ประโยชน์ให้ มากที่สุด ฝึก บ่อย ๆ สามารถ นำความรู้ไปสู่ อาชีพได้ 4. เมื่อเราฝึก บ่อย ๆ ฝึกพูด ฝึกเขียนได้ แล้ว เราต้อง ไปขยายผลให้ คนรอบตัวเรา อาจจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อน ปู่ ย่า ตา ยาย สอน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 29 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
								เขาต่อ เขาจะ ได้มีความรู้ ภาษาเขมรมาก ขึ้น และจะทำ ให้เรา มีความรู้ ที่ฟังลึกมาก ขึ้นไปอีก

จากตาราง 29 สรุปได้ว่า หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน มีการระบุสมรรถนะที่สำคัญที่สุดที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดเรียนรู้ คือ นักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาเขมรในชีวิตประจำวันได้ อย่างไรก็ตามมีการแยกรายละเอียดตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ พบว่า มีการระบุรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ แยกออกอย่างชัดเจนในแต่ละสมรรถนะที่ได้กำหนดไว้

โดยข้อสรุปดังกล่าวนี้ สนับสนุนด้วย ตัวอย่างของบทสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

บทสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นายวรรณะ หิน

วันที่ 11 เดือน ตุลาคม 2564 สถานที่ บ้านครูวรรณะ ซอยมหาเจเรีย บ้านใหม่ไทย ตำบลทรายขาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ช่วงเวลา 16.30 น.-17.05 น. รวมเวลาทั้งหมด 30.05 นาที

ผู้วิจัยพูดว่า: สวัสดีคะ วันนี้วันที่ วันที่ 11 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2564 ผู้วิจัยได้ทำวิจัยเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนประถมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นหลักสูตรสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ผู้วิจัยพูดว่า: ถ้านักเรียน เรียนจบตามหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้นแล้วนักเรียนต้องทำอะไรได้คะคุณครูอยากจะให้คุณครูพูดประเด็นสำคัญที่สุดแค่เพียงหนึ่งประเด็นนะคะ (ระบุ 1 อย่าง เฉพาะที่สำคัญที่สุด)

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะครับ สวัสดีครับนะครับ ผมคิดว่า นักเรียนสามารถพูดภาษาเขมรอย่างง่าย ๆ ได้หลังจากเรียนนะครับ เช่น คำศัพท์ภาษาเขมรที่ใช้ในชีวิตประจำวันบ่อย ๆ นักเรียนต้องฝึกบ่อย ๆ คำศัพท์ที่ว่าคุ้นเคยต้องฝึกนะครับ ฝึกบ่อย ๆ นะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: เมื่อเราได้สมรรถนะเฉพาะสำคัญที่คุณครูวรรณะระบุเมื่อสักครู่นี้คะนักเรียนจะทำ นักเรียนจำเป็นต้องเรียนเนื้อหาสาระอะไรบ้างคะ ที่สำคัญ ๆ แยกออกมาจากสมรรถนะที่หนึ่งคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะครับ นักเรียนก็ต้องเรียนรู้ เช่นคำศัพท์เบื้องต้นของภาษาเขมร เช่น สระพยัญชนะ ภาษาเขมรได้นะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: และนักเรียน จะทำสิ่งนั้นได้ จำเป็นต้องมีทักษะใดบ้างคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็นักเรียนนะครับ ต้องมีการท่องนะครับคำศัพท์ภาษาเขมรนะครับ ท่องอย่าง เช่น ท่องก่อนเข้าเรียน นักเรียนต้องฝึกก่อนและมาท่องให้ครูฟังนะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...นักเรียนจะทำสิ่งนั้นได้คะ ก็คือต้องมีคุณลักษณะนิสัยอย่างไรคะในแยกย่อยออกมาจากข้อที่หนึ่งใหญ่

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะครับ ผมคิดว่า หลังจากนักเรียนนะครับทุกคนนะครับจะได้ฝึกพูดภาษาเขมรได้แล้ว นักเรียนก็มีการสนุกสนานในการใช้ภาษาเขมรต่อไปนะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ...การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ ในการพูดภาษาเขมรเราสามารถใช้ร่วมกันอย่างไรได้บ้างคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็หลังจากนักเรียนทุกคนนะครับ ที่ได้ฝึกพูดภาษาเขมรแล้ว ถ้านักเรียนได้เจอสถานการณ์แท้จริง ของตัวนักเรียนนะครับ นักเรียนก็สามารถนะครับ พูดภาษาเขมรกับคนพื้นที่ได้นะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: สถานการณ์อะไร ที่นักเรียนต้องได้พบ คุณครูจึงจะมั่นใจว่าเขาจะสามารถทำสิ่งนั้นได้อย่างแท้จริงคะ (งานและสถานการณ์)

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะครับ ผมคิดว่า ถ้านักเรียน อิม ...สามารถพูดภาษาเขมรได้แล้ว เบื้องต้นได้แล้ว นะครับ อิม ..เช่น ประโยคง่าย ๆ นักเรียนก็สามารถนำประโยคที่ฝึกกับคุณครูนี้ ไปพูดกับคน อิม...แรงงานชาวกัมพูชา และคนในพื้นที่นะครับ ที่เขาสามารถพูดภาษาเขมรได้ นักเรียนก็สื่อสารกับเขาได้นะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ

ผู้วิจัยพูดว่า: สรุปแล้วที่เราพูดมาเบื้องต้นนะะ นักเรียนต้องทำหรือปฏิบัติ อะไรได้บ้างคะ คุณครู

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะครับ ความจำเป็นนะครับ นักเรียนก็ต้องฝึกนะครับ เรียนรู้ นะครับ ฝึกคำศัพท์และประโยคบทสนทนาต่าง ๆ ของภาษาเขมรนะครับ และประโยคที่เราต้อง..นักเรียนต้องใช้กับคนในพื้นที่จริง ๆ นะครับ นักเรียนต้องฝึกทุกวันนะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ

ผู้วิจัยพูดว่า: แล้ว สถานการณ์นั้น ๆ นะคะ ที่ นักเรียนควรจะได้รับ ควรจะได้รับเท่าไร แล้วก็ได้รับเมื่อไร จึงจะเกิดผลอย่างแท้จริงคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็ผมคิดว่า ถ้านักเรียนได้ฝึกนะครับ ฝึกเรียนรู้ภาษาเขมรแล้วนะครับ เมื่อนักเรียนเจอสถานการณ์จริง ๆ นักเรียนก็สามารถใช้ภาษาเขมรกับคนพื้นที่ได้แน่นอนนะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ นอกเหนือจากคำถามที่ผู้วิจัยได้ถามผู้เชี่ยวชาญเบื้องต้นมาทั้งหมด อิม ..ยังมีอะไรอีกไหมคะ ที่นักเรียนต้องทำได้หลังจากเรียนจบหลักสูตรดังกล่าวนี้ แล้ว มีอะไรเพิ่มเติมอีกไหมคะ ที่ต้องทำได้

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ต้องมีครับผม เพราะว่า หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้กับคุณครูแล้ว นักเรียนก็ต้องนะครับศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองนะครับ โดยนักเรียนเอง เช่น ตามโซเชียลมีเดีย ตาม You Tube นะครับ เพราะว่าสมัยนี้เรามีเทคโนโลยี

เราก็พัฒนาขึ้นนะครับ ก็นักเรียนสามารถนะครับ ค้นห้ภาษาเขมรนะครับ
ต่าง ๆ ในนั้นมีมากมาย นักเรียนสามารถนะครับ พิมพ์และค้นหาที่เอามา
เรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อเอาไปเป็นความรู้ของนักเรียนเอง เพื่อเอาไว้ใช้เพิ่มเติม
ในเวลานักเรียนเจอสถานการณ์จริง ๆ แล้วก็นักเรียนสามารถเอาคำศัพท์แล้วก็
ประโยชน์ทสนทนาที่อยู่ในโซเชียลมีเดียนี้ เอาไว้ใช้ ... เอาไว้ใช้ นะครับ...
เอาไว้ใช้ให้กับคนกัมพูชาแล้วก็คนในพื้นที่นะครับ

ผู้วิจัยพูดว่า: ขอบคุณนะค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ขอบคุณครับ

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 เมื่อวันที่ 11 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นางสาวศศิธร เพชรนิล

วันที่ 20 เดือน ตุลาคม 2564 สถานที่ โรงเรียนศรียานุสรณ์ ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัด

จันทบุรี ช่วงเวลา 16.30 น.-17.00 น. รวมเวลาทั้งหมด 30 นาที

ผู้วิจัยพูดว่า: สวัสดีคะคุณครู

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: สวัสดีคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ก็วันนี้คะก็จะมาเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์นะคะ จากผู้ทรงคุณวุฒิก็คือ ด้านภาษาเขมรนะคะจากครูศศิธร นะคะ คุณครูโรงเรียนศรียานุสรณ์นะคะ ก็คือ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร เบื้องต้นสำหรับนักเรียนประถมศึกษานะคะ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ก็คือ เพื่อทำการ วิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียน ประถมศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาเป็นหลักสูตรสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนต่อไปเนาะ ซึ่งคุณครูศศิธรก็เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเขมร แล้วก็มีความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาเขมร ซึ่งสอนนักเรียนอยู่นะคะ ที่โรงเรียนศรียานุสรณ์นะคะ ที่นี้หนูก็จะ อืม..มีคำถามมาสอบถามคุณครูนะคะ ก็คือ ประเด็นคำถามนะคะข้อแรกที่ผู้วิจัยอยากจะสัมภาษณ์ อยากจะสอบถาม คุณครูศศิธรก็คือว่า อืม.. เมื่อนักเรียนนะคะ เรียนจบหลักสูตรหลักสูตรภาษา เขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วอะคะ อืม...คุณครูคิดว่านักเรียนต้องทำอะไรได้คะ อยากให้คุณครูระบุ ลักหนึ่งเรื่องที่สำคัญที่สุดนะคะ ที่คุณครูคิดว่านักเรียนควรจะได้ เมื่อเรียน จบ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นักเรียนก็จะสามารถสื่อสารเบื้องต้นได้ อย่างเช่น ทักทาย หรือแนะนำตัวเอง

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ประมาณนี้นะคะ หรือไม่ก็ประโยคสนทนา สบายดีไหม คุณเป็นยังไงบ้าง อะไรประมาณนี้

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ... OK

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ... เมื่อคุณครูศศิธรได้ระบุมานแล้วนะคะว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือนักเรียน สามารถพูดภาษาเขมรได้ แล้วผู้วิจัยก็อยากจะสอบถามต่อว่า อยากจะสัมภาษณ์ต่อ

ว่าแล้วเมื่อนักเรียนจะต้องทำสิ่งนั้นได้นะคะ นักเรียนต้องเรียนรู้เนื้อหาสาระสำคัญอะไรบ้างอะคะ ถึงจะสามารถพูดภาษาเขมรได้

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นักเรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และจำคำศัพท์ ที่มันเป็นคำศัพท์พื้นฐานให้ได้ เพราะว่า การพูดประโยคภาษาเขมร..หะ ...มันเป็นการพูดเหมือนภาษาไทยก็คือ มีโครงสร้าง ประธาน กริยา กรรม ถ้าจำคำศัพท์ได้ นักเรียนก็สามารถพูดเป็นประโยคได้

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ ขอบคุณคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วเมื่อ ถ้านักเรียนจะทำสิ่งนั้นได้อะคะ หมายความว่า นักเรียนจะต้อง ..อืม.. เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้ว เกิดสมรรถนะที่ได้คุยเบื้องต้นแล้ว แล้วนักเรียนต้องมีทักษะอะไรบ้างอะคะคุณครู ที่จะต้องนำไป อืม..สัมพันธ์กับสมรรถนะในเรื่องของที่นักเรียนพูดได้ และไปสัมพันธ์กับสาระเนื้อหาการเรียนรู้ของนักเรียนนะคะ นักเรียนต้องมีทักษะอะไรคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็คือ ว่าเป็นการจำคำศัพท์ใช่ไหมคะ ดังนั้น สิ่งที่นักเรียนที่ต้องทำคือต้องท่องคำศัพท์

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เพื่อที่เราจะได้รู้แล้วก็เอาคำศัพท์นั้นมาประยุกต์เป็นประโยคนะคะ ก็คือจำคำศัพท์คะ

ผู้วิจัยพูดว่า: จำคำศัพท์เนาะ ก็คือประเด็นนี้นักเรียนก็จะสามารถพูดได้ใช่ไหมคะ คำศัพท์ง่าย ๆ คะ ขอบคุณคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อาจจะต้องท่องวันละ 5 คำ 10 คำ อะไรประมาณนี้

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ แล้วเมื่อนักเรียนได้ แล้วคิดว่า นักเรียนนะคะ ต้องมีคุณลักษณะนิสัยอย่างไรบ้างคะ เมื่อนักเรียนได้เรียนภาษาเขมรแล้วอะคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็คือ ต้องเป็นการเรียนที่让他สนุก เพื่อที่จะให้เขาอยากเรียนนะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: มันจะทำให้เขาสามารถเรียนรู้ได้เร็วมากขึ้น

ผู้วิจัยพูดว่า: คะขอบคุณคะคุณครู ก็คือ สรุปก็คือว่า เมื่อนักเรียนมีความสุขสนุกสนาน อ่าก็สามารถที่จะ หมายความว่าก็จะเป็แรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียน มีความอยากเรียนอยากรู้มากขึ้นไม่กลัว นะคะ ขอบคุณนะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ... แล้วการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติ อะคะ เราจะใช้ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้แล้ว เราจะใช้ร่วมกันอย่างไรอะคะคุณครู

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เราอาจจะเป็นเหมือนกับว่าจำลองสถานการณ์ให้เขาได้สื่อสาร ได้ใช้ประโยค
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เพื่อที่ เช่นสถานการณ์สมมติในห้องเรียน หรือว่าเราอาจจะพาเขาไปเจอ สถานการณ์จริงให้เขาได้ใช้เพื่อให้เขารู้สึกสนุกกับการใช้ภาษานะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า : ค่ะ.. ค่ะ.. ก็คือสรุปว่าเมื่อได้เรียนรู้ แล้วก็มีทักษะแล้ว แล้วก็มีความสุข ก็คือมี เจตคติที่ดีแล้วเนี่ยเราสามารถที่จะ อาจจะจำลองสถานการณ์หรือไปใช้จริง ในสถานการณ์จริงอะไรยังงั้นนะคะ เพื่อให้นักเรียนเกิดอ่า... ความรู้ ทักษะ ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นนะคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า : ค่ะขอบคุณนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... ก็คือสถานการณ์อะไรนะคะ คุณครู ที่นักเรียนต้องได้พบ เราจึงจะมั่นใจ ว่าเขาจะสามารถทำถึงนั้นได้อย่างแท้จริง อยากให้คุณครูศศิธรพูดถึง สถานการณ์ที่เราจะกล่าวถึงต่อไปนี้ อะคะ ว่าเราจะทำอย่างไรให้นักเรียน เรา จึงจะรู้่านักเรียนนั้นได้ทำถึงนั้นได้จริง ๆ อย่างที่เราคาดหวังเอาไว้ อะคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อย่างที่บอกไว้ก่อนหน้านี้ว่า สองอย่างที่จะวัดได้ว่า เขาสื่อสารได้หรือเปล่า ก็คือ หนึ่ง สถานการณ์สมมติหรือสถานการณ์จริง ซึ่งถ้าเป็นในบทเรียนก็ น่าจะเป็นสถานการณ์สมมติในห้อง อาจจะจับคู่สนทนาหรือว่าให้ทำแบบ สนทนาจำลองสถานการณ์ในห้องเรียน อะไประมาณนี้คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ... ค่ะ... ก็ในช่วงนี้ก็สถานการณ์โควิดด้วยเนาะ ก็อาจจะคุณครู คุณครูก็ อาจจะจำลองสถานการณ์ในห้องเรียนแล้วก็ให้คุณครูจับคู่ หรือจับกลุ่มใน การฝึก
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า : ถ้าเป็นสถานการณ์โควิดก็อาจจะให้เป็นเหมือนลิงค์หรือไม่ก็ส่งเป็นคลิปเสียง สนทนา
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ..ส่งคลิปเสียงสนทนามาให้คุณครูได้ใช้ไหมคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ได้ฟัง ได้รู้ว่าเขาออกเสียงประโยคนี้นึกใหม่ คำศัพท์นี้ถูกไหม อะไอย่างงี้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... Ok ...ขอบคุณนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... แล้วที่เราพูดมาทั้งหมดทั้งมวลอะคะ อิม...สรุปแล้วก็ให้นักเรียนต้องทำ อะไรได้อะคะ แล้วต้องปฏิบัติอะไรได้บ้างอะคะคุณครู
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันดับแรกก็คืออย่างที่บอกคือต้องจำคำศัพท์ให้ได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

- ผู้เชี่ยวชาญพูด: อย่าง 5 คำ 10 คำ อะไรประมาณนี้ แล้วหลังจากนั้นก็เอาคำศัพท์ที่จำได้ 5 คำ 10 คำ เนี่ยมาลอง มาเรียงเป็นประโยคดูว่ามันเป็นประโยคได้ไหม
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... อ้อก็เป็น
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ เราก็จะได้ฝึกทั้งคำศัพท์แล้วก็การพูดประโยค
- ผู้วิจัยพูดว่า: Ok ... ค่ะ... ขอบคุณนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... อืม...เมื่อเรา... อืม... เมื่อเราทราบแล้วว่ามันนักเรียนต้องทำอะไรได้แล้ว ปฏิบัติอะไรได้นะคะ ...แล้ว... สถานการณ์ที่เราสร้างขึ้นนะคะ สถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนควรจะได้รับความเข้าใจและเมื่อไหร่ คุณครูคิดว่ามันจะเกิดผลอย่างแท้จริงอะคะ เมื่อเราได้.....
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็คือ ถ้าผลใช้ใหม่คะ ก็...
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็นักเรียนตอบกลับมาได้ว่าคำศัพท์อะไรบ้างเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่เขาสามารถจำได้ เช่น แบบ ขยม = จัน /ฉวมก= ชื่อ หรือโฮบบาย= ทานข้าว หรือไม่ก็เป็นบทสนทนา การสนทนาตอบโต้เบื้องต้น เช่น แบบ...โลกฉวมก อะเวย =คุณชื่ออะไร/ ขยมฉวมก... อะไรก็ว่าไป
- ผู้วิจัยพูดว่า: ก็คือ หมายความว่าป็นคำศัพท์บทสนทนาที่อยู่ในชีวิตประจำวันของเราง่าย ๆ ก่อน ในระดับประถมศึกษา ถูกไหมคะ แล้วก็นักเรียนก็สามารถที่จะจำได้ง่าย ๆ แล้วก็นำไปสู่การเรียนรู้ที่สามารถพูดแล้วก็ต่อยอดได้อีกต่อไป... Ok....คะ... ขอบคุณนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... แล้วหลังจากที่เราได้พูดคุยมาซักในประเด็นที่สำคัญ ๆ ทั้งหมดทั้งมวลที่กล่าวมาข้างต้นนะคะ คุณครูศศิธรมีอะไรที่จะแนะนำไหมคะ หรือนักเรียนยังมีอะไรอีกไหมคะที่นักเรียนต้องทำได้หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรดังกล่าวที่กล่าวมาทั้งหมดทั้งมวลข้างต้นแล้ว ยังมีอะไรที่นอกเหนือจากที่เราได้พูดคุยกันเบื้องต้นแล้วคะว่านักเรียนต้องทำอะไรได้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็อย่างอันนี้ก็คือ มันเป็นการสื่อสารใช้ใหม่คะ แต่ถ้าจะขอดอยากจะให้ป็นอ่าน เขียน เพื่อที่แบบเราอาจจะป็นการอ่าน เขียนจากเรื่องที่เรียนไปก่อนหน้านี้ก่อนนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เพราะว่าถ้านักเรียนเขียนได้ เขาก็จะสามารถอ่านได้อีกด้วย แล้วก็จะมีทักษะทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน ฟัง พูด อ่านและ เขียนคะ

- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม ฟัง พูด อ่าน และเขียน เนาะ แล้วถ้าเกิดว่านักเรียนเขาอยากสนใจที่จะไปศึกษาใน YouTube อะไรต่าง ๆ เนี่ย ก็สามารถเรียนรู้ได้เพิ่มเติมได้เหมือนกัน ใช่มั้ยคะคุณครู
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ได้ค่ะ จริงๆตอนนี้มันมีช่อง YouTube ของกระทรวง อะไรพวกนี้ด้วย ที่ภาษาเขมรเบื้องต้นแนะนำประโยคอะไรอย่างนี้จะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ขอบคุณมากนะคะคุณครู
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะวันนี้ก็ได้สาระสำคัญนะคะ ในประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการนำไปสู่ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น เพื่อที่จะนำผลการวิเคราะห์ในการที่ได้จากการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเขมรนะคะไปทำหลักสูตรในระดับประถมศึกษาต่อไป ก็วันนี้ผู้วิจัยนะคะ ...นางสาวสุภาณี แคะมะดัน ขอขอบพระคุณ คุณครูศศิธรเป็นอย่างยั่งนะคะที่ให้ความร่วมมือและเมตตาผู้วิจัยในครั้งนี้ค่ะ ก็ผู้วิจัยก็มีของที่ระลึกมอบให้คุณครูด้วยนะคะ ขอบพระคุณมากนะคะ...ค่ะ.. สวัสดีค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นางสาววันรัตน์ จำเริญ

วันที่ 22 เดือน ตุลาคม 2564 สถานที่ โรงเรียนหนองตากงพิทยาคาร ตำบลหนองตากง

อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ช่วงเวลา 10.00 น.-11.00 น. รวมเวลาทั้งหมด 1 ชั่วโมง

ผู้วิจัยพูดว่า:

สวัสดีค่ะ...คะ.. วันนี้คะวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2564 วันนี้ผู้วิจัย มาเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเขมรนะคะ อืม.. เป็นการท้าวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนประถมศึกษานะคะ ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้คะ มีวัตถุประสงค์ก็คือ เพื่อทำการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนประถมศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นหลักสูตรสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไปนะคะ คราวนี้ วันนี้ก็มาสัมภาษณ์คุณครูวันรัตน์นะคะ จำเริญที่โรงเรียนหนองตากงพิทยาคารนะคะ ซึ่งท่านเป็น...อืม..ผู้มีความรู้และมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเขมรโดยตรงเลยนะคะ วันนี้ก็ขออนุญาตคุณครูนะคะ อืม.. บันทึกเสียงนะคะ สัมภาษณ์และบันทึกเสียงคะ ก็คือ อยากจะสอบถามคุณครูในเรื่องของประเด็นแรก ก็คือ ถ้านักเรียนเรียนจบหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเนี่ยคะ คุณครูมีความคิดเห็นว่ามันนักเรียนจะต้องทำอะไรได้คะ อยากให้คุณครูระบุสิ่งที่สำคัญที่สุดที่นักเรียนทำที่นักเรียนต้องทำได้คะ..สักหนึ่งประเด็นสำคัญนะคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า:

คะ...อืม...ในการเรียนภาษานะคะ ทุกภาษาคะ ถ้าเรียนแล้วเนี่ย คืออย่างสำคัญหัวใจหลักที่สำคัญที่สุดเลย คือถ้าเรียนจบหลักสูตรแล้วเนี่ยก็ต้องสามารถสื่อสารได้ สามารถพูดได้นะคะ พูดในที่นี้หมายถึงว่า พูดเบื้องต้นในการ..อืม..สื่อสารในชีวิตประจำวันได้นะคะ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือ ต้องรู้จักอักษรของภาษานั้น ๆ นะคะ เราก็สามารถที่จะอ่านได้นะคะ ต้องอ่านได้รู้ว่า อืม ..ตัวนี้มันคือตัวอะไรอย่างเช่น พยัญชนะ สระ อย่างน้อยก็คือ ต้องอ่านประโยคได้ ประโยคสั้น ๆ ได้นะคะ ถ้าจบหลักสูตรนี้นะคะ เพราะว่าการเรียนภาษาเนี่ย มัน.. อืม..การเรียนภาษาเนี่ยมันก็ต้องพูดได้นะคะ หัวใจหลักของมันเลย สื่อสารเบื้องต้นได้ เกี่ยวกับ สื่อสารกับคนกัมพูชาอย่างเงี้ย อะ..ลองไปสื่อสารดู ลองไปพูดดู ค่าย่าย ๆ อะคะ คำทักทาย คำอะไรอย่างเงี้ย ง่าย ๆ

นะคะ อ่า..แล้วเราถ้า..ถ้านักเรียนเรียนหลักสูตรนี้แล้วเนี่ย ภาษาเนี่ยมันก็ต้องมันก็ต้องระบุตรงที่ว่าต้องเน้นในการพูดนะคะ ถ้าเรียนภาษาต้องเน้นในการพูด ภาษาเขมรของเราเนี่ยก็เราก็จะเน้นในการพูดให้เด็กที่จะไปสื่อสารกับคนกัมพูชาได้ เพราะว่าอยู่ตรงจังหวัดจันทบุรีเนี่ยคนกัมพูชามาทำงานเยอะ แล้วเป็นโอกาสดีสำหรับเด็กที่จะได้ใช้ภาษาคำด้วย ตรงนี้นะคะ ก็จะเน้นในการพูด ถ้าจบหลักสูตรตัวนี้คือหัวใจหลักสำคัญเลย ก็คือ สามารถพูด สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาของเขาได้คะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ก็คือ...สรุปก็คือ คุณครูให้ประเด็นสำคัญไปที่นักเรียนเมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้ว นักเรียนสามารถพูดภาษาเขมรได้ ไม่ว่าจะเป็น อิม...ก็คือ เน้นไปเรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย พูดคำศัพท์ง่าย ๆ ซึ่งมีปัจจัยที่เกิดขึ้นก็คือ จังหวัดจันทบุรีติดต่อกับประเทศกัมพูชาเพื่อนบ้านของเราเนคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เป็นพื้นที่ ที่มีการ... ที่ติดกับชายแดนนะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: OK ก็คือ ประเด็นสำคัญก็คือ นักเรียนต้องพูดได้

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ พูดได้ แล้วก็สามารถอ่านประโยคได้ ประโยคสั้น ๆ อย่างนี้จะ

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ.. คะ.. ขอบคุณคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ... เมื่อได้สมรรถนะที่สำคัญที่สุดที่คุณครูได้ระบุไปแล้วเบื้องต้นนะคะในเรื่องของการพูดนักเรียนสามารถพูดได้แล้ว..แล้วคุณครูคิดว่า อิม..นักเรียนนะคะจะต้องเรียนรู้เนื้อหาอะไรนะคะที่สำคัญๆที่จะไปเชื่อมโยงของการที่นักเรียนจะต้องพูดได้ สื่อสารได้อย่างนี้ อะคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อย่างเช่นหลักสูตรนะคะ แผนนะคะ..ในการสอนเด็กนะคะ..ที่เขาจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารภาษาเขมรได้เนี่ย มันก็ต้องเป็นคำศัพท์นะคะ ซึ่งคำศัพท์เนี่ย ก็คือเป็นศัพท์ที่ง่าย ๆ สำหรับเด็กเป็นคำศัพท์เบื้องต้น ทักทายนะคะ การทักทายนะคะ อ่า..ประโยคทักทายแบบเบื้องต้นนะคะ เช่น สวัสดี = จุมเรียบข้าว หรือข้าวะเดีย.... นะคะ แล้วก็ไปไหน มาไหน ไปกินข้าวหรือยังนะคะ แล้วก็คำศัพท์ เป็นหมวด ๆ ไปอะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นหมวด ๆ..อ้อ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ อย่างเช่น หมวดแรกก็อาจจะเป็นการทักทายเบื้องต้นนะคะ มีประโยคให้เด็กพูด ให้เด็กจำนะคะ ต่อไปก็อาจจะเกี่ยวกับเครือญาติ อ่า..อะไรที่อยู่ใกล้ตัวของเรา ร่างกายของเราอย่างเงี้ย... แต่โดยที่สำคัญก็คือต้องให้รู้ประโยคพื้นฐานก่อน ที่เขาใช้ในชีวิตประจำวัน ที่เขาอ่า..ที่เขาใช้..

ผู้วิจัยพูดว่า: ไกล ๆ ตัว

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ค่ะ... แล้วก็อีกอย่างหนึ่งนะคะ ที่สำคัญก็คือ เด็กเขาจะมีที่เขาอยากรู้ ว่าจะให้เป็นการบ้านไปว่า อะ ...พรุ่งนี้นะมาเรียนกับครูเนี่ยต้องมีคำถามถามครูนะ คนละ 10 คำ ที่เราอยากรู้อีกบางคนก็เป็นคำที่แบบว่า ครูหนูรักแม่เนี่ย..หนูต้องพูดยังงัย อะ เป็นประโยคที่แบบพื้น ๆ นะคะแต่เด็กเขาไม่รู้เนาะ ที่เขา ถ้าเขาได้เอาคำศัพท์ที่เขาอยากรู้มาถามคือ พอเขาได้รู้คำนั้นแล้วเขาจะจำ แล้วก็ประโยคของภาษาเขมรเนี่ยไม่ได้ยาก

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: มันเป็นประโยคที่เหมือนกับภาษาไทยคือ ประธาน กริยา และกรรม ไม่ต้องแบบสลับอะไรกันเลย พูดง่ายๆ นะคะที่สำคัญก็คือ อ่า..คำศัพท์ถ้าเขารู้คำศัพท์แล้วเขาก็จะไปปะติดปะต่อกันได้นะคะ การเรียน การเรียนเนี่ยก็คือ ต้องให้ได้สนุกสนาน สร้างบรรยากาศในห้องเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนก็อย่างเช่น พาเด็กเล่นเกมส์ อ่า..เด็กก็จะชอบมาก ถ้าเขาเรียนอะไรที่เป็นแบบวิชาการมาก ๆ เนี่ย เอาละสมาธิเด็กจะต่อต้านละ ค่ะ 30 นาทีแรกนี่คือเริ่มต่อต้านละ ถ้าเรียนอะไรที่เป็นวิชาการมาก ๆ นะคะต้องมีเล่นเกมส์นะคะ พาร้องเพลงอย่างเงี้ย เขาก็จะสนุกสนานแล้วก็เขาก็จะเปิดใจรับ รับการเรียนรู้มากขึ้น

ผู้วิจัยพูดว่า: รับการเรียนรู้มากขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ ถ้าเขา ๆ เปิดใจแล้วเนี่ย ...เปิดใจกับการเรียนแล้วเนี่ยเขาก็จะทำให้เราเนี่ย ...สอนง่ายขึ้นนะคะ แล้วเด็กก็จะจำด้วย แล้วเขาก็อยากที่จะมาเรียนวิชานี้คะ แล้วหลักสูตรนะคะ แผนนะคะก็ถึงว่า ก็เริ่มจากทำทักทายเนาะ อ่า..คำทักทายเบื้องต้นพื้นฐานไป เป็นหมวด ๆ ไป พอเขารู้คำศัพท์แล้ว

ผู้วิจัยพูดว่า: เน้นเป็นหมวด ๆ ไป

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ค่ะ... พอเขา

ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นเรื่องใกล้ตัว

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ค่ะ...เอาเรื่องใกล้ตัวก่อน นะคะ ถ้าเรื่อง เรื่องแบบคำศัพท์ยาก ๆ นี่คือ เราก็ไปเจาะลึกในระดับต่อไป

ผู้วิจัยพูดว่า: ในระดับต่อไป ในระดับขั้นต่อไปเนาะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พอ... พอเด็กสามารถออกเสียงได้แล้วพูดได้แล้วว่าเออ.. คำนี้สวัสดิ์ครับ... เออ ... จมเรียบชั่วบาด/ จมเรียบชั่วจ้ำ...อะไรอย่างเงี้ยพอเขารู้แล้วว่าพูดว่ายังไงอะ
ต่อไปเรามาคุยว่า คำเนี่ย มันเขียนว่ายังไง

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เด็กอยากจะรู้แล้วว่าเขียนแบบไหน อ่า เราก็จะพาเขาเขียน อ่า...คำนี้พาเขา
เขียนว่า คำนี้เขียนยังไงนะ พื้นฐานแล้วเนี่ยเราก็จะสอนเด็ก พยัญชนะมาก่อน
ให้เนอะอะ เด็กก็จะได้ว่าเออ ตัวนี้คือ ตัวใจ ตัวอะไรอย่างเงี้ยแล้วเอามาผสม
กัน อ้อออกเสียงอย่างเงี้ย เขียนอย่างเงี้ยหรือ ก็ฝึกให้เขาเขียนบ่อย ๆ ภาษานะอะ
เป็นอะไรที่ต้องฝึก ฝึกบ่อย ๆ ทำบ่อย ๆ ก็จะจำ แล้วก็ชำนาญนะอะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... พอพาเด็ก อ่าบอกว่า...อะ...เนี่ย...เรารู้แล้วใช่ไหมว่าคำเนี่ย...พูดว่ายังไง
ลอง มาเขียนดูสิมันจะเขียนยังไง ก็ให้เด็กฝึก เขียนเริ่มเขียน

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขาก็จะชอบนะ ที่ผ่านมานะ...เด็กชอบ ชอบเขียน ตื่นเต้น ที่ ตัวอะไร อะไร
แบบผสมอย่างเงี้ย อ่านออกอย่างเงี้ย คือเด็กเขาจะตื่นเต้นนะอะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พอเขารู้แล้วว่าคำนี้เขียนแบบนี้ พอเขาออกไปข้างนอกเขาไปเห็นประโยชน์ที่
ติด ติดตามร้านค้าหรืออะไรอย่างเงี้ย... เขาก็จะไปยืนสะกด เขาก็จะไปยืนอ่าน
อะ อันนี้มันจะเป็น อ่าเป็นแผนที่สามารถทำให้เด็กบรรลุวัตถุประสงค์ได้ละ
แล้วก็หัวใจเด็กด้วยแล้วก็ อ่า เป็นคำศัพท์ ที่เน้นคำศัพท์ แล้วก็ ขึ้นตอนต่อมา
คือพาเด็กเขียน เขียนคำศัพท์ที่เขาคุ้นเคยอะ เขาก็จะจำ อันนี้ก็คือเป็นสิ่งสำคัญ
ในการเรียนของภาษาเขมรนะอะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ... ในประเด็นนี้ก็คือ คุณครูก็จะเน้น ไปในเรื่องเนื้อหาการเรียนรู้ เนี่ย...
คุณครูก็จะเน้น ไปในเรื่องคำศัพท์ใกล้ตัวที่ใช้ในชีวิตประจำวันนะ ให้เด็กฝึก
ทำง่าย ๆ สำหรับเด็กประถมศึกษาเนอะอะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่

ผู้วิจัยพูดว่า: Ok ...ขอบคุณนะอะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อะ... แล้ว ๆ ทักอะอะไรอะคุณครูที่ ๆ จะแสดงให้เห็นว่านักเรียนเขาจะทำสิ่ง
นั้นได้ ก็คือ หนู อืม... ผู้วิจัยหมายถึงว่าทักอะอะไรที่นักเรียนจะส่งเสริม

- สนับสนุนให้นักเรียนหัด เรียนรู้สาระนั้นแล้วสามารถพูดภาษาเขมรได้คะ คือทักษะอะไรที่เราจะช่วยสนับสนุนในด้านนี้ให้นักเรียนได้พูดได้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ ๆ...ก็ที่เคยกล่าวมานะคะว่า ภาษาเนี่ย...ต้องเป็นอะไรที่ต้องฝึกบ่อย ๆ ต้องปฏิบัติบ่อย ๆ นะคะ อย่างครูสอนเนี่ย ทักษะที่ทำให้เขาพูดก็ต้องมี ฟัง พูด อ่าน เขียน นะคะ ทักษะทั้ง 4 ด้านนะคะ จะทำยังไงที่จะทำให้เขาทำทั้ง 4 ด้านได้ นะคะ การปฏิบัติเนี่ยนะคะ เริ่มแรกเลยนะคะก่อนที่จะเข้าเรียนเนี่ย ครูจะให้เขาอยู่นอกห้องก่อน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ... ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า...อยู่นอกห้องก่อน แล้วทีนี้ แล้ววันนี้เนคะก็คือให้เขาไปคิดมาแล้ว บอกเขาแล้วว่าก่อนที่จะเรียนพຽ່ງนี้เนาะ วันเรียนเรียนก็บอกเขาแล้ว
- ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นการวางแผนล่วงหน้า
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พຽ່ງนี้เนี่ยเราจะมาทักทายกันเกี่ยวกับอาหารที่ชอบ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อาฮะ.. ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ให้เราไปหาคำศัพท์อาหารที่ชอบมา เราอยาก เราชอบอาหารอะไร แล้วเราจะมาพูดคุยกันก่อนที่จะเข้าห้อง พอถึงเวลาก่อนจะเข้าห้อง ก็สวัสดี ก็ให้เขาทักทายเป็นภาษาเขมรกับครู สวัสดีเสร็จแล้วก็ให้เขาพูดประโยค
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ... ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คือจะให้ประโยคเขาไป ก็จะบอกประโยคเขาไปสั้น ๆ หนูชอบ ผมชอบ อ่า.. ขมจอลจ๊อด
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า...
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า..จอลจ๊อดแปลว่า ชอบ เนาะ บางคนเขาบอก ขมจอลจ๊อดยَابอบอล อ่า... ฉันชอบกินข้าวต้ม
- ผู้วิจัยพูดว่า: ข้าวต้ม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า..อะไรอย่างนี้ เขาก็จะบอก แล้วเขาก็จะผ่านไป คือเขาก็จะตื้นเต้นนะคะ เขาต้องไปหาคำศัพท์มาก่อนแล้ว อ่า ว่าถ้าคำศัพท์ไหนที่เขาไม่รู้เขาก็จะมาถามครู บางคน ๆ ก็โทรมาถาม อ่า อันนี้คือเป็นทักษะหนึ่งที่จะทำให้เขา อ่า... เป็นการกระตุ้นเขาก่อนที่จะเข้าห้องเรียน นะคะ ให้เขาได้พูดภาษาเขมร ก่อนเข้าห้อง ก็...อ่า... ครูก็จะอยู่น้ำห้อง เขาก็จะอยู่น้ำห้องเหมือนกันเป็นแถว เขาก็จะสวัสดี แล้วเขาจะแบบทักทายกันแล้วก็ วันนี้หนูชอบอะไร แล้วก็เสร็จแล้ว อะ

...ผ่านเข้าไปเรียนได้ มันเป็นเหมือนกับเด็กก็เหมือนว่า เฮ้ย... ภูมิใจพูดได้นะ
ประโยคนี้ ประโยคสั้น ๆ พูดได้แล้ว

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... ได้พูดภาษาเขมรได้แล้ว ประโยคสั้น ๆ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เป็นการกระตุ้นให้เขาเรียนในบทต่อไปได้ในห้องเรียน

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พอขั้นตอนต่อไป พอเราเข้าห้องเรียนนะค่ะ อันนี้คือทักษะการพูดแล้วนะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ต่อมาทักษะการฟัง ครูก็จะพูดเป็นภาษาเขมรไป อ่า ในห้องเรียนมีอะไร ๆ ครู
ก็จะพูดเป็นคำศัพท์ไปได้ อันนี้คืออ่า.. บิก = ปากกา แล้วก็เอาขึ้นมาให้เขาฟัง
บางทีครูก็ ถ้าบางวัน ครูก็จะร้องเพลงค่ะ ครูก็บอกอ่า สองฟังสิ จับคำศัพท์ที่ว่า
เรารู้ไหมว่าความหมายคืออะไร

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม..

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คือร้องเพลงง่าย ๆ

ผู้วิจัยพูดว่า: ร้องเพลงง่าย ๆ ให้นักเรียนฟัง แล้วก็ให้นักเรียนตอบ ให้ถาม อ่า... ให้เขาตอบ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็แล้วทีนี้ก็จะให้เขาแบบว่ายกมือ อ่า ยกมือตอบว่าคืออะไร คำศัพท์ ฐู ใครรู้
บ้างว่าคำนี้คืออะไร เขาก็จะพากันจด กันแล้ว อ่า... บางคนก็ฟังมัน
ก็หลากหลาย นะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เออ... บางคนก็ฟังผิด ฟังถูกก็ให้คะแนนหมด

ผู้วิจัยพูดว่า: ไม่เป็นไร

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ไม่เป็นไร คือมันเป็น....

ผู้วิจัยพูดว่า: นักเรียนได้ เกิดการเรียนรู้ 555

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ค่ะ....ก็คือ ให้คะแนนหมดเลยคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แล้วทีนี้ อะ... ฟัง พูด อ่า ต่อมาพูดนะค่ะ พอเข้าสู่เนื้อหาแต่ละบท ก็จะให้เด็ก
สนทนาทุกครั้ง อ่า...

ผู้วิจัยพูดว่า: สนทนานี้ เป็นการจับคู่ หรือว่า...

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: จับคู่ค่ะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม...

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็จะมีจับคู่ด้วย แล้วก็จะมามีมาคุยให้ครูฟัง... อ่า... ว่าวันนี้ไปไหนบ้าง บางทีเด็กก็จะจดมา จดแล้วก็มาพูดก็ได้ นะคะ การพูด
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม... คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่าน ฟัง พูด อ่าน นะคะ อ่านเนี่ย...จะเอานิทาน เอานิทานง่าย ๆ
- ผู้วิจัยพูดว่า: นิทานง่าย ๆ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... พาเขาอ่านก่อน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ...
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พาเขาอ่านก่อนประโยคแรก อ่านก่อนประโยคที่สอง แค่อสองประโยคแค่นั้นพอคะ แล้วให้เขามาอ่านให้ฟัง
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ทำอย่างนี้ทุกวัน ๆ เขาจะจำคำศัพท์ได้ แล้วเขาก็จะสามารถพูดได้ อ่านได้... คะ ... เขาจะจำ
- ผู้วิจัยพูดว่า: เอานิทานมาเป็นสื่อในการให้นักเรียนฝึกทักษะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: OK ...คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อีกอย่างหนึ่งนะคะ ฟัง พูด อ่าน เขียน พอมาเขียน ก่อนที่เขาจะส่งการบ้านทุกครั้ง จะให้เขาเขียนชื่อก่อน เขียนชื่อเป็นภาษาเขมร คะ เขาก็จะ เขาก็จะแบบภูมิใจว่าผมมีชื่อเป็นภาษาเขมรแล้วนะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... เขียนได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขา... บางทีเขาไปเขียนให้พ่อ แม่เขาดู
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า...ว่าผมชื่อนี้ะ เขียนแบบนี้ะ อะไอย่างงี้ะ อ่า พอ บางครั้งให้เขียนชื่อเสร็จ อ่า... แล้วก็...อะ... คำศัพท์ จำคำศัพท์ไหนได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ลองลีให้เขาหัดเขียน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ถ้าอย่างเช่น ถ้าเรียนเรื่องเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ อย่างงี้คะ ก็จะให้เขาลองเขียนให้ดู เราจะไม่ว่าพูดว่า กอ คอ โก โค โง เป็นลำดับ เราจะสลับ อ่า บางที

...อะ ...กอ ให้เขาเขียน กอ บางที โง่ อย่างเงี้ ให้เขาแบบอะ ก ง จ ด ดูสิว่าเขาจะเขียนได้ไหม อ่า

ผู้วิจัยพูดว่า: เขียนยังงั... เขียนได้ไหม คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แต่โดยร้อยละ 80 สามารถเขียนได้

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... นั้นแหละ คือทุกอย่างคือ เราต้องฝึกเขาแล้วกลับบ้านไปก็บอกว่า อะ... ไปเขียนพยานะ แล้วให้ผู้ปกครองเซ็นมา คือให้เขาไปเขียนให้ผู้ปกครองดู อ่า ...นั่นแหละ แล้วก็ให้ผู้ปกครองเซ็นมาว่า เป็นหลักฐานว่า อ่า เราปฏิบัติแล้วนะ

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... ทำแบบนี้ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เด็กจะเกิดพัฒนา เกิดทักษะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ก็คือ เกิดทักษะ แล้วก็ทำได้

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ ต่อไปก็จา... จาสอบถามคุณครูว่าแล้วนักเรียนนะคะ ที่เขาจะสามารถพูดภาษาเขมรได้เนี่ย เขาจะต้องมีเจตคติอย่างไรต่อภาษาเขมรนะคะ เพราะว่าเขาจะ เขาจะต้องเป็นยังงั

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: จากการที่ได้สัมผัสเด็กมานะคะ เด็กเขาจะเริ่มต้นมาจากศูนย์ทุกคนเลย คือเขาจะแบบ อ่า ทุกวิชาเขาจะแบบ... เฮ้ย เราต้องไปเรียนหนะ คือเหมือนหน้าที่ว่าเออ... เราต้องไปเรียนนะคะ อ่า แต่มันเป็นสิ่งสำคัญของครูที่จะสร้างให้เขามีทัศนคติอย่างไร เพราะว่าเด็กเนี่ยเขาเหมือนมีความคิดว่า...อะ... เราต้องมาเรียนทุกวิชา ๆ เราต้องมาเรียน

ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นหน้าที่ต้องเรียน

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อะ... มีหน้าที่ต้องเรียน เป็นความคิดของเขาจะ... อ่า... แต่มันจะขึ้นอยู่กับครูคนนั้นว่าเขาจะสร้างให้เด็กมีเจตคติที่เปลี่ยนไปจากนี้ไหม

ผู้วิจัยพูดว่า: อยากเรียนมากขึ้นคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า อยากเรียนมากขึ้น เงี้ย...เขาจะสามารถทำใหม่นะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: แรงจูงใจ เขาเรียกว่าแรงจูงใจในการเรียนวิชานี้

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ... อ่า... ต่อเมื่อถ้าเด็ก ๆ เขาจะมีความ ถ้าอย่างป็นพวกภาษานะคะ ถ้าพูดถึงพวกภาษาเนี่ย...เด็กเขาจะมี

ผู้วิจัยพูดว่า: ไม่ค่อยอยากจะเรียนเท่าไรใช่ไหม 555

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: บางคน ๓ นะคะ บางคน ก็อู๊ซ ยาก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ภาษาเขมรยากจังเลยอะ ไรยังเงี้ย... กลัวแล้ว
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: จะอะไรอย่างเงี้ยนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า ๆ เข้าใจ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แต่ว่ามันก็จะมามีเด็กที่แบบว่า... เฮ้ย ...เราอยากรู้ อยากพูดได้นะ อะไรอย่างเงี้ยคะ พอถ้า ๆ มาเรียนของวิชาภาษาเขมรแล้วเนี่ย...ครูต้องทำให้เด็กเปลี่ยนทัศนคติ จากศูนย์
- ผู้วิจัยพูดว่า: อยากเรียน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า เรียนมากขึ้นนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ภาษาเขมร ไม่น่ากลัวเลย อะไรอย่างเงี้ย
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ เออ ถ้าจะพูดถึงว่า เจตคติของเด็กๆ นะคะ ที่ ๆ ๆ จะเรียนภาษาเขมรเนี่ย มันก็ต้องหนึ่งเริ่มจากการสนใจ
- ผู้วิจัยพูดว่า: สนใจก่อน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า...สนใจก่อนอีกกว่าอยากพูดได้เนี่ย อยากพูดได้เด็กจะมี เด็กจะมีคำถามในใจ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ในใจอยู่แล้ว
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ในใจว่า... เฮ้ย...
- ผู้วิจัยพูดว่า: อยากพูดได้ต้องทำยังไง อะไรอย่างเงี้ย
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ...เราจะทำยังไง เราจะพูดได้ นะคะ เจตคติตรงนี้เนี่ย เออ... อย่างแรกเลย คืออยากพูดได้ อยากรู้ว่าคำนี้มันพูดว่ายังไง อ่า...ความคิดก็คือ ชอบ พอเรามา เรียนแล้วเนี่ย ถ้าเรารู้สึกว่าครูเขาพาเราๆแบบเรียน เรียนรู้แล้วเราพูดได้นะคะ แล้วเด็กพูดได้อย่างเงี้ยเด็กเขาจะมีความภูมิใจ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ภูมิใจว่า อ้าวเราก็เรียนได้นะ อะไรอย่างเงี้ย บางคนก็บอกว่า โห
- ผู้วิจัยพูดว่า: ก็ไม่ได้ยาก ยากอย่างที่คิดเลย
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เออ...หัวสมองหนูไม่ดีอะไรอย่างเงี้ย อ่า หัวสมองหนูไม่ดี แต่พอถ้าเด็ก ถ้าเด็ก พูดได้ครูชม
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า...คือการให้กำลังใจ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... เกิดความมั่นใจละ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า... เกิดความมั่นใจ

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พอเกิดความมั่นใจเด็กเขาก็จะชอบ แล้วก็อยากที่จะเรียนรู้แหละ เขาก็จะภูมิใจว่า... เฮ้ย... เราก็ดูได้นะ อะไรอย่างนี้ คือ เด็กทุกคนสมองจะไม่เท่ากัน
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... แล้วบางคนเรียนเก่ง บางคนเรียนไม่เก่งแต่เขาเก่งในด้านอื่น
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... เรา ๆ ต้องยอมรับตรงนี้ ไม่มีเด็กคนไหนโง่คะ... บอกเลย... ไม่มีเด็กคนไหนโง่... เพียงแค่ความสามารถที่แตกต่างกัน อันนี้ ๆ พูด ๆ จริง ๆ บางคนเรียนไม่เก่งแต่สามารถทำอย่างอื่นได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: เข้าใจ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แต่เจตคติตรงนั้นแหละ เด็กต้องมีเจตคติยังงี้ที่จะเรียนได้ก็คือ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ต้องสนใจ ต้อง
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... เริ่มต้นจากสนใจ
- ผู้วิจัยพูดว่า: รู้สึก... ไซ้...สนใจแรงจูงใจจากครูก็มีส่วนสำคัญ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: สำคัญมากค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ไซ้ค่ะสำคัญมาก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ไม่นั่นในเรื่องวิชาการมากเกินไป
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: จริงค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อย่างนี้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อย่างภาษาเนี่ยจะต้องเล่นเกม
- ผู้วิจัยพูดว่า: เกม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า
- ผู้วิจัยพูดว่า: เกมเข้ามาเกี่ยวก็ดี
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อีกอย่าง ถ้าเป็นอย่างวัยรุ่นนะคะ เอาละเปิดเพลงๆที่เป็นวัยรุ่น
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขาก็จะดู... เฮ้ย...คนนี่หล่อ คนนี้ช้ออะไรอย่างนี้ แล้วคำศัพท์เขาพูดถึงอะไร
- ผู้วิจัยพูดว่า: ก็เป็นอีกสื่อหนึ่งที่
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ไซ้ค่ะ

- ผู้วิจัยพูดว่า: สามารถที่จะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และอยากเรียนมากขึ้น
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: นะคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แล้วเด็กนะคะ จะต้องพยายามฝึกนะคะ จะต้องมีความคิดว่าถ้าเราอยากเรียน ถ้าเราอยากพูดได้เนี่ย..เราต้องฝึก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... ต้องฝึก
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็พยายามบอกเด็กว่า เราต้องฝึกนะ กลับไปก็ถือถ้าบางคนเนี่ยอาจจะมีการเป็น เป็นคนกัมพูชาก็มี อ่า... เพราะเด็กหลาย ๆ คนเนี่ยก็จะมาถามครูเขาเอา จดหมายมาให้ครูดูเลยนะอ่า ว่ามี เนี่ย คือจุด ๆ หนึ่งที่เขอยากเรียนภาษาเขมร เป็นอีกจุด ๆ หนึ่งที่เขอยากเรียนภาษาเขมรคือหนึ่ง มีคนมาจับ
- ผู้วิจัยพูดว่า: เอ้อ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ส่งจดหมายมา แล้วไม่รู้ว่าคำนี้อ่านว่าอะไร อ่า... อยากเรียนรู้จังเลย อยากรู้ ภาษาเขมรจังเลย
- ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นแรงจูงใจ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เปิดละ เปิดความสนใจ ของเด็กละ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า... อ่า..
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็มาถามครู อ่ามาถามครูเสร็จแล้ว ครูก็บอก ๆ ไปบางทีเงิน นั้งเงิน ก็เลย บอกว่าเนี่ยนะถ้าเราอยากรู้ว่าเขาเขียนว่าอย่างไรเราต้องตั้งใจเรียน
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่ะ... เราต้องมีความคิดว่าต่อไปฉันจะไปพูดกับคนกัมพูชาได้ ต่อไปฉันจะอ่านได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: สร้างแรงจูงใจอีกด้านหนึ่ง
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... สร้างแรงจูงใจให้เด็กนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: มันมีเหตุการณ์หลาย ๆ เหตุการณ์ที่ทำให้เด็กเนี่ย มีเจตคติที่ดีต่อภาษา ...อ่า... เขาบางที เขาคิดว่าภาษาเราพูดได้แล้ว อ่าพูดได้แล้วเป็นคำ เป็นพื้นฐาน มัน เป็นภาษาเขมรอื่น แต่มันไม่ใช่ภาษาเขมรของฝั่งกัมพูชา อ่า เด็ก ๆ ส่วนมากจะพูดเขมรอื่นได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: เออ

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ค่ะก็เลย ๆ แบบว่าถ้าอยากพูดของภาษากัมพูชาได้หนึ่ง เราต้องขยันนะ
อ่า...เราต้องเปลี่ยนความคิดใหม่นะ เราต้องชอบ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... เดี่ยวครูจะพาเรียนรู้หลาย ๆ อย่างก็ก็นำสื่อ ๆ ที่เขาอยากเรียนรู้จะ
ตื่นเต้น ๆ มาให้เขาเรียนรู้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขาก็จะเกิด อ่า เกิดๆการอยากรู้
- ผู้วิจัยพูดว่า: อยากรู้ อยากเรียนมากขึ้น
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า...อยากรู้ อยากเรียน พอเขาเรียนไปได้แล้วเนี่ย เขาพูดได้นะ สำเนียงได้นะ
เขาจะเกิดความภูมิใจ แล้วเขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อภาษา
- ผู้วิจัยพูดว่า: เขมร
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... เขาก็อยากที่จะไปพูดได้ หรือว่าอย่างเด็กปิดทอม ึ่งไปทำงานที่ลี้
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ก็จะมีเจตคติหลากหลายคน
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ก็จะมีแรงงานกัมพูชาด้วย
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: มีค่ะ มีเยอะมาก แล้วเขาก็ แรงงานกัมพูชาที่จะมีแบบวัยรุ่นเนาะ เขาก็จะเตรียมละ
ตั้งใจเรียนละ... เนี่ย...คือเป็นการเปิด เปิดเจตคติของเด็ก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... คือ สิ่งแวดล้อมข้างนอกสำคัญ
- ผู้วิจัยพูดว่า: สำคัญ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... สิ่งแวดล้อมในห้องเรียนก็สำคัญในการที่จะทำให้เด็กเนี่ย มีเจตคติที่ดี
ต่อการเรียนภาษานะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ใช่ค่ะ... OK
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... เด็ก ๆ ก็ต้องสนใจนะค่ะ แล้วก็ขยัน
- ผู้วิจัยพูดว่า: ขยัน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ขยันพูด ขยันแบบ ขยันทักทาย ขยันปฏิบัติ อันนี้มันจะเกิดทักษะจะ
พอเกิดทักษะแล้วเขาพูดได้ เขาจะเกิดความภูมิใจ แล้วเขาก็จะรับ
- ผู้วิจัยพูดว่า: รับ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: รับที่จะเรียนภาษา

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะนั้นแหละ แล้วภาษาเป็นอะไรที่ต้องแสดงออกนะคะ บางคนไม่แสดงออกเลย พอมาเรียนตรงนี้ ให้เขาได้แสดงละคร ให้เขาได้อย่างนี้ เขาก็จะชอบ

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... เด็กทุกคน อยากให้ทุกคนยอมรับในตัวเขา บางคนแบบอ่า ไม่เคยเจอคำชมอะไรมาเลย แต่พอมีครูชม หรือเพื่อน ๆ ชมอย่างนี้เกิดความมั่นใจจะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... เขาก็จะเปลี่ยนความคิดของคะ เปลี่ยนความคิดของเขาให้เขาแบบ อ่า... ชอบในเรื่องด้านภาษา พูดภาษามากขึ้นคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะเวลาเราเจอครูอย่างนี้ เวลาสอนอย่างนี้ พอเจอครูนี้ยะครูจุ่มเรียบซัว คือตะโกนมาตั้งแต่อาคารอื่นเลยอย่างนี้

ผู้วิจัยพูดว่า: แสดงถึงการเกิดการเรียนรู้แล้ว 555

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ ก็จะเป็นว่า อืมนะ พูดดีจริง ๆ เลยนะภาษานี้อะไรอย่างนี้ คือเขาก็จะแซว

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ...เด็ก ๆ เขาจะแสดงออกมาเอง เจตคติที่สำคัญก็คือ ทำให้เด็กอ่า มั่นใจว่า เขาเนี่ยจะพูดได้ อ่า

ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วก็แสดงออกมาเอง ในความรู้สึกที่เราสังเกตได้

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: จริงคะ เด็กก็คือเด็กคะ เด็กก็คือเด็กจริง ๆ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... ขอบคุณคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... แล้วเมื่อเรา เออ เกิดการเรียนรู้แล้วนะคะ มีทักษะแล้ว แล้วก็มีความเจตคติที่ดีแล้วเนี่ย เราสามารถที่จะประยุกต์ใช้ร่วมกันอย่างไรคะคุณครู นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้อย่างไร นอกเหนือจากที่เราเรียนมาทั้งหมดเนี่ย ที่เราเกิดทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติแล้วเนี่ยคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ เมื่อเด็ก อ่า... มีเจตคติที่ดี ต่อภาษาแล้ว เขาก็สามารถที่จะเรียนรู้ แล้วเขาก็จะสามารถฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านได้เนี่ย ประสบผลสำเร็จ เป็นผลสัมฤทธิ์ได้นะคะ การประยุกต์ใช้ความรู้ตรงนี้นะคะ มีมากมายเลยคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ที่เด็กสามารถที่จะเอานำไปใช้ในชีวิตประจำวันนะคะ

- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อย่างเช่น ถ้าเด็กพูดได้แล้วเนี่ยอ่า เด็กพูดได้แล้วเนี่ยเขาจะมีความ ๆ ๆ คิดที่แบบว่าชอบภาษาเขมร ถ้า ๆ เขาไม่มีความคิดที่ชอบนี่คือ เขาไม่สามารถที่จะพูดภาษาเขมรได้นะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขาก็จะต่อต้านทุก ๆ ด้าน แต่ตัวนี้ก็คือว่า เขาสามารถพูดได้แล้วเนี่ย แสดงว่าเขาที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษานะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แล้วเขาสามารถที่จะนำภาษาเนี่ยไปใช้ได้หลากหลายเลยคะ อย่างเช่น อย่างจังหวัดจันทบุรีนะคะ มีเขตชายแดนติดต่อกับกัมพูชา มีการค้าขายอย่างเงี้ยะคะ นักเรียนสามารถที่จะไปสื่อสารหรือว่าไปเป็นแบบติดต่อค้าขาย
- ผู้วิจัยพูดว่า: นำความรู้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... นำความรู้ที่ตัวเองมีนะคะ คำศัพท์ที่ตัวเองมี
- ผู้วิจัยพูดว่า: ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ... ไป ๆ ๆ ค้าขายได้นะคะ ไปค้าขายระหว่างๆประเทศ
- ผู้วิจัยพูดว่า: สนทนากับแรงงานกัมพูชาได้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ได้คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ซึ่งมีมากในจังหวัดจันทบุรี
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ เพราะว่าหลังไหลเข้ามาเยอะอะคะ ก็อีกอาชีพหนึ่งนะคะ ก็คือ อาชีพที่เป็นล่ามในตามโรงพยาบาลคะ อันนี้บอกเลยว่ารายได้ดีมาก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ล่ามในโรงพยาบาล
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... ก็มันจะเป็นคำศัพท์ ๆ อ่า สูงขึ้นไปอีก
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... เมื่อเขามีทักษะ มีเจตคติที่ดี เขาจะสามารถต่อยอดเขาไปได้ เขาจะพร้อมที่จะเรียนรู้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คำใหม่ ๆ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เพื่อที่จะทำให้เขาได้ทำงานที่ดี อาชีพที่ดีนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันนี้เป็นอะไรที่ขาดแคลน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อะ... เป็นอะไรที่ขาดแคลน อ่า... อาชีพเป็นล่ามในโรงพยาบาล
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: หนึ่งนะอะ แล้วก็ค้าขายระหว่างชายแดน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อย่างนี้ ซึ่งเป็นอะไรที่ใกล้ตัวเด็ก
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะอะ อีกอย่างหนึ่งถ้าเด็กมีส่วนอย่างเช่น ตรง ๆ โชน นี่นะอะก็จะเป็นเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ อะเด็กมีส่วน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: มีแรงงานกัมพูชาเข้ามาอย่างนี้ เขาก็จะสามารถที่จะสื่อสารกับแรงงานกัมพูชาได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... พอสื่อสารกันได้เนี่ย...เราก็ไม่จำเป็นที่จะต้องไปให้คนอื่น หรือว่าไปจ้างคนอื่นที่เขามาพูดคุยเลยอะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: เราก็สามารถพูดเอง พูดได้เอง
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เราก็สามารถพูดเองได้คือ ควบคุมเองได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อะ... แล้วพอถ้าเราพูดภาษาเขาได้แล้วเนี่ย คนกัมพูชานะอะ เขาก็จะแบบเหมือนว่ามีใจให้กันนะอะ ใจต่อใจเขาก็จะสามารถที่จะ... อะ... เหมือนพี่น้อง พี่เขาที่จะ อ่า...ทำงานให้เราได้ดีนะอะ แล้วอีกอย่างหนึ่งนะอะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ตอนนี้นะการค้าขายออนไลน์มาแรง
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อะ... ทั่วโลกถ้าเราพูดได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: พูดได้อีกสักหนึ่งภาษา ก็เป็นการต่อยอดใน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ถ้าเราพูดได้นะอะ เราก็จะมีความคิดที่แบบ...อะ...ภาษาเราพูดได้แล้ว เราจะไปต่อยอด
- ผู้วิจัยพูดว่า: ขายให้ชาวกัมพูชาบ้าง อะใช้อย่างนี้

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ทาง ๆ ด้าน อ่า เศรษฐกิจ... อ่ะ... บางคนถนัดในเรื่องขายออนไลน์จะขายออนไลน์นี้มันทั่วโลกอยู่แล้ว
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อะ...มีนะอะ มีคน
- ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่เมื่อเรามีความรู้ ความสามารถตรงนี้แล้ว ก็สามารถใช้ภาษานี้ได้ในเรื่องการทำธุรกิจ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: มีลูกศิษย์ ๆ ที่พอเขาจบแล้วเขาพูดได้เนี่ย เขาไปขายครีม ซึ่งคนกัมพูชานิยมใช้ครีมไทยนะอะ เขาก็ออนไลน์นี้แหละอะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ตอนนี่คือเขาสามารถที่จะเปิด อ่า เปิดสินค้าของเขาได้ให้กับ ๆ คนกัมพูชาแล้วเขาก็ ก็ขายได้แต่ละเดือนก็คือดีอะอะ อันนี้ก็คือเป็น
- ผู้วิจัยพูดว่า: ผลจากการ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ผลจากการที่เรามีเจตคติที่ดีแล้วก็มีทักษะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วก็มีความรู้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ในการเรียนภาษาเขมรมาแล้ว
- ผู้วิจัยพูดว่า: ที่เราเรียนมาทั้งหมด
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ที่เรามีความรู้มา
- ผู้วิจัยพูดว่า: มาใช้ในการประกอบอาชีพ มาประยุกต์ใช้ในการประกอบของเรา
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ต่อยอดได้ อีกอย่างหนึ่งต่อยอดได้ก็คือ เป็นข้าราชการ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อะ... ตอนนี่ก็คือบอกเลยอะ ขาดแคลน
- ผู้วิจัยพูดว่า: ขาดแคลนหลักสูตรภาษาเขมร
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: จบหลักสูตรภาษาเขมร
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อีกอย่างก็คือคนเรียนน้อย
- ผู้วิจัยพูดว่า: คนเรียนน้อย อ้อ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แต่งานเยอะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... อันนี้

- ผู้วิจัยพูดว่า: อันนี้สำคัญ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันนี้ ขาดแคลนจริง แล้วก็สองข้าราชการมืออย่างครู สองคือทหาร
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ทหารล่าม เขามีหน่วยทหารล่ามคะ แล้วก็ตามชายแดนอย่างงี้คือเขาต้องการ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... อันนี้คือเป็น คือเราจะนำความรู้ที่เราได้มานี้... เจตคติที่ดีนี้...เราจะเอามาประยุกต์ใช้ในการต่อยอดอาชีพของเราได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... เป็นสิ่งที่ดีมาก แล้วก็อยากจะแนะนำนะคะ อยากจะแนะนำให้ อ่าหลาย ๆ คนเนี่ย สนใจแล้วก็มาเรียนภาษานี้ คือ มันเป็น ๆ ทางเลือกหนึ่งในการประกอบอาชีพ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ซึ่งหลากหลายจริง ๆ ตอนนี้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ ๆ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... ที่ คือ เขา ๆ ต้องการมาก แต่น้อยคนที่จะรู้ ที่จะเขียนได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขียนได้ อ่านได้ พูดได้ นี้นี้น้อยมาก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ต้องมาเรียน
- ผู้วิจัยพูดว่า: ต้องเรียนนะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ค่ะ... อันนี้ต่อยอดให้เด็กได้ดีมากคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ ๆ ขอบคุณคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ แล้วสถานการณ์อะไรคะ ที่นักเรียนจะต้องได้พบ แล้วว่าคุณครูจึงจะมั่นใจว่าเขาจะสามารถพูดภาษาเขมรได้อะคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... เออ... เราจะรู้ได้ยังไงว่าเด็กพูดได้เนาะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เราก็จะต้องมีการทดสอบ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ในการทดสอบเด็กนะคะ อย่างๆครูเนี่ย จะอย่างถ้าๆ On Site ถ้าเรียนในห้องเรียนนะคะ ครูก็จะให้เขาเนี่ย เออ สนทนา
- ผู้วิจัยพูดว่า: จับคู่สนทนากัน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: จับคู่สนทนากัน แล้วก็มีการมาสนทนากับครู
- ผู้วิจัยพูดว่า: อาจจะเป็นสร้างสถานการณ์สมมติขึ้นมา
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: นะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วถ้าอย่างเรียน ะๆ Online อย่างนี้ เราก็ต้องปรับให้ตรงกับบริบทของสถานการณ์ของเราในปัจจุบันนะ เพราะโคโรนาไวรัสใหม่คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า... ถ้าเป็นเรียนในห้องเรียนคุณครูก็ บอกว่ามีการจับคู่แสดงบทบาทสมมติ นะคะ แล้วมีอะไรเพิ่มเติมนอกจากนี้อีกไหมคะคุณครู
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ ถ้าอย่างเรียน Online นะคะ ก็คือ เป็นการสนทนาระหว่างเด็กกับครูเลย
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ เพราะว่าเรา
- ผู้วิจัยพูดว่า: ก็คือ ผ่านทาง Social
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า...ใช่
- ผู้วิจัยพูดว่า: Meet/ Google meet
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อย่างนี้ใช่ไหมคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็จะได้เห็นหน้ากัน ก็คือแบบจะตอบ จะตอบได้กันกันได้ อย่างนี้จะคะ แล้วก็อีกอย่างนะคะก็คือ อ่า... ก็จะมีการมอบหมายงานให้เด็กๆเนี่ย ได้ไปอ่าน ฝึกพูดคุยกับคนกันพูดกันนะคะ เหมือนเป็นการสนทนาไปถามเขา มีหัวข้อไปถามเขาอะไรอย่างนี้ แล้วเขาตอบมาเนี่ย เด็กสามารถที่จะโต้ตอบเขาได้ไหม ก็คือ อย่างสถานการณ์ตอนนี้ก็คือ เว้นระยะห่าง
- ผู้วิจัยพูดว่า: Social
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: บางทีก็
- ผู้วิจัยพูดว่า: Social... Social distancing
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: Social... ได้นะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: 555

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... อีกอย่างหนึ่งนะคะ อีกหนทางหนึ่งก็คือ อย่างเป็นถ้าเป็นการเกี่ยวกับการเขียนนะคะ ก็จะให้เด็กเนี่ย เขียน เออ เขียนแล้วก็ถ่ายมาให้ดูเป็นการบรรยายอะไรก็ได้นะคะ เป็นภาษาเขมร เขียนความรู้สึก หรือว่าเขียนนิทาน

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: หรือว่าเขียนวันนี้ ชีวิตประจำวันเนี่ยว่าทำอะไรบ้างแต่เป็นภาษาเขมร

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ถ้าคนไหนสามารถพิมพ์ได้ ก็พิมพ์มาให้ครูนะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันนี้คือฝึกด้านการเขียน

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ฝึกด้านการผสมคำ พวกข้อความ พวกอะไรอย่างเงี้ย ฝึกการอ่านด้วย นะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อีกอย่างหนึ่งนะคะ เราจะได้ยังเงี้ยว่าเด็กสามารถอ่านหรืออะไรได้

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... ส่งเรื่องไปให้เด็ก

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ส่งเรื่องไปให้เด็ก พอเราเรียนนะคะ ทุกอย่าง อย่างบริบทตอนนี้ก็คือ Online เนอะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ส่งเรื่องไปให้เด็ก ก็พอถึงเวลาก็คือให้แต่ละคน แต่ละเรื่องครูจะไม่ให้เหมือนกัน

ผู้วิจัยพูดว่า: ไม่ให้เหมือนกัน

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... เพราะมีเรื่องหลากหลายมาก จะเป็นประโยชน์ไม่ยาว

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ... ประมาณบรรทัด สองบรรทัดอย่างเงี้ย ส่งไปให้เด็กแล้วให้เขาได้ฝึกอ่าน

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พอถึงเวลาก็คือให้เขามาอ่านให้ครูฟังในแต่ละคน

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เป็นรายบุคคล อะคะ เราก็จะสามารถรู้ได้ว่า เขี่ย... เขาอ่านได้นะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขาได้ไป ได้ไปแบบว่าไปฝึกคำไหนที่เขาไม่รู้
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขาก็จะเขียนใหม่ อะโรอย่างเงี แล้วคำไหนที่เขาไม่รู้ นะคะ เด็กบอกว่าไปถามคนกัมพูชา
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า... พอไปถามคนกัมพูชาก็เป็นอีกหนทางหนึ่งที่ ก่อนที่เขาจะถามคนกัมพูชาเนี่ย เขาต้องพูดได้แล้วว่าเขาจะถามยัง ไรกับคนกัมพูชา
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เพราะคนกัมพูชาบางคนไม่รู้ภาษาไทย
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... นี่แหละก็คือเป็นการทำให้เด็กเนี่ย...ต้องฝึก ... ว่าเขี่ย...เราต้องไปถามคนกัมพูชาเนี่ย...เราจะต้องพูดยัง ไร เป็นการฝึกสนทนากับคนกัมพูชาได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... มันเหมือน ไร เป็นต่อพ่วงกันนะคะว่า คำนี้เราไม่รู้ แต่ว่าเรามีคนกัมพูชาในสวนเราเนี่ย อ้าวถ้าเราจะไปถามเขา แล้วเราต้อง ไร ไร ใช้คำไหนเราต้องพูดแบบไหนถึงจะถูกต้อง อะคะ เด็กก็จะได้เกิดทักษะตรงนี้ ในการสนทนากับคนกัมพูชาด้วยนะคะ ถ้าอยู่ในห้องก็คือเป็นการสนทนากับครูด้วยกับเพื่อน
- ผู้วิจัยพูดว่า: กับครูกับบทบาทสมมติกับเพื่อน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อีกอย่างหนึ่งนะคะ ถ้าเป็นในห้องเรียนแสดงละคร
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ้อ...การแสดงละคร
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... การแสดงละครมันได้ทุกทักษะเลย หนึ่งพูด ฟัง นะคะ ฟัง อ่าบางทีมีแสดงละครแบบอ่านให้นักเรียนอย่างเงี เขียนนะคะ แสดงบทบาทสมมุติเนี่ยได้ทั้ง 4 ทักษะ นะคะ ตัวนี้ คือสถานการณ์ตรงเนี่ย คือเป็นสถานการณ์ที่ให้เด็กบทบาทสมมติ
- ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... เด็กก็จะสามารถที่จะพูดได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: พูดได้

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า...เขาก็จะไปหาคำศัพท์ ไปเรียนรู้แล้วว่าเราหัย ๆ เขาจะไปฝึกแล้วว่าต้องพูดยังไง
- ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วก็เมื่อนักเรียนได้เจอบทบาทสมมติในห้องเรียนก็สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ข้างนอก
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: นอกห้องเรียน
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... สามารถนำไปใช้กับแม่ค้า พ่อค้า หรือแรงงานกัมพูชาต่าง ๆ ได้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ได้หมดเลยคะ เพราะว่าต้อง ๆ ไปสื่อสารเขา สื่อสารเป็นอะไรที่สำคัญถ้าเป็น ๆ ภาษานะคะ สื่อสารจะสำคัญมาก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ ตรงนี้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... ขอบคุณคะคุณครู
- ผู้วิจัยพูดว่า: ที่นี้ สรุปแล้วที่เราพูดมาทั้งหมดทั้งมวลเบื้องต้นนะคะคุณครู นักเรียนต้องทำอะไรได้อะคะ หรือต้องปฏิบัติอะไรได้บ้างอะคะ...หลังจากที่เรียน ๆ มาแล้วหลักสูตรนี้ หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็จบหลักสูตรนะคะที่แน่ ๆ เลย
- ผู้วิจัยพูดว่า: ที่สำคัญ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ...ที่สำคัญเนี่ย คือเด็กต้องพูดสื่อสารได้ สื่อสารในชีวิตประจำวันง่าย ๆ เนี่ยคะ ได้ อ่า... กินข้าวหรือยัง ถามเขาว่าไปไหน มาไหนอะไรอย่างนี้ได้เนี่ยคะ เรียกชื่อเขา เออ บอกชื่อได้ สวรรค์ได้ ก็คือ ง่ายๆคะ คำพื้นฐานง่าย ๆ เนี่ย... เด็กสามารถพูดได้ แล้วก็พยัญชนะ สระ อย่างเงี้ย
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า ค่ะ เขาก็จะรู้ว่านี่ตัวนี้คือ เป็นตัวอะไรของไทยอย่างเงี้ย แล้วก็การผสมคำ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: การผสมคำง่าย ๆ ไม่ต้องเยอะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ เนี่ย

- ผู้วิจัยพูดว่า: ให้เหมาะกับเด็กประถมศึกษา
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่
- ผู้วิจัยพูดว่า: ประถมปลายนะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ เด็กก็จะสามารถที่จะ อ่าน เรียนรู้ได้ตรงนี้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วก็สามารถทำได้ตามที่เรากำหนดไว้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พูดทักทายง่าย ๆ นะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ง่าย ๆ คำศัพท์ง่าย ๆ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ถ้าเด็กเนี่ย...เขามีความสนใจ ถ้าเขามีความสนใจแล้วเนี่ย เขาก็จะสามารถต่อ
ยอด หรือดำเนินการต่อไปได้คะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: สรุปก็คือ นักเรียนสามารถที่จะพูดภาษาเขมรได้ และสามารถรู้คำศัพท์ง่าย ๆ
ที่ใกล้ตัว
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ ในชีวิตประจำวัน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า... OK ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พูดนี้คือ พูดในฐานะเบื้องต้นได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... คำศัพท์เบื้องต้น
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ... ไม่ใช่อะไรที่เจาะลึก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...ขอบคุณนะคะคุณครู
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ แล้วสถานการณ์อะไรคะที่นักเรียนควรจะได้รับและ ควรจะได้รับเท่าไร
แล้วก็เมื่อไหร่ คุณครูคิดว่าจะเกิดผลอย่างแท้จริงกับนักเรียนนะคะ ตรงนี้ ใน
ประเด็นตรงนี้จะคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อืม... ก็คือ อ่าเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเด็กจะได้รับอย่างแท้จริง ก็คือเราดูจากการ
ที่เขาเนี่ยสามารถที่จะแนะนำตัวเองได้ อ่า แนะนำตนเองเป็นภาษาเขมรได้
นะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: บอกในสิ่งที่ตัวเองชอบหรือว่าเป็นการพูดบอกเล่าว่า ตัวเองทำอะไรมาบ้างใน
วันนี้เป็นการบอก

ผู้วิจัยพูดว่า: ไกลๆ ตัว
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า ไกลตัวแล้วก็
 ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า คำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัว
 ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เช่น หมวกหมูของครอบครัว
 ผู้วิจัยพูดว่า: อ่า
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: หมวกหมูของอาหาร
 ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า หมวกหมูของร่างกาย
 ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนทั้งนั้นเลย
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่กะ หมวกหมูของอ่าในห้องเรียน หรือว่าอะไรที่อยู่แบบใกล้ๆ ตัวนักเรียน
 เนี่ย
 ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ถ้าเขาสามารถที่จะพูดได้เลยก็อ ประสบผลสำเร็จแล้วกะ พูดแนะนำตัวเองได้
 นี่ก็อ....
 ผู้วิจัยพูดว่า: ระดับประถมศึกษา
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่กะ ประสบผลสำเร็จได้แล้วกะ
 ผู้วิจัยพูดว่า: เป็นเรื่องใกล้ตัว
 ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... แล้วก็ประโยคง่าย ๆ เบื้องต้น เขาพูดได้นี้ถือว่า พูดได้แล้ว สำเนียง
 อาจจะไม่ใช่ ไม่เป็นไร
 ผู้วิจัยพูดว่า: คะ
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... ไม่เป็นไร
 ผู้วิจัยพูดว่า: ให้รู้คำศัพท์เบื้องต้น
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: สามารถฝึกต่อยอดไปได้ ถ้าเขา อ่า มีอายุเพิ่มขึ้นแล้วก็ เรียนในระดับสูงต่อไป
 เนี่ย
 ผู้วิจัยพูดว่า: ที่ยากขึ้น
 ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ่า...อันนี้คือพื้นฐาน

ผู้วิจัยพูดว่า: พื้นฐานใกล้ตัวก่อน

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... ปูพื้นฐานให้เขาก่อน ว่าสำเนียงก็ประมาณนี้นะ คำศัพท์ประมาณนี้นะ อะไรอย่างนี้... อะคะ แก่เขาแนะนำตัวเองได้ สื่อสารอา... สื่อสารเบื้องต้นได้ กับครูกับคนกัมพูชาเนี่ย ก็ถือว่าประสบผลสำเร็จแล้วคะ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งก็คือ เขาสามารถที่จะอ่าน แล้วก็เขียนอะไรที่แบบง่าย ๆ สั้น ๆ ได้ อย่างนี้ก็ประสบผลสำเร็จแล้วคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ... นี่คือการปูพื้นฐาน

ผู้วิจัยพูดว่า: สิ่งที่คุณคาดหวังของคุณครูคือปูพื้นฐานเท่านี้

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... ก็หลังจากที่ได้สัมภาษณ์คุณครูปวันรัตน์ จำริญนะคะ โรงเรียน ท่านเป็นคุณครูโรงเรียนหนองตากงพิทยาคาร เนาะ ก็หลัง ๆ จากที่ได้คำตอบมาครบถ้วนกระบวนการแล้ว ก็ มีอะไรที่จะแนะนำเพิ่มเติมไหมคะ ยังมีอะไรอีกไหมที่นักเรียนที่ ๆ เรียนจบแล้วต้องทำอะไรได้นะคะ หลังจากที่เราเรียนหลักสูตรดังกล่าว ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมา ค่ะก็

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อยากจะแนะนำนะค่ะว่า... อืม... เด็กที่จบหลักสูตรแล้วนะค่ะ ก็คือ อยากจะให้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แล้วก็อย่าทิ้งความรู้ตรงนี้ ค่ะ ถ้าเราแบบว่าไม่ฝึก ๆ บ่อย ๆ เนี่ย เราอาจจะเสียเหมือนเสีย ๆ ท่องก่อนไปเลยนะค่ะ... เพราะว่าความรู้ตรงนี้ ๆ คือถ้ามันติดตัวเราเนี่ย มันสามารถที่จะนำไปให้เราเนี่ย ไปสู่อชีพที่มันคงได้นะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ก็คือ คุณครูกำลังจะแนะนำว่าให้นักเรียน เรียนรู้ ให้เกิดการเรียนรู้บ่อย ๆ อย่าทิ้งเรื่องภาษาเขมร ให้ฝึกบ่อย ๆ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่ค่ะ.... เพราะว่า

ผู้วิจัยพูดว่า: ก็จะได้เกิดการเรียนรู้ที่สูงขึ้นไปอีก

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ ... เพราะว่าภาษาเขมรเนี่ยเป็นอะไรที่อยู่ใกล้ตัวเรามาก

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ยิ่งจับทบทวนหรือว่าในจังหวัดหลาย ๆ จังหวัดเนี่ย คือประเทศเพื่อนบ้านของเรา
นะค่ะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... เราต้องได้แบบ อย่างน้อยมีหนึ่งภาษาที่เราสื่อสารได้นี้คือเป็นอะไรที่ ๆ เป็นสิ่งที่ดีสำหรับตัวเราแล้ว

ผู้วิจัยพูดว่า: ตัวเราแล้ว

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ... ถ้าเราพูดได้ เนี่ยคือ อยากจะให้นำความรู้ตรงนั้นะคะ ไปใช้ประโยชน์ ให้ได้มากที่สุด พอเราใช้ประโยชน์ได้เนี่ย เรานำความรู้ตัวนี้ไปใช้ประโยชน์ ได้เนี่ย มันจะมีเรื่องที่ทำให้เราต่อยอดไปได้อีก

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... อยากให้เด็กแบบอย่างทั้งตรงนั้นะคะ ฝึกบ่อย ๆ

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เราก็จะเป็นคนที่ชำนาญแล้ว อาจจะเป็นคนที่เก่งที่สุดด้วย

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เออ... แล้วก็ทำให้เราเนี่ย สามารถมีอาชีพ คือเรา เราประเมินนะ เราก็ต่อยอด ไปเรื่อย ๆ พอถึง ๆ อ่า... ระดับหนึ่งแล้วเนี่ยระดับอายุของเราที่สามารถที่ ทำงานได้เนี่ย บอกเลยคะว่า มีอาชีพ แล้วก็มีการรองรับแน่นอน

ผู้วิจัยพูดว่า: มีอาชีพมีการรองรับแน่นอน

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ใช่คะ ถ้าเราแบบ เก่งซะอย่างอย่างงี้ อ่า มีเจตคติที่ดีต่อภาษาเนี่ย รับรองเลยคะ ว่า มีอาชีพที่มั่นคงแน่นอน

ผู้วิจัยพูดว่า: คะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คะ... นี่ยาก ก็ฝึก ใ้ว่าคือ อยากจะให้เรียนรู้เยอะ ๆ ภาษานะคะ แล้วก็ฝึกฝน บ่อย ๆ คะ

ผู้วิจัยพูดว่า: วันนี้ก็นะคะ ก็ไม่มีอะไรแล้วเนาะ ก็จบการสัมภาษณ์เท่านี้ แล้วก็ขอขอบพระคุณคุณครูปวันรัตน์มากเลยนะคะที่สละเวลาให้ผู้วิจัยในวันนี้ แล้วก็ผู้วิจัยมีของที่ระลึกมอบให้คุณครูด้วยนะคะ 555

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ขอบคุณมากคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ขอบคุณนะคะ สวัสดีคะ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นางกชกร มีมกระโทก

วันที่ 27 เดือน ตุลาคม 2564 สถานที่ โรงเรียนศรียานุสรณ์ ตำบล วัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัด

จันทบุรี ช่วงเวลา 9.30 น.-10.00 รวมเวลาทั้งหมด 30 นาที

ผู้วิจัยพูดว่า : สวัสดีค่ะ...คุณครู...อ่า...วันนี้ค่ะ...ผู้วิจัยมาเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์นะคะ การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนประถมศึกษา นะคะ..ในการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ค่ะ ก็จะเป็น การนำข้อมูลนะคะ ไปวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนประถมศึกษา นะคะ วันนี้ก็...เราก็จะมาพูดคุยกับคุณครูกชกร มีมกระโทก นะคะ ซึ่งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ แล้วก็มีประสบการณ์ด้านภาษา เขมรมามากมายเลยนะคะ...ก็อยากจะเริ่มประเด็นคำถามแรกที่จะพูดคุยกับ คุณครูนะคะ...ว่า ถ้านักเรียนนะคะ...เรียนจบตามหลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการ สื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วอะคะ... อยากจะให้คุณครูระบุประเด็นสำคัญที่สุด สักหนึ่งอย่างนะคะ ที่เมื่อนักเรียน เรียนจบแล้วนักเรียน นักเรียนสามารถทำสิ่งนั้นได้นะคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันดับแรกเลย ก็ไม่ต้องทิ้งเนื้อหาที่คุณครูเขาสอน แล้วก็ต้องฝึกบ่อย ๆ ฝึกพูด ฝึกเขียน ฝึกอ่านบ่อย ๆ นะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แล้วถ้ามีโอกาสก็ไปฝึกพูดกับเจ้าของภาษานะคะ...ไม่ต้องอายเพราะว่าเพราะ ฝึกพูดกับเจ้าของภาษาเราสามารถรู้สำเนียงของเขา มันอาจจะผิดเพี้ยนไปจาก การเรียนในตำรา มันก็จะได้ความรู้เพิ่มเติม เพราะฉะนั้นที่เรียนจบแล้วสำคัญ ที่สุด ฝึกต่อเนื่องและหาเจ้าของภาษามาพูดคุย

ผู้วิจัยพูดว่า: อืม..สรุปก็คือ คุณครูให้ เออ...ประเด็นไปที่สิ่งที่สำคัญคือ ฝึกพูดบ่อย ๆ แล้วก็ นักเรียนก็จะสามารถพูดภาษาเขมรได้นะคะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...แล้วเนื้อหาอะไรอะคะที่สำคัญในการเรียนรู้ เออ... ที่จะไปสนับสนุน ในประเด็นแรกที่พูดกันนะคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เออ...เนื้อหาที่คน นักเรียน ต้องพูดบ่อย ๆ ก็คือ เนื้อหาที่ใช้ในวิถี ชีวิตประจำวัน เช่น คำทักทายนะ...คำทักทายในเรื่องของการรับประทานอาหาร การเดินทาง หรือเครือญาตินะคะจะพูดง่าย ๆ ก่อน

- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ แล้วมันก็จะทำให้เราอยากพูด อย่าไปฝึกพูดเนื้อหาที่เราต้องรู้ อย่าไปเอาเนื้อหาที่ไกลตัว
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เอาเนื้อหาที่อยู่ในวิถีชีวิตของเรา
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วนักเรียนนะคะ...จะต้องมีทักษะอะไรบ้างอะคะ ในการเรียนรู้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันดับแรกเลย เปิดใจก่อน ต้องเปิดใจก่อน เมื่อเปิดใจเสร็จก็ต้องกล้า กล้าอะไรอันดับแรก กล้าออกเสียง หรือกล้าพูด
- ผู้วิจัยพูดว่า: กล้าพูด
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เมื่อกล้าพูดเสร็จมันก็ต้องไปอ่านตัวพยัญชนะ หรือสระ หรือผสมคำ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ ...เมื่ออ่านได้แล้ว ก็ต้องไปเริ่มเขียน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขียนก็ต้องฝึกเขียน...นะคะ... ค่อย ๆ ฝึกไปเรื่อย ๆ เพราะว่า มันเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความพยายาม อดทน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ... ถ้าเราสามารถเขียนได้...นะ เราก็จะอ่านได้ เราก็จะพูดได้ ทำให้เรามีทักษะในด้านการพูดมากขึ้น
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ...ขอบคุณคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ แล้วนักเรียนควรจะมีคุณลักษณะอย่างไรอะคะ คุณครูที่เรียนภาษาเขมรตรงเนี่ยอะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันดับแรกก็คือ ต้องเป็นคนอยากรู้ อยากรู้ อยากรู้ อยากรู้ อยากรู้
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แล้วก็ต้องเป็นคนแบบนี้ไปเรื่อย ๆ เห็นอะไรก็อยากรู้ เห็นอะไรก็อยากพูด
- ผู้วิจัยพูดว่า: อะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: โดยที่เขาเรียกว่า คนกล้า นะคะ คนกล้า เพราะฉะนั้นภาษาเขมรเนี่ยที่เราพูดไม่ได้ เพราะว่าเรา ไม่กล้า
- ผู้วิจัยพูดว่า: ไม่กล้า

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ ถ้าเรากล้า นะคะ พูดผิดพูดถูกไม่เป็นไร
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เราต้องกล้าที่จะพูดนะคะ เดี่ยวถ้าผิดเดี๋ยวเจ้าของภาษาเขาจะแนะนำเราเองนะ
ค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ขอบคุณค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...แล้วการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติอะคะ... เราจ...สามารถใช้
ร่วมกันอย่างไรได้บ้างอะคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันดับแรกเลย เรื่องเจตคติต้องคิดบวก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะ...ต้องคิดบวก เราอย่าไปคิดลบ ถ้าเราคิดบวก เราก็จะทำให้เราอะ..อยากมี
ความรู้ เมื่อเรามีความรู้ มันก็ต้องฝึก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ต้องฝึกเรื่อย ๆ นะคะ เพราะทั้ง ๆ สามตัวนี้นะคะ เริ่มแรกเลยคิดบวก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แล้วก็หาความรู้ แล้วก็ใช้ทักษะการพูด อ่าน เขียน นะคะ มันจะทำให้เรา
ประยุกต์ใช้ได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...ขอบคุณค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: เออ...แล้วสถานการณ์อะไรอะคะ ที่นักเรียนจะต้องได้พบ แล้วคุณครูจึงจะ
มั่นใจว่า เขาจะสามารถพูดภาษาเขมรได้อย่างแท้จริงอะคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: สถานการณ์หรือคะ จริง ๆ ถ้าจะบอกไปคนกัมพูชา มันก็ไม่ได้หรอก อันดับ
แรกเลย นะ...คนกัมพูชาอยู่บริเวณชายของ หรือตลาด หรือล้ง
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ...ถ้าเรามีเครือข่ายทำงานที่ล้ง หรือมีเครือข่ายทำงานที่ตลาด หรือว่าเรา
จะต้องไปซื้อของให้คุณพ่อ คุณแม่ ที่ตลาดเราก็ต้องไปฝึกพูดกับเขา เพราะว่า
เราทราบว่าปัจจุบันเนี่ย คนที่ทำงานในล้ง กับคนที่ขายของในตลาดสด
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ที่เป็นลูกน้องส่วนมากจะเป็นคนกัมพูชา
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็จะให้หนูอะ ไปฝึกพูดตรงนั้นนะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ไปคุยกับเขาดู ผิดถูกไม่เป็นไร
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ ...นี่คือ อืม... ประสบการณ์ตรงที่ ๆ นักเรียนสามารถทำได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ แล้วสถานการณ์ในห้องเรียนนะคะคุณครู เช่น ให้สนทนาบทบาทสมมติ หรืออะไรต่าง ๆ ในห้องเรียนเนี่ยช่วยได้ไหมคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็ช่วยได้ แต่ว่าบางทีบทบาทสมมติเนี่ย มันต้องอยู่ที่ครูผู้สอนว่าจะตั้งบทบาทสมมติเกี่ยวกับอะไร
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ แต่บทบาทสมมติมันก็เท่านั้น แต่ถ้าเราได้ใช้ชีวิตจริง มันจะทำให้เราจำแม่น จำลึก
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: Ok...ขอบคุณค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...พอมาถึงประเด็นนี้แล้วอะคะ...สรุปแล้วอะคะ นักเรียนต้องทำหรือปฏิบัติอะไรได้บ้างอะคะ หลังจากที่ ๆ ได้พูดมาแล้วทั้งหมด
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อ้อ..หมายถึงว่าให้ลองวิเคราะห์ดูนะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ว่าจะได้ ปฏิบัติอะไรได้บ้าง
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันแรกก็พูดได้แหละ
- ผู้วิจัยพูดว่า: พูดได้
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: พูดค้ำง่าย ๆ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะคะ อันดับที่สองก็คือ อ่านค้ำง่าย ๆ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันดับที่สาม ก็คือ เขียน เขียนในค้ำง่าย ๆ ที่ไม่ต้องมีตัวเชิง
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เขียนค้ำง่าย ๆ แล้วก็เขียนคำที่เราเอื้อมคำเขมรมาใช้ในชีวิตประจำวัน
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เช่น คำว่า “นึก”/ คำว่า “คิด” มันเป็นภาษาเขมร
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม... คำสั้น ๆ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คำสั้น ๆ... นะคะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ... ง่าย ๆ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เช่น คำว่า “ทานข้าว” อะไรอย่างเงี้ย... ก็ไปใช้คำว่า “ขามบาย” หรือ โสบบาย ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนต้องใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม... ค่ะ... แล้วเรื่องของคำศัพท์อะคะคุณครู อืม... มีบทบาทหรือว่านำมาใช้ในการเรียนการสอนของเด็กได้ไหมคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: คำศัพท์อะ... ได้... เพราะฉะนั้นคำศัพท์ที่คุณครูเตรียมให้เด็กเนี่ย ต้องเป็นคำศัพท์ที่ใกล้ตัวเด็ก
- ผู้วิจัยพูดว่า: ใกล้ตัวเด็ก... อืม...
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ หรือจะพูดเป็นคำ ๆ ก็ได้
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะ... พูดเป็นคำ ๆ .. แล้วก็ค่อยมาเติมกริยา มาเติมกรรม
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เหมือนภาษาไทยเลย
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ประธาน กริยา กรรม แบบภาษาเขมรเนี่ยมันคืออย่างหนึ่ง ออกเสียงอย่างไร ความหมายก็ไม่เปลี่ยน
- ผู้วิจัยพูดว่า: อืม
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เพราะว่าภาษาเขมรไม่มีวรรณยุกต์
- ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ขอบคุณค่ะ
- ผู้วิจัยพูดว่า: แล้วสถานการณ์นั้น ๆ นะคะ... นักเรียนควรจะได้รับเท่าไร และเมื่อไร จะเกิดผลอย่างแท้จริงคะ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: สถานการณ์นั้น ๆ ... หมายความว่า...
- ผู้วิจัยพูดว่า: หมายความว่าอ่า... เช่น เวล่านักเรียนไปซื้อของ ซื้อสินค้า อะไรอย่างเงี้ย หรือ ก็อาจจะสร้างสถานการณ์ขึ้นมาว่า อะ... วันนี้ นักเรียนจับคู่สนทนากันเนี่ย พูดทักทายได้ไหมอะไรทำนองนี้คะ คุณครู ยกตัวอย่างอย่างเงี้ยอะคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: จริง ๆ แล้วมันจะได้ความรู้เท่าไร เมื่อไหร่มันอยู่ที่เด็กว่าเด็กพร้อมที่จะฝึก เด็กพร้อมที่จะเขียน เด็กพร้อมที่จะอ่านไหม

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: เพราะเด็กคนนั้นเขาใฝ่รู้ ใฝ่เรียน นะคะ เขาก็จะได้มาก

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: แต่ถ้าเด็กคนนั้นเขาไม่สนใจเขาก็จะไม่ได้ อันนี้ขึ้นอยู่กับเด็ก

ผู้วิจัยพูดว่า: ขึ้นอยู่กับเด็กเลยนะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ค่ะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ขอบคุณค่ะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...แล้วหลังจากที่เราพูดมาทั้งหมดนี้ยะคะ..คุณครูมีอะไรที่จะแนะนำอีก ไหมคะว่า นักเรียนเมื่อเรียนจบแล้วต้องทำอะไร ได้นอกเหนือจากที่เราพูดมา ทั้งหมดนะคะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อันดับแรกเลย ก็คือ เมื่อเราฝึกบ่อย ๆ ฝึกพูดได้ ฝึกเขียนได้ เราต้องไปขยายผล ให้คนในรอบตัวเรา

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: อาจจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อน ปู่ ย่า ตา ยาย ก็ได้

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: ก็สอนเขาต่อ นะคะ เขาจะได้มีความรู้ภาษาเขมรมากขึ้น แล้วเราก็ต้องเหมือน การมาฝึกอะ ให้ ๆ เออ คุณพ่อ คุณแม่ เราอะ เป็นคู่ฝึกกับเราที่บ้าน

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ

ผู้เชี่ยวชาญพูดว่า: นะ.. จะทำให้หนูมีความรู้ที่ฟังลึกมากขึ้น

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...ขอบคุณค่ะ

ผู้วิจัยพูดว่า: ค่ะ...วันนี้ก็ได้สัมภาษณ์คุณครูกชกร มีมกระโทก เสร็จเรียบร้อยแล้วนะคะ ก็ผู้วิจัย...นะคะ...ขอขอบพระคุณคุณกชกรเป็นอย่างยิ่งนะคะ แล้วก็วันนี้ผู้วิจัย มีของที่ระลึกมอบให้กับคุณครูด้วยคะ...ขอบคุณมากคะ

ลิขสิทธิ์ของหนังสือฉบับนี้สงวนไว้สำหรับ
สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 เมื่อวันที่ 27 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564

1.2 ผลการสังเคราะห์โดยสรุปจากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์สมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จากการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเขมรเข้าด้วยกัน ได้ข้อสรุปดังตาราง 30

ตาราง 30 ผลการสังเคราะห์โดยสรุปจากการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
จากการ สังเคราะห์ ข้อมูลมีการ ระบุสมรรถนะ ที่สำคัญคือ 1. นักเรียน สามารถพูด สื่อสารภาษา เขมรเบื้องต้น	จากการ สังเคราะห์ มีการระบุ ความรู้แยก ย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญแต่ละ 1. นักเรียน สามารถพูด สื่อสารภาษา เขมรเบื้องต้น	จากการ สังเคราะห์ มีการระบุ ความรู้แยก ย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญแต่ละ ตามสมรรถนะ สำคัญแต่ละ สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ	มีการระบุ ความรู้แยก ย่อยออกไป ตามสมรรถนะ สำคัญแต่ละ สมรรถนะ (ข้อ) เพื่อ สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด	มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึงการนำ ความรู้ย่อย ทักษะย่อย และ คุณลักษณะ ย่อย ใดบ้างมา ประยุกต์ใช้	มีการระบุ อย่างชัดเจน ถึง การกระทำที่ นักเรียนต้องได้ กระทำระหว่าง การเรียนรู้ ได้แก่ 1. นักเรียนพูด ประโยคง่าย ๆ	มีการระบุถึง ลักษณะของ งานและ สถานการณ์ที่ นักเรียนจะได้ นำความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะย่อย ต่าง ๆ ไป	มีการระบุถึง ผลสำเร็จที่ เกิดขึ้นจาก การลงมือ กระทำหรือ ลงมือปฏิบัติ ซึ่งจะสะท้อน ถึงสมรรถนะ ที่ได้กำหนดไว้	มีการระบุสิ่งที่ นักเรียนสามารถ ทำได้หลังจาก เรียนจบหลักสูตร ดังกล่าวนี้แล้ว ได้แก่ 1. นักเรียน สามารถนำ ความรู้ไป

ตาราง 30 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
อย่างง่าย ๆ ได้ 2. สามารถ แลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร และ ประสบการณ์ อันเป็น ประโยชน์ต่อ การพัฒนา ตนเองและ สังคม รวมทั้ง เจรจาต่อรอง เพื่ออยู่ร่วมกัน อย่างมี ความสุข	สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะ ที่ได้ระบุไว้ ได้แก่ 1. นักเรียน เรียนรู้เกี่ยวกับ พหุวัฒนธรรม ภาษาเขมร 2. นักเรียน เรียนรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ เบื้องต้นอย่าง ง่ายของภาษา	สนับสนุนให้ ผู้เรียนเกิด สมรรถนะแต่ ละสมรรถนะที่ ได้ระบุไว้ ได้แก่ 1. นักเรียนท่อง คำศัพท์ภาษา เขมรก่อน เข้าห้องเรียน ทุกวัน 2. นักเรียนฝึก พูดประโยค สนทนาต่าง ๆ ของภาษา	สมรรถนะแต่ละ สมรรถนะที่ได้ ระบุไว้ ได้แก่ 1. นักเรียนให้ ความสนใจ และรู้สึก สนุกสนาน ในการเรียน ภาษาเขมร ทำให้นักเรียน อยากรู้ อยากเห็น อยากพูด อยากทำ	ร่วมกัน และ แนวทางใน การประยุกต์ ในความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เหล่านั้น อย่างไรได้แก่ 1. นักเรียน สามารถพูด ภาษาเขมรใน สถานการณ์ จริงได้ 2. นำคำศัพท์ ที่เกิดจากการ	ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน อย่างง่ายได้ เช่น การ ทักทาย การบอกลา อาหาร การซื้อ สินค้า การ แนะนำตนเอง ข้อมูลส่วนตัว การบอกเวลา การบอก ทิศทาง การพูดแสดง ความยินดี	ประยุกต์ใช้ใน ลักษณะของการ กระทำหรือได้ ลงมือปฏิบัติจริง ได้แก่ 1. นักเรียนพูด ภาษาเขมร เบื้องต้นทั้งใน สถานการณ์ จริงและ สถานการณ์ จำลองบทบาท สมมติซึ่งเป็น ประโยคง่าย ๆ ได้	ได้แก่ 1. เมื่อนักเรียน เจอ สถานการณ์ จริงนักเรียน สามารถใช้ ภาษาเขมรกับ คนในพื้นที่ได้ 2. นักเรียน ตอบกลับมา ได้ว่าคำศัพท์ พื้นฐานที่เขา ท่องจำมี ความหมายว่า อย่างไร คือ	ต่อยอดในเรื่อง การอ่านและ การเขียน โดย เป็นการอ่านและ เขียนจาก เรื่องราวที่เรียน ไปก่อนหน้านี้ เพราะว่า ถ้านักเรียน เขียนได้ นักเรียน จะสามารถอ่าน ได้ด้วยและจะมี ทักษะทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน คือ

ตาราง 30 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
และสันติ	เขมรเป็น	เขมรได้ ซึ่ง		ท่องจำมาเรียง	2. นักเรียนนำ	เช่น ประโยค	3. เขียน	ฟัง พูด อ่าน และ
3. มีความรู้ด้าน	คำศัพท์ที่อยู่	เป็นประโยคที่		เป็นประโยค	คำศัพท์ที่จำได้	แนะนำตนเอง	พยัญชนะและ	เขียน นักเรียน
วัฒนธรรมใน	ใกล้ตัว เช่น	ใช้บ่อยใน		3. นำความรู้	มาเรียบเรียง	2. จับคู่สนทนา	สระแล้วให้	สามารถศึกษา
การใช้ภาษาเพื่อ	ร่างกายของเรา	ชีวิตประจำวัน		ประกอบอาชีพ	เป็นประโยค	แล้วมาสนทนา	ผู้ปกครอง	เพิ่มเติมได้ด้วย
ถ่ายทอดความรู้	เครื่องมือ	เช่น เช่น การ		เช่น ทหารล่าม	และ ฟังพูด	กับครู	เช่นชื่อกำกับ	ตนเองใน
และความคิด	อาหาร การ	ทักษะ การ		ครูสอนภาษา	ประโยคได้	3. ฟังพูดกับคน	4. พูด	YouTube ของ
อย่างเหมาะสม	ทักษะ	บอกเล่า อาหาร		เขมร ล่ามใน	3. นักเรียนอ่าน	กัมพูชาโดยมี	ประโยค	กระทรวงซึ่งมี
4. มีความรู้คู่	3.นักเรียนมี	การซื้อขาย		โรงพยาบาล	พยัญชนะ สระ	หัวข้อไปถาม	ง่าย ๆ	เนื้อหาเกี่ยวกับ
คุณธรรม และมี	ความรู้ความ	ในตลาด การ			ภาษาเขมรได้	4. ให้เขียน	เบื้องต้นได้	ภาษาเขมร
คุณลักษณะอัน	เข้าใจเกี่ยวกับ	แนะนำตนเอง			4. นักเรียน	บรรยายอะไรก็	เช่น การ	เบื้องต้น การ
พึงประสงค์ ซึ่ง	บทสนทนาที่	ข้อมูลส่วนตัว			ผสมคำง่าย ๆ	ได้เป็นภาษา	ทักษะ การ	แนะนำประโยค
เป็นคุณสมบัติ	ใช้ใน	การบอกเวลา			ของภาษาเขมร	เขมร เช่น เขียน	บอกเล่า	2. ได้แก่
สำคัญที่สุดของ	ชีวิตประจำวัน	การบอกทิศ			ได้	ความรู้สึก	อาหาร การ	เมื่อเรียนจบ
คนที่สังคม	เช่น การทักษะ	ทางการพูด				นิทาน เขียน	ซื้อสินค้า	หลักสูตรแล้ว
ต้องการ และ	การบอกเล่า	แสดง				เกี่ยวกับ	ในตลาด	อยากให้นำ

ตาราง 30 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ	งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
อยากได้ 5. ความสามารถ ในการใช้ทักษะ ชีวิต	อาหาร การซื้อ สินค้าในตลาด การแนะนำ ตนเอง ข้อมูล ส่วนตัว การ บอกเวลา การ บอกทิศทาง การพูดแสดง ความยินดี	ความยินดี 3.นักเรียนฝึก เขียน ผสม พยัญชนะ สระ ภาษาเขมร บ่อย ๆ 4. นักเรียนฝึก เขียนคำศัพท์ที่ อยู่ใกล้ตัว 5. พูดเกี่ยวกับ สิ่งที่ชอบ เช่น อาหารที่ชอบ 6. ให้นักเรียน ฟังคำศัพท์ ภาษาเขมรแล้ว			5. นักเรียน สามารถเขียน คำง่าย ๆ ที่ไม่ ต้องมีตัวเชิง และคำที่เราเขียน มาจาก ภาษาเขมร เช่น คำว่า นึก คิด ทานข้าว คำสั้น ๆ ซึ่ง เป็นคำที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน 6. นักเรียนพูด คำศัพท์ที่ใกล้ ตัวเด็กเป็นการ	ชีวิตประจำวัน 5. ฝึกเขียนผสม คำ 6. ส่งเรื่องให้ นักเรียนแต่ละ คนฝึกอ่านและ มาอ่านให้ครูฟัง เรื่องไม่ เหมือนกัน ประโยคสั้น ๆ 1-2 บรรทัด สามารถรู้ว่า นักเรียนอ่านได้ หรือไม่	การแนะนำ ตนเองข้อมูล ส่วนตัว การ บอกเวลา การบอก ทิศทาง การพูดแสดง ความยินดีได้ 5. บอกในสิ่ง ที่ตนเองชอบ เป็นภาษา เขมรได้	ความรู้ไปใช้ ประโยชน์ให้มาก ที่สุด ฝึกบ่อย ๆ สามารถนำความรู้ ไปสู่อาชีพได้ 3. เมื่อเราฝึก บ่อย ๆ ฝึกพูด ฝึกเขียนได้แล้ว เราต้องไปขยาย ผลให้คนรอบตัว เรา อาจจะเป็น พ่อ แม่ เพื่อน ปู่ ย่า ตายาย สอน เขาต่อ เขาจะได้ มีความรู้

ตาราง 30 (ต่อ)

สมรรถนะ	ความรู้	ทักษะ	คุณลักษณะ	การ ประยุกต์ใช้	การกระทำ งานและ สถานการณ์	ผลสำเร็จ/ เกณฑ์	ข้อเสนอแนะ
		บอกความหมาย 7. ให้นักเรียน ฟังเพลงแล้ว จับคำศัพท์บอก ความหมาย 8. ฟังอ่าน นิทานประโยค ง่าย ๆ ทุกวัน 9. ฟังพูดกับ เจ้าของภาษา อย่างต่อเนื่อง		พูดเป็นคำ ๆ แล้วค่อยมาเติม กริยา กรรม เหมือน ภาษาไทย คือ ประธาน กริยา กรรม เพราะ ภาษาเขมร ไม่มีวรรณยุกต์		6. พูดคำศัพท์ เบื้องต้นที่อยู่ ใกล้ตัวได้ โดย จัดเป็น หมวดหมู่ เช่น ครอบครัว ร่างกาย ห้องเรียน	ภาษาเขมร มากขึ้น และจะ ทำให้เรามี ความรู้ที่ฝังลึก มากขึ้นไปอีก

จากตาราง 30 สรุปได้ว่า หลักสูตรภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีการระบุสมรรถนะที่ต้องการให้ผู้เรียน
ให้เกิดเรียนรู้ 5 สมรรถนะ เมื่อวิเคราะห์แยกรายละเอียดตามองค์ประกอบของสมรรถนะ 7 องค์ประกอบ มีการระบุรายละเอียดครบทุกองค์ประกอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี